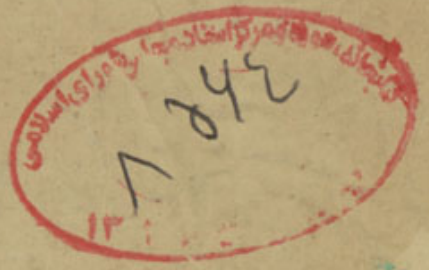

۱۹۳

عمل نم

سم افشاری شیهه فرزند کاف لورنج کرد.
سورج هم و مسر در کور اشرف خان سید عیسی
رم غاید سوار کله سید در اردشیر خنک کرده
بازید کسور از دسی غاید تا کسره دس
پس از آن کسره همکد ارد که دو از کسره
که طاج غاید در کسره دس

۱۹۳

۲۰۸۶۰

Y. A. 9.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فی علم الصناعات و قتلہ پر الاشیاء

19. 2

۱۹۳
الاول في هذا الملح يكمنك طعام را و در از در بار آب
در این ریزند و در یک که به گوشان غیر از گوشه فراموش
در حوصاف شود و صاف او را گرفته طنج نمایند تا خوب
در او بجه منقطع شود و از آنک تر که بدست آید
بطنج نذارند بر دهن و هم از آن یکم از بد الهیاده مستعمل
در دهن کرده کلدند و در بعد از غذا یک شیشه آب
در روز کم شده از مع و بعد از آنکه نشسته و بلندند و در روزه
در یک که کنند و بهین و در عسل را که زانند تا وقتیکه در لثه
منتهی شود ثابت شده باشد بعد از آن این را در آن طنج

2.1.1

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 فِي عِلْمِ الصَّنَاعَةِ وَتَدَاوُلِ الْأَشْيَاءِ

۱۴۰۳

الاول في تدوير الملح بكمية نكت طعام را در دو از زره بر آب
 و زهره زنده و در یک که به کوشان غمر لیدر پوست خرد و کوبیده
 و شوی صاف شود و صاف او را گرفته طنج نمایند تا آب
 در او بقیع منقطع شود و آنکه ترک بدست آید
 بطنج نذار و بعد برده آن را زان بکمال زبد الهیاده است و مخوفه
 در بوشه کرده بکشد و در ریخته تا سبک شود پس بچینه
 در روزی کم شده از مع و زبد الهیاده کنند و بلغزند و در ریخته
 و سبک کنند و سپس بر سر آن را بکشد تا نماند تا قوتیکه در یک قضا
 مکتبه آنوقت ثابت شده باشد لیدران ایتق را در آن طماط بطانی

Handwritten signature or mark, possibly 'علی' (Ali) or 'علی' (Ali) with a flourish.

شوش قنبر مساوی در ب و مساوی در ص و شایسته قطع
 بعد از بریدن ابامس او متخالی در ب و شکی برده در ب
 طرح نیکو باقی الی آخر **مهر و مهر** و مهر
 تاخذ الکبریت الاصفر طلاء و مثل نصف عقاب لوری و
 نسخها في احسانه خضراء باء القل و النور و تجعل في
 حارة ثلث ايام ثم اتركه ينشف ثم استعمل مثل دراهم
 مصعصع شمس ثم اجعل الجبج في قنبر و جع مطلق على
 النون و انت قاعه فانه يسير الجميع و يصير سیکو
 ثم یخرج لایزال و کما اسود مثل القیر انطفت النار تحت
 ابدل کما علی نار اخر فعد الی المغرب یخرج و خلاء
 السواد مثل القیر و ترعى و جهة حجاب فاذا اخرج عن وجهه
 ترى تحتها سیکو بفضاء کانهما اللؤلؤ و يكون وزنها نحو
 ١٠

عشرة دراهم و در باخرت ثانیه دراهم فخذ ما و الی منها دراهم
 علی ثلثین دراهم ضم القل الذی قد سبکته عدة سبکات
 و جعلت العشرة منه نصف دراهم و زلزال فانه یخرج
 فاحفظه و اکتتم في الجها باقی **سماوی القطر**
الاملاح و غیرین فاسحقها فاحذفها فقط و تقطع
 فاحسنه و وزن اربعة دراهم و زلزال و اربعة دراهم
 یستعمل و یحلان حتر یصل مثل الزرور ثم یذاب فی البصر فینتیه
 بزجاج و یجفف حلقه القنیه لیمق و لعطر طریق الی
 الشمس المارة او یجفف فوقها راد حار و یخذ بالقطر
 و یحفظ و ان دبرت الصفة بهذا التدبیر یخرج منها غایة
 الجوده و هو حسن حاکم التذایر و هو اسرار غامضه

مثقال براده الشمس لو وضع صفار وضمهم في قوته وثن
 عليهم زجاج مسحوق وراهم ثم اسكب المسك واطبقه في
 الزيت سبع مرار وادوية ملقى عليهم شمس في النار
 ووضاف التليق يخرج قمر اخال صابغ احمر اجاف في
 حقل لفتي حلقوس راكر مده امامان ودر
 باخل خوشا نیده تا عقد شود بعد از مکررات شویند از زرد
 پاک شود بعد باور و در رشتک و لور خوب گویده
 و در یافته صاف غوره و بر اطراف بوبه مالیده و آن عقد
 طعمه را در وسط گذاشته و محمود را در لای او کرده را در
 مسدود کند بعد از آن خشت شود و بعد از آن خشت است
 باید بوبه مزوره را مفت بر نشیند و خمر مخلوط در یک
 قوت دارد.

بوبه مبارزه بکبریت را گویده بوبه مزوره را شسته بقطعه
 و خوش نمیرساند و بعد از آن باید اول عید را در غمره
 حیدر رخت و حلقوس را بر سر او در زرد چل را بر سر
 و با این سر بهن در خوشا نیده تا عقد شود و در
 فاقه تعدد این عمل را بخاطر آنکه
 قمر واحد و بعد از آن ملق هم حیدر او تفرش در بوبه قلیل
 حمر الزجاج الکبیر و بوبه در هم اسپیداج و بوبه قلیل
 در هم ریخت و بوبه قلیل در هم ریخت و بوبه قلیل
 الملح در هم و بوبه قلیل در هم ریخت و بوبه قلیل
 در هم اسپیداج و بوبه قلیل در هم ریخت و بوبه قلیل
 الرطل و تجدد الموطیة الشمس انهارا و في الشمس ليلته و تحفر

حرم مقدس بان
 بیخ من از صاف آن
 حفا که از او فافم
 عطار در هم بنویسد
 بیداران صلا که
 دانه درون از درین
 بزرگ را و بزرگ
 باین که در آن
 در بزرگ من
 و فافم از آن
 انصاف

عبد ۳۳

عبد ۳۳ اسم ۳۳ برادر استحق طبع نموده در
 حاطین طبع کند آشته من که آشته یکی بر من منعی
 طبع که عربت از آن عمل است عمل معتمد
 زحل را با این صاف منعت منعت و بدت مالید من
 سواد بد بدت سواد از آن که در بیداران در که در قدر
 دانه که عروس در آشته باشد سه چهار ساعت آتش ملائی
 طبع که بد بود به قدر در شتاب آب در معرفت طبع طبع
 نموده در شتاب طرف شود بیداران در بزرگ کرده قدر
 بالای آن که در آن که مکمل من به به به به به به به
 به به به به به به به به به به به به به به به به به به
 و چند دانه آن بالای دانه که آشته از بالای بد آشته از آن

درم فکرمه یک شب در میان که کند و صبح بر آورده
 و از تو ام اسم الف را ام ال رخت یکم از حج رخت
 و صلابه نموده در رفته فرشی و لطیف طعمه نموده بزنجیر حق
 بر بر آنها رخت و از بالا بدنه نایسته خرب سوه بود از آن
 از زیر بدنه پاکه که کد از فرسدر در در طعمه غنچه شده
 یکی از این معفود و یکی قزوکی بیج پاک درم کد از در
 رویا رخت و است الله فقه صحیح و حرم و کار
 بوته راناز که ساز و در حلق تر قدر کد از مسحق
 درشت بوته طلا به سوه بود از آن کعل بوته تازه اندر
 و خشت نموده عمل نایه بسیار بهرات آن
 محرم قمر نیم کد و به هم آل و نیم مشقه شقیه

رمان طلع

طالع در آن است که از
 درم فکرمه یک شب در میان که کند و صبح بر آورده
 و از تو ام اسم الف را ام ال رخت یکم از حج رخت
 و صلابه نموده در رفته فرشی و لطیف طعمه نموده بزنجیر حق
 بر بر آنها رخت و از بالا بدنه نایسته خرب سوه بود از آن
 از زیر بدنه پاکه که کد از فرسدر در در طعمه غنچه شده
 یکی از این معفود و یکی قزوکی بیج پاک درم کد از در
 رویا رخت و است الله فقه صحیح و حرم و کار
 بوته راناز که ساز و در حلق تر قدر کد از مسحق
 درشت بوته طلا به سوه بود از آن کعل بوته تازه اندر
 و خشت نموده عمل نایه بسیار بهرات آن
 محرم قمر نیم کد و به هم آل و نیم مشقه شقیه

و احد نهند بعد از آن چند مرتبه در غنچه و طعنه را باو تطعيم کرده
 در بیک روز و اگر خواهد سفیداب شود و در هم نهد و در آب
 قلیا و سفیداب بپزد و بگذرد سفیداب شود و تدریجاً
 حرارت از موده است **بابی عمل طاسطین** در جی
 عبده ام ام ام الفاره ام ام طعنه ام ام دار نوه ام ام
 رنج زب ام ام ام علم موم دار ام ام در طاسطین
 و بمقتول حکم نماید زوف تا بوقت مرس و بعد از سر
 شدن زمره سرخ با قیراج خوب بپزد تا تمام سیاه آن سرد
 بر خشت نموده بشنل کند بعد از شنل کمال از بپزد و بپزد
 ام ام مشتق طعنه بید و یکی از آن شتر عرم ام ام نه نه نه
 مژ نور طعنه کند و بعد از آن سر قمر اصفه نماید تا روای
 فائده دیگر اندک از موده فوق بر بپزد ام ام بپزد

و احد نهند بعد از آن چند مرتبه در غنچه و طعنه را باو تطعيم کرده
 در بیک روز و اگر خواهد سفیداب شود و در هم نهد و در آب
 قلیا و سفیداب بپزد و بگذرد سفیداب شود و تدریجاً
 حرارت از موده است **بابی عمل طاسطین** در جی
 عبده ام ام ام الفاره ام ام طعنه ام ام دار نوه ام ام
 رنج زب ام ام ام علم موم دار ام ام در طاسطین
 و بمقتول حکم نماید زوف تا بوقت مرس و بعد از سر
 شدن زمره سرخ با قیراج خوب بپزد تا تمام سیاه آن سرد
 بر خشت نموده بشنل کند بعد از شنل کمال از بپزد و بپزد
 ام ام مشتق طعنه بید و یکی از آن شتر عرم ام ام نه نه نه
 مژ نور طعنه کند و بعد از آن سر قمر اصفه نماید تا روای
 فائده دیگر اندک از موده فوق بر بپزد ام ام بپزد

بافتن پیر چشمت منقش بر کمر که از دیکم آشنی
 منقش بر طرح و ده آل سلم الفار خالص طرح کند و در ده
 تا سوز آینه شکر تیرگی از آن پنج منقش بر کمر که از
 اول بر طرح منقش بر شرف و در ده آل الفار
 از او اخذت بر آوه اندید لغز لغز المنقش و متعها با
 قشور را با الطر کما جید رفان البرقه منقش و غیر مثل
 الماء فاطنج به تر عامه منقش فانی به مثل الحرفاتی منقش
 عاشرین در ده منقش منقش فانی به منقش مثل الفقه الحق
 بازن آینه فانی به پیر الشری منقش
 در ده منقش منقش و کم عفر زرد منقش لطیف
 باک جید در ده منقش خاک منقش فانی به منقش
 در ده منقش منقش فانی به منقش فانی به منقش

از منقش بر طرح و ده آل سلم الفار خالص طرح کند و در ده
 تا سوز آینه شکر تیرگی از آن پنج منقش بر کمر که از
 اول بر طرح منقش بر شرف و در ده آل الفار
 از او اخذت بر آوه اندید لغز لغز المنقش و متعها با
 قشور را با الطر کما جید رفان البرقه منقش و غیر مثل
 الماء فاطنج به تر عامه منقش فانی به مثل الحرفاتی منقش
 عاشرین در ده منقش منقش فانی به منقش مثل الفقه الحق
 بازن آینه فانی به پیر الشری منقش
 در ده منقش منقش و کم عفر زرد منقش لطیف
 باک جید در ده منقش خاک منقش فانی به منقش
 در ده منقش منقش فانی به منقش فانی به منقش

[illegible]

يُحْيِي النَّفْسَ الْوَسْوَةَ الرَّجِيحَ وَالْزَّيْجَ وَاللَّسَّخَ فَيُخْرِجُ فِي رَأْسِهِ
 الدَّمَّ مِنْ مَرْبَعَةِ ظَهْرِهِ وَسَوَادَهُ أَدْنَى أَفْئَالِ بَطْنِ
 النَّحَاسِ يَكُونُ هَبَاءً سَاكِنًا فِي عَيْنَيْهِ مَرَّةً
 وَكُلَّ مَرَّةٍ أَوْ غَيْرَهُ دَمُ الْفَصَارِ فَيُخْرِجُ لَأَظْلَمَ لَمْ تَمْ سَبِكُمْ
 مِنَ التَّوْبَانِ خُمْسَ سَبَكِهِ وَكُلَّ سَبَكَةٍ أَطْعَمَ التَّوْبَانِ مِنْ سَبَكِهِ
 فَيُخْرِجُ مِنْ أَدْنَى عَيْنَيْهِ النَّحَاسَ خُدَاءَ الدَّلَاحِ لَوْ أَنَّ
 فِيهِ مِثْلُ نَشِيطِ طَائِفَةِ الْفَلَّاحِ وَمِثْلُ لَأَثَمَةِ كَلْبِ الْقَشِيرِ مِثْلُ نَشِيطِ طَائِفَةِ
 وَأَتَمَّ صَفَاحِ النَّحَاسِ وَأَتَمَّ فَمَاتَ تَبْيِيقُ مِثْلُ الْبَلْبِ وَتَقِي مِثْلُ
 حَرْبٍ فِي صَفْحَةِ تَبْيِيقِ شَيْءٍ أَسْرَعَ الدَّوْبِ خِلَافَ رَجُلٍ
 أَوْ الْكَبِيرِ أَوْ مَرْتَبِكِ أَيْهَاشَتِ وَأَخَذَ خَلْفَ حَرْبٍ
 وَبَطْنُ خَيْلٍ ذَلِكَ أَمْلَكَ وَكَلَّمَ أَنْفَقَ الْفَلَّاحِ وَهَذَا خَلْفَ حَرْبٍ
 فَإِذَا أَمْسَ فَيُخَذُّهُ مَاءُ الْفَلَّاحِ إِلَى مَرْفَعِ أَطْلُجِهِ فَاتَرْتَبِيقُ فِي غَايَةِ
 الْبَيْضِ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَيُحْيِي سَيِّدَ الشَّيْخِ إِذَا جَمَعَ كَسْبًا لَمْ يَمُوتْ

مؤد

وَأَتَمَّ حَرْبٍ فِي صَفْحَةِ تَبْيِيقِ شَيْءٍ أَسْرَعَ الدَّوْبِ خِلَافَ رَجُلٍ
 أَوْ الْكَبِيرِ أَوْ مَرْتَبِكِ أَيْهَاشَتِ وَأَخَذَ خَلْفَ حَرْبٍ
 وَبَطْنُ خَيْلٍ ذَلِكَ أَمْلَكَ وَكَلَّمَ أَنْفَقَ الْفَلَّاحِ وَهَذَا خَلْفَ حَرْبٍ
 فَإِذَا أَمْسَ فَيُخَذُّهُ مَاءُ الْفَلَّاحِ إِلَى مَرْفَعِ أَطْلُجِهِ فَاتَرْتَبِيقُ فِي غَايَةِ
 الْبَيْضِ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَيُحْيِي سَيِّدَ الشَّيْخِ إِذَا جَمَعَ كَسْبًا لَمْ يَمُوتْ

شومغول مقصود سخن شمع و در زیر منکر و ده حاشیه
 و بر دین آورد و در قهر را بقدر عقاب در طرف حدیقه
 و مثل شرف شوکی بر جگر و در واکر یک مرتبه حدیقه نمایند
 یکی بر ده بادا اگر در مرتبه شوکی بر سپهر و اگر در از زنده گذارد
 و عقد شهاب براد حشر و از موده است **اصحاب**
 ممشین نه بخار و دهنه و در است بالکویه سخن مثل میگو
 بر من صفه البیض بقیه نامقا با خواسته بقیه شوکی
 و طبعی مودع می باشد و بد تمام عیاد و از خلاصی بر آید بر جگر سید
ادویه دانه و لیس شمس نه بخار حکما را اگر قطعیم
 نماید قابل حملان شوکی نه بخار عیاد و در است نیم آن شوکی
 و آن بند اعلا **اصطلاح دیگر عمل شمس**
میل بخوف ۳۳ ال ر است ۳۳ ال تو تیا است ۳۳ ال
 بر غنیزت یا رخی نه بقیه سخن شمس موده و حاشیه شمس شوند
 بر یک بر

اصطلاح دیگر عمل شمس
 و بر دین آورد و در قهر را بقدر عقاب در طرف حدیقه
 و مثل شرف شوکی بر جگر و در واکر یک مرتبه حدیقه نمایند
 یکی بر ده بادا اگر در مرتبه شوکی بر سپهر و اگر در از زنده گذارد
 و عقد شهاب براد حشر و از موده است **اصحاب**
 ممشین نه بخار و دهنه و در است بالکویه سخن مثل میگو
 بر من صفه البیض بقیه نامقا با خواسته بقیه شوکی
 و طبعی مودع می باشد و بد تمام عیاد و از خلاصی بر آید بر جگر سید
ادویه دانه و لیس شمس نه بخار حکما را اگر قطعیم
 نماید قابل حملان شوکی نه بخار عیاد و در است نیم آن شوکی
 و آن بند اعلا **اصطلاح دیگر عمل شمس**
میل بخوف ۳۳ ال ر است ۳۳ ال تو تیا است ۳۳ ال
 بر غنیزت یا رخی نه بقیه سخن شمس موده و حاشیه شمس شوند
 بر یک بر

و توبه می آید از این پنج تنگی کرده بریزد و ظرف آب بپزیدند و از آن
 کرم در او انداخته و هر قدر کثرت را توبه ذکر است باز پنج توبه
 اندازد و نشانه کامل شدن آن است هر بار صغیر بپزید که کرم کرم
 بالای آن گذارد و روان خواهد شد هرگاه از رخای خود فشار او
 منقطع شود و پیدا شده کامل است شمع منوعه و خوش را مضطرب
 تا بوقت صبحت **باب الغام الوثیق** **باب الغام**
 او را روت الغام الوثیق بر رفته آنش فاعل الی رفته و الا
 بالکلیت شمع فانه یلتزم به الی و لا یستحب فی مثل روت
 ان یلتزم ای بر رفته شمع بر رفته فانی فی المادون و روت
 کبریت اصفرو و شمع تر ساطع المادون من الکبریت ثم اخرج
 الکبریت من المادون و لا یترک فی غیر اللطیفه ثم اتی الی رفته
 و الی روت فی المادون ثم اسحقه بالاسحج فانه یلتزم فی ساعته
 بغير غیب و لا فقه و نه از من غرض الدرس و فانی التبرکات
 بنز

باب الغام
 و توبه می آید از این پنج تنگی کرده بریزد و ظرف آب بپزیدند و از آن
 کرم در او انداخته و هر قدر کثرت را توبه ذکر است باز پنج توبه
 اندازد و نشانه کامل شدن آن است هر بار صغیر بپزید که کرم کرم
 بالای آن گذارد و روان خواهد شد هرگاه از رخای خود فشار او
 منقطع شود و پیدا شده کامل است شمع منوعه و خوش را مضطرب
 تا بوقت صبحت **باب الغام الوثیق** **باب الغام**
 او را روت الغام الوثیق بر رفته آنش فاعل الی رفته و الا
 بالکلیت شمع فانه یلتزم به الی و لا یستحب فی مثل روت
 ان یلتزم ای بر رفته شمع بر رفته فانی فی المادون و روت
 کبریت اصفرو و شمع تر ساطع المادون من الکبریت ثم اخرج
 الکبریت من المادون و لا یترک فی غیر اللطیفه ثم اتی الی رفته
 و الی روت فی المادون ثم اسحقه بالاسحج فانه یلتزم فی ساعته
 بغير غیب و لا فقه و نه از من غرض الدرس و فانی التبرکات
 بنز

[illegible]

میریزد و می کشد بعد از آن که در زیر دستمال دانه آب بنویسد
 هر روز با هم صابون سبز و سفید و صابون سرخ و صابون
 و کارهای دیگر از آن بسیار باید تا مزاج شود و طبع بسیار
 و او را آب سرخ و سفید و آب سرخ و سفید و آب سرخ و سفید
 در عین کف و سر و علقه آب را بچکاند و از آن آب سرخ و سفید
 بریزد بعد از آن که در زیر دستمال دانه آب بنویسد و حرارت آن چون حرارت
 آفتاب باشد و در شب و در روز و در هر حال که در هر حال که
 در هر حال که در هر حال که در هر حال که در هر حال که
 کند تا تمام آب را بخورد و او را در وقت غلظت و غلظت و غلظت
 بنفش و سفید و در وقت غلظت و غلظت و غلظت
 کرده و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 تا آخر وقت و از آن محلول ببلعد و بکشد تا صبح و در هر روز

شمع بزرگ از آن که در زیر دستمال دانه آب بنویسد
 کف و سر و علقه آب را بچکاند و از آن آب سرخ و سفید
 بریزد بعد از آن که در زیر دستمال دانه آب بنویسد و حرارت آن چون حرارت
 آفتاب باشد و در شب و در روز و در هر حال که در هر حال که
 در هر حال که در هر حال که در هر حال که در هر حال که
 کند تا تمام آب را بخورد و او را در وقت غلظت و غلظت و غلظت
 بنفش و سفید و در وقت غلظت و غلظت و غلظت
 کرده و در هر روز و در هر روز و در هر روز
 تا آخر وقت و از آن محلول ببلعد و بکشد تا صبح و در هر روز

طرح نماید باز بر زرد که در بازو است سرشته نیم رطل طرح میدارند
 باغ استخلاص اطفال عن الغث **بدا** اگر خطار را
 یا بنیز آن فاروق پاک از سرش میکنند و با کلاص اما خالص آن
 نوعه طلار را تمک سازند بطرقة بعد از آن اجزای کوفته و کبریا
 بجز و در سبک و ناک کوفته چشمه در هم کشند و کوزه را بر کف شسته یا
 اگر در زخمی خلاف که چک قدری دارد و در زخم فروش معصومی
 را بر سر هم چید ازین دارد و دو صفه و شش دلی ف نموده و کوزه را
 بکحل بگمت کوفته و پیردن کوزه در زین کحل در کوزه نهاده شب آن
 اش لبوز در زخم و در شسته تمامه اش از آنی مالا آید و طایفه
 بر بالای آن بمید و چنانچه سران کوزه شسته و کف و کف با صابون
 متصل اش میانه در زین آن لبوز در بعد از آن که در کوزه و شسته و کوزه را
 چنانچه آورده بکنند و تمامه را بنیت بکنند و در شسته و شسته و شسته
 بر اینها

مفرد در خط

بدا اگر خطار را
 یا بنیز آن فاروق پاک از سرش میکنند و با کلاص اما خالص آن
 نوعه طلار را تمک سازند بطرقة بعد از آن اجزای کوفته و کبریا
 بجز و در سبک و ناک کوفته چشمه در هم کشند و کوزه را بر کف شسته یا
 اگر در زخمی خلاف که چک قدری دارد و در زخم فروش معصومی
 را بر سر هم چید ازین دارد و دو صفه و شش دلی ف نموده و کوزه را
 بکحل بگمت کوفته و پیردن کوزه در زین کحل در کوزه نهاده شب آن
 اش لبوز در زخم و در شسته تمامه اش از آنی مالا آید و طایفه
 بر بالای آن بمید و چنانچه سران کوزه شسته و کف و کف با صابون
 متصل اش میانه در زین آن لبوز در بعد از آن که در کوزه و شسته و کوزه را
 چنانچه آورده بکنند و تمامه را بنیت بکنند و در شسته و شسته و شسته
 بر اینها

وشه راسها وادفنها في الزبد بالندوة شه راسها من
 الرضا من ثمانية كفاية شاطبة عظيمة في الفلج والرش
 وهو المخرج يخرج من اليد بربك في كل شيء
 اليد في فمها في بوط او مفرقة محدودة والقها على اقلها
 وحقها حارة فاذا كادت ان تبرد فاحمها افعل بها
 فانها يخلص من الماء بغير غشوة مرة ثم يوضع في قدر
 مبطنة ويوقد عليها سبعة ايام وفتح فانه يكون كالدينق
 سحر بالماء والنور في مثل عشرة مرة وادفنها
 ثم يخرج مثل الكور في اليد بربك في كل شيء
 وشمس في ما وادفنها من الماء وادفنها في مسوقا
 من اي يمين جميعا وادفنها بربك وافعلها في انا في
 النور وادفنها وادفنها في النور وادفنها في النور
 اخرجهما وادفنها في النور مثل الاول افعل ذلك

حتى ينزل الصبح وادفنها في النور بربك في كل شيء
 بربك وادفنها في النور بربك في كل شيء
 ومثل نصفه نظرون اخر وادفنها في النور بربك في كل شيء
 من اليد في النور بربك في كل شيء
 وجعل في طرف كمار النور عليه برادة اليد وادفنها في النور
 اجمي نصفها اليد بربك فاذا فتمت في وسط النور في مسوق
 جبر رشم افزع عليها وادفنها في النور بربك في كل شيء
 وادفنها في النور بربك في كل شيء
 وادفنها في النور بربك في كل شيء
 بربك في النور بربك في كل شيء
 اجمي النور بربك في كل شيء
 وادفنها في النور بربك في كل شيء
 كفاية فلتد فرالان من اذابته وطريق تدبره عن يكون

لمن يحتاج اليه ليرى الله اليه في اذيات الحديد
 ضع برادة الحديد في برقة وانفع عليها فاذا لم تخرج لطايمه
 يبيع الصفرة مستوحات يخرج كالاصاص **الاصاص**
 انفع عليه رسته في طائم زجاجا مستوحا مستوحا كحل طائمه
 من ورق نظرون بالسريه وطائمه قليله قليله يخرج كانه ابيض
 ومخرج **اصاص** انفع عليه فالله طائمه زجاجا
 في رنج مسحوقين بسريه وانفع عليه طائمه كحل اصاص فهذا
 كلها يخرج له الذرابة بالبرق في الردت ان يخرج لينة بحمل
 المطرقة فخذ الحلو من الرمي المائي فاستحم وطائمه هذه الحلو
 واليد القين والاسفند او يخرجه لينة **الاصاص**
 اغسل برادة الحديد في برقة ينفع عليه فاذا لم تخرج
 فادخل في كل رطل منه ثلاث اواق من الماء وشتا
 مسحوقين بالخارج كالاصاص ومخرج **اصاص**
 اغسل

اغسل برادة الحديد وحققها واسحقها برية ومعه رنج
 اصفر وصير في برقة وطائمه طائمه وشتا في برقة
 اخبرها يوم ليله واسلمها فغما وحققها ولتها برية
 ونظرون وورق وشتا له بوط على بوط كالنفسه مية
 واعلم ان الحديد يارب رقة شيا يوم الرصاص و
 الزنج وبج ليرقش وبج المغيب فاذا ربت ما تهاشت
 فخذ ذلك فادفع الزيت والنظرون مرارا كثر
 حمره امض ليرقش شيا على التوايح قد صا حمره
 امض فان اردته اسفند اجام من الدبر فاستحم بالماء
 الماء والماء ايضا وشتا يفعل ذلك حمره اسفند اجام
 اردت ايضا فاجعل كثره كثره بالنظر فانه قوام العمل
 فاذا اردت اصفاؤه فاستحم من الاسفند اجام **الاصاص**
 مع مثله راجا ومثله شيا ومثل الجمع على واخلط بالجمع و

في الذغال بوقورلين يوكاوسية فانه يخرج امضوفان لم يضي
 فاعده العمد ورسالة على الدسفل وصعد فانه يخرج
 حنا عيت اذ في عصفان الحبل ثم خذ رده في
 ونبل ماء الملح وكحف وشد في خوته ومعها شيء من
 التورن وريدين تحت الماء ووضعه البذاوة مستبلة تام
 يتهدى ووضعه كاعفان كحف وشد في خوته ومعها شيء من
 الفلح الملح ووضعه من الدسفل القليلة اعمر الذهب
 ووضعه بالرس وقال بعضهم حار لين ومعه دى حار بالرس
 يطبخ النار وشد في بدبره وبانيه كفاية بالرس فيكليس
 الذهب خذ بوطه فاطلها واخذها بمرك الملوك والماء والشمع
 وحققها والتقى فيها من الذهب قد رتلها ثم طام في السبك
 قليلا قليلا ثم رده واخرج منه كده ياب كالزجاج يمشي
 المكشع على المكشع فيكليس اطل واخذ البوت

بالعشق

بالعشق المحروق ثم يلقى الذهب اليها ثم يذاب لطعام منه الضيق
 ياب ومعه حوت اذ فيكليس اطل في البوت وطرح عليه شيء من
 الكحل المستوي اخرج ياب اذ فيكليس اطل في البوت
 بالدرنج المعجون بالماء منقش والاصغر الدسرب بفعل مثل ذلك
 ولكن ليس منقشته بافضل الذهب يستعمل على اسر
 الزاج والتورن ثم يمشي في ذلك بالتورن وريدين ونبل في البوت
 افضل اخذ من الذهب المبرور شئت والنز على كل متقال منه
 متقالا من لدر اريج متقالا من الزنج ثم اعقد نعا واحدا في
 مطين وفوقه قذخ اخر مطين لطيف الحكمة ثم شدة في نار ثلثة ايام
 ثم اسحقه يوما ثانيا ثم اجعله في قارورة وشد راسها ثم ضفها في
 ربيدين ثم اخرجها في قارورة وضرب ما كان فوق الذهب ما متغير
 لونه وجعل الذهب خالصا فكل ذلك مثل الملح قد فرغ من الذهب فليذكر الفلك

رُبُّ الزَّمَرَةِ **باب في الفلك الخامس** ومِنْهُ الزَّمَرَةُ الْمُحَقَّقَةُ بِالزُّمَرَةِ النَّجْمِ
 الدَّجَرِ وَالنَّجْمِ كَيُونِ مَنْهُ الشَّيْبَةُ الدَّسْفِدُ رَوِيَهُ وَمِنْهُ خُصْرُ فِي النَّجْمِ
 لِذَلِكَ تَكْرِيكَ النَّجْمِ كَثِيرَةٌ وَهَذَا أَنْ يَجْلِسَ فِي النَّجْمِ أَوْضَلُ قِيَمَةٍ
 حَارٌّ يَأْتِي وَقَالَ بَعْضُهُمْ حَارٌّ صَدِّقٌ حَقٌّ قَائِلٌ بِأَيِّ تَقْلِيدٍ
 الْمَقْصُورُ بِالْقَلْبِ **باب في تَكْلِيْفِ النَّجْمِ** فِي خَمْسَةِ أَجْزَاءٍ مَاءٌ
 بِمِثْقَالٍ مَصْفُوفَةٍ ثُمَّ اطْرَحْ عَلَيْهِ حُرُوفَ النَّجْمِ حُرُوفَ قَطْرَةٍ بِالْمِجْلُوتَةِ ثُمَّ
 اطْرَحْ مَا قَطَرَ فِي الْمَاءِ جُزْءًا آخَرَ مِنَ النَّجْمِ حُرُوفَ عَشْرَةِ قَطْرَةٍ بِمِثْقَالٍ
 وَخُذْ مَا قَطَرَ وَاسْتَحْضِرْ خَالَةَ النَّجْمِ وَنُورَهُ فِي مَارِزٍ فَإِنَّهُ يَتَكَثَّرُ فِي الْمَاءِ
 يَقَالُ مَا رِيَهُ **باب في صِفَةِ قَوَاهِ الْبَيْضِ** كَمَا يَنْبَغِي فِيهِ مِثْقَالٌ
 وَهِيَ رَدَّةٌ عَدَدُ زُرَّارٍ دَهْدَمِ عَقَابِ مَسْحُوقٍ دَاخِلٌ كَرْدَةٍ هَمَزٍ مَدِيدٍ
 بَعْدَ دَرَكِيٍّ وَهِيَ بِسُرُوتِ عِزِّ عِزِّ أَرَاكِبِ زُرَّارٍ هِيَ مَاءُ الْبَيْضِ وَهِيَ قَطْرَةٌ
 مَاءُ الْبَيْضِ هِيَ شَكْلُهُ عَدَدُ زُرَّارٍ هِيَ بِسُرُوتِ عِزِّ عِزِّ أَرَاكِبِ زُرَّارٍ هِيَ مَاءُ الْبَيْضِ وَهِيَ قَطْرَةٌ

نَهْنَدُ

نَهْنَدُ بِأَنَّمَا زُرَّارٍ دَرَكِيٍّ وَهِيَ بِسُرُوتِ عِزِّ عِزِّ أَرَاكِبِ زُرَّارٍ هِيَ مَاءُ الْبَيْضِ وَهِيَ قَطْرَةٌ
 شَيْخٌ كَمَا جَمَعَ شَعْلَاهُ أَوْ زُرَّارٍ وَفَرَجٌ وَهُوَ بِسُرُوتِ عِزِّ عِزِّ أَرَاكِبِ زُرَّارٍ هِيَ مَاءُ الْبَيْضِ وَهِيَ قَطْرَةٌ
 مَاءُ الْبَيْضِ **باب في تَقْيِيضِ النَّجْمِ** فِي خَمْسَةِ أَجْزَاءٍ مَاءٌ بِمِثْقَالٍ مَصْفُوفَةٍ
 بِمِثْقَالٍ وَرَبْعِ جُزْءٍ مِنْ زُرَّارٍ الدَّجَرِ وَجَمَعَ الْجَمْعُ بِسُرُوتِ عِزِّ عِزِّ أَرَاكِبِ زُرَّارٍ هِيَ مَاءُ الْبَيْضِ وَهِيَ قَطْرَةٌ
 وَهِيَ قَطْرَةٌ وَاجِدَةٌ أَوْ صَافِيَةٌ أَوْ زُرَّارٍ هِيَ مَاءُ الْبَيْضِ وَهِيَ قَطْرَةٌ
 الدَّجَرِ فَإِنَّهُ يَتَقْيَضُ **باب في تَقْيِيضِ النَّجْمِ** فِي خَمْسَةِ أَجْزَاءٍ مَاءٌ بِمِثْقَالٍ مَصْفُوفَةٍ
 أَجْزَاءُ زُرَّارٍ وَجَمَعَ الْجَمْعُ بِسُرُوتِ عِزِّ عِزِّ أَرَاكِبِ زُرَّارٍ هِيَ مَاءُ الْبَيْضِ وَهِيَ قَطْرَةٌ
 وَبَعْدَ ذَلِكَ بِسُرُوتِ عِزِّ عِزِّ أَرَاكِبِ زُرَّارٍ هِيَ مَاءُ الْبَيْضِ وَهِيَ قَطْرَةٌ
 اصْعَادُ هَمَزَةٍ صَفْرَةٍ اصْعَادُ سِتْرٍ الْمُكَلِّسُ لِقَلِيلِ النُّوَارِ وَفِيهِ
 تَحْتَهُ شَيْءٌ مِنْ أَجْزَاءِ مِثْقَالٍ وَبَعْدَ ذَلِكَ بِسُرُوتِ عِزِّ عِزِّ أَرَاكِبِ زُرَّارٍ هِيَ مَاءُ الْبَيْضِ وَهِيَ قَطْرَةٌ
 اصْعَادُ الْكَلَامِ **باب في صِفَةِ أَصْحَابِ النَّجْمِ** فِي خَمْسَةِ أَجْزَاءٍ مَاءٌ بِمِثْقَالٍ مَصْفُوفَةٍ
 فِي دَرَكَةٍ شَاوِيَةٍ مِنْهُ وَشَاوِيَةٍ مِنَ الْكَلْبِ وَهِيَ رَطْلٌ مِنَ النَّجْمِ وَهِيَ رَطْلٌ
 مِنَ الْكَلْبِ ثُمَّ يَسْبِقُ قُوَّتُهُ فَإِنَّهُ يَصِيرُ زُرَّارٍ فَإِنَّهُ يَصِيرُ شَيْئًا
 غَيْرَ حَسْبِ قُوَّتِهِ فَفَاعِلُهُ إِلَى الْعَمَلِ مِثْلُ الدَّوَلِ وَأَنْ شَيْءٌ يَجْعَلُ رِبَّةً

من القلقلة الكبريت الأصفر الملح فان هذا قوس ما قبل
 النخل خذ برادة النحاس ثمانية اجزاء و ملح مخرج و نظروا مثله
 و نثره حريز و نثره و اسحقها على القلادة و احملها برية
 في روض عليه ما خل في معقد بصير الطين ثم قرب البرية من النار
 فلما تحجج يحف بصير زور و احملها في فارورة و شدة راسها بريق
 معجون نخل خمر و اميلح عسق الفارورة و اطبق على راس الفرج مثله
 و صلبه بالجبس في ادفنة رطب شدة و بدل الى الزمان كل ثلثة
 ايام و اخرجه كبد ما اكلون النمل اسفل و فوقه ماء الدملح و مفر نصيب
 احدها من الدخول و كرم عليه نحر احمر مثل الدم فانما يحتاج اليه من
 تدبير ما في صفة تكل النخل الاحمر مثل الغفران خذ برادة
 النحاس طلاء و بقطر لراح و حمله و سبق منه البرادة و يلزم التشوية فانه
 ينحج زور و احمر مثل الغفران **في تكل الكافور** اسحق
 البرادة بالنوشادر و يربط ثم يلقى بالنوشادر و يربط ثم يلقى فانه يحج

الابو

كأنه خفر اذ جعل النمل المظلم في الدخول خذ بها شمس كل
 و استعمله مثل ربه و نثره و اسحقه و الراج و ارنه الدخول خذ بها شمس ما تريد
 بالافعال الشامي مع عطر رار و ريتق اقوى ما خضعه عطر رار
 من الراج شمس المشرقة الى المشرق الطرقت و نثره و وطبقه
 برع الى البراقرب بالافعال الوثق الكبريت خذ النوشادر
 بالكبريت ثم اوزنه في الدمال لما شدة ما و اصعد تصعيدا زوارة و احملها
 اذ خضعه بالكبريت برقة الكبريت فيه شدة في قمع و يطبقه
 في خرقه صفيقة و غيرة الكبريت و يدعه و يهر و يجره معقد
 اذ يصعد الوثق خذ من الراج الاصفر جزا و من راس القلقلة
 جزا و من الرقيق جزا و يثق و يثق العفائر كلها ثم يجعل الرقيق في
 خرقه صفيقة و الغصن عليها رفق خمر نخل الكحل و انت خذ طرية
 ثم تشويه ثم سبقه نائبا و صير في الدمال و سترت من الرصل و اوقد عليه
 بالبرية ثم يشد النوشادر الى العطر ثم تدعه مبر و افقه كبد

مثل الثورى **ما في عقل النبي** اسم الزئبق رطلان لكل خمسة رطلين
 يركب ما لا اليه نظري كذا في زيدها ثلث والماء سبعة رطلان مثل
 التي عليه مثل الشب اي القلقند واستحق ودفع في قديم جاج وضع القديح
 قدر برار واطح حول قدر برار صب على الزئبق رطلان وقد سحفت في
 مثل الزئبق زاجا اي القلقند وشب بمصراني ما بال المقل
 والماء بالتوبه واضحه في ثلثة ايام وليها وكلها نقص الكل في ثلثة ايام
 واضحه كد حبه اما سكره رازا لغاية رزاد على الدواته وعوده
 واحمل عليه مثل الفضة يقوم كله على اللص **اصلي** **عقل النبي** **شبه**
 ياما ونوشا رطل اندران في قشر البيض نظرون ووبره وثلث رطلين
 رطل يدقها ناعما ويصير في القديح ويصب عليه خمسة اوال الصين
 ويدعه سبعة ايام ويحرك كل يوم مرتين او ثلثة مرات ثم يصفى الماء
 رطل يترك في فيصير في طنجي ويصب عليه نصف رطل الماء ويوقد برق حتر
 ينشوي ثم يصب عليه النصف الاخر ويوقد ايضا حتى يستوي ثم يحجمه
 بانه

في بونه ويخل برط **اصلي** **عقل النبي** **شبه** مفقده حديد وصت عليها رطل
 عتيقا ثم انجني ثوبا صورا واطح الزئبق ثم احب حبه انتم لفتح
 فيه نيقا وازله على المكان كمد الزئبق مسكته كخرح المطرقة الدانه
 للاصبر على ان يرضي عنها **اصلي** **عقل النبي** **شبه** مفقده حديد اعقد
 ببل ووبره لم يصيبها الماء غمره بمقدار ربع اصابع وضعه في ثلثة
 حتر ثوبه ووبره كذلك ثلثة مرات فانه منعقد **ما في عقل النبي**
 في كون الكبر والدرز ووبره نصف الدرر يوقد من سارة النور ثلثة
 درهم ووزن الزئبق ثلثمائة درهم ثم الغسل ثم يحجمه كالمسحوق
 ثلثة ايام ثم اتركه ثلثة ايام الاصل ثلثة ايام ثم احببه في قشره ووقد
 تحتها سبعة ساعات بالباروق المقليل من الزاج اما الزاج الكفر
 فاذا قطر اوقه طه فخرج الثقل واستحق بالماء الذي قطر عنه وقطره
 ثانيا ايام كد سبعة ساعات كحفلت اول الاصله ذلك حتر مقطوع
 وقطره كله وهو يلقون في هذه الايام بالوان كثيرة فاذا انقطع قطره فانه يصير

مثل الدم فاجده بين قد حين ويش الرصل وطعن وحفظه واوتجته
 سماعه برفق وبره واخرجه بده فقرة حمراء عجيبة التي منها
 تسعة على انه ان يصير اصفر او سبكه ثانيا فثالثا واطمعه فثمن
 من الكبريت فانه يخرج لون الذالك لسان قدرت ان تلبس فافعل
 واودع في لك ما تريد **الاصفر** الذي في البوطه
 ما شئت من الزئبق ومن الكبريت الذي في السمك قدره على الزئبق
 مع البوته ثم اطلق عليها اخوي وطعن الوصل وضع على النار الخفيفة
 قدر ما يبد من الكبريت ثم اخرجه سبكه حمراء ومزجها **بالفصل**
الزئبق خذ الزئبق المصعد واجننه بالنور البول غمره غمره
 يوم النور السوق غمره ودم فانه تتركه سبكا صير او اتم
 ادخله المحل في فارور ودهن وادفنه في الزئبق فانه يملك في سبعة
 مثل الدهن الزمان فرفقه ماء اصفر ثم اصفر من الماء فان كان
 السوق فاجعل نوار البول فانه احمر واحمر **الاصفر**
 قدره في الزئبق

خذ النور البول على وزن زئبق وخذ البهمنه اخرجها فاصب فيها الزئبق
 العبد حتى يعود الموزنها واسترث من سبها وادفنها احد عشر يوما
 في الزئبق فانه يملك ويؤخر الفلاسفة في هذا القول **الفصل السابع**
 وهو القم واهل الحمار على المثال ما يحفظه القم الفضة وبارد وطرق
 بار وبارس وعندي كذلك فليذكر من تدابير الله كمثالها تسبانه
 في بعض تدابير الله المبكره ليكمل به القول فيقول فيكون كما كتبت يا
 هذا او اول ما ذكر من تدابير الله السكيب **الفصل الثامن** في تحليس الفضة صفيا
 ولها كل شئ يد المرفقه صيرها في صرح طين مملح مسحوق
 بيده بالمح ثم اطلق الدرج وشه الوصل وعلقه في سبعة
 الوقود يوما الى الابد فليذكر في كل ايهما عمل من الحقت
 تدابير الله فلك لعون الله تعالى قد استيناه تدابير الله الكتاب
 السبعة خذ الاحما الصلبة فليذكر الله ثم تدابير الاحما
 المعينه فليذكر العاج والطلق واللبا ربي والاطلاع وغيره والله الموفق

بالحق الطلق خذ الطلق وانكرك واحمله بالمبلغ ثم ضربه بحففة
 بالشمع واحمله في كوز فخار طين بالطين الحكيمة وطع وشرو
 ركه وحففة واخذ في التور فمرو به ثم كس كل امرئ مثل
 كل البصر ثم مسحه على عفا الشف مثل ويد من ما في
 اذا ابتدأ الطلق لها خاصة خذ جزوتك وجزو النكاح
 وجزو المردانك المبيض وحقها جميعا والوق منها ريم
 او درهم ونصف عا اوقية طلق ثم انقع عليه فخا شديدة
 يذوب ونصف في الاط انما اذا ابتدأ الطلق خذ اوقية
 من الطلق الملو بالتر حلبة البويرة نصف درهم لور شقاني
 النعنا وانقع حتى يذوب ونصف منه في اى غبار شمس ثم
 بالحق الطلق انكرك واربطه في خوقة صفيقة واجعلها
 في بول الصبي في الشمس حتى يفتق حيا وابكره امركا جيدا
 فانه يخرج كل ففة واجعله في خوقة اخوي واعده الى العمل الدو
 (الفل)

افعله وانكث مرة فانه يخرج كالدقيق **افضل طلق**
 يطبخ اللوز بالمل الحامض ثم ينهر او لكرن الزايت او النخل اذا
 نهى فوقه باربعة اصابع ثم كره حتى يرو ثم صف في ذلك النخل
 عن الثفل واجعله في الشمس ربعين يوما فانه لا يصب الماء
 شيئا الا احرقه فخذ منه فصبه على الطلق الملو فانه يحل
 على المكاء ماء خورا فاذا اكمل فصاعده في قرع ويطبق
 اوله ماء وينسج القرع الطلق الملو كازينق الملو فانه
 فانه جزو على سبعين جزو من الرين يصعد على المكاء حرا
 مدرا مع بعض التدابير عتيقة تحت طريقة قد تسمى من الطلق
 فلتد رمن تد البرقشينا **افضل المقتشينا الذهبية**
 قطعة قطرة القهقهة خلها في وعاء ليلا اجمعها عند كبد بارد
 فاعده في خوقة ثم يخرج الكل منه ويطبخ فاجعله في قارورة
 والوق منه مثقال في ربع راسع وشد راسها وادفنها في صمغ اللوز

بحسب حركات الاربعين ركنية ما نهكك ان الله في
 اصحاب الدنيا الطلق خذ قمارا جديرا وطينها بطاير الحكمة
 غلط اصبح واعمل على طهرها ترساوا الضمها على مستودع متعلق
 بالاسرار التي رايخه من جميع جوانبها من السفل ويهدم الرسمى
 الطينة على المستودع ويعمل للثقل بعيد الخرج الدخان
 ثم اخج الزاد وادق ما يحيط بالجل وقودا لئلا تنفث اذا را
 حرق الغبار كالتار فاجعله في المقيش شيئا بعد شيئا بمقنة
 حديدية قد اعدتها ولا يقطع الوقود ثم ركب اللبني على القد
 وشد الوصل بطين قد ربيته ماء القل قبل ذلك في باطن الطين
 والمخطم ثم اجعل احليل اللبني في القابلة على النار فتم
 ثلث ان يقطر فان القطر قبل ان يخرج جميعا فارفق بالنار
 ثم ند ثم ارفق بها ثم ند فانها سبك خمر يقطر كله واول
 ما يخرج ماء اميض فاغزله ثم ماء احمرا فاغزله ثم يقطر الدودر فاغزله
 الى جهتك وند وقودك بثلثة ايام ولياليها اذ اصححها

المر

المقيش البيا الفضي رصه والق عليه بالوال الصبي قد راغمة
 وضوء الشمس سبعة ايام واغزله واخرجه وافله على معلاه والقح وق
 في قوعه مطينة وركب عليه اللبني والقابلة وادق وقودا مستودع
 معتدلة فانها يقطر منها ماء غليظا فارفعه لاجلها في مقنة
 المقيش اتمه والفقه في الكل مرارا واستحق ماء القل والبوره
 مطبوخا على الرصف المقيش بفضة وازله بوبته يخرج مصداقا
 فاستعمله ما يريد اذ في مقنة المقيش استحق الفقه في كل
 حادق وجامع في نفس حارة ثلثة ايام وحفقه وصير في قدر مطينة
 وادق تحتها بواو يله يخرجوه وحفقه والق على كل عشرة منه رستم
 الرصاص وازله يخرج كالفقه في تدبير المقيش خذ الزيتون
 البعض الذي لا يقع فيه البية فدمق مع نواله وشمع ما وقودا انا وشد المقيش
 الدمر فاجتمه وغم في ماء الماء افعل ذلك مرارا فانها تلبس وتكر تحت
 المطرقة ولذلك النحاس يطبق في ماء الماء مرارا كثر افاثة بلبس
 ويلبسون سفيد روية في صبح المقيش اسمى الماء والكبريت

الدفوف كل واحد عليها فافرش في قدر فخار شاف ملح وفوقه
 شاف كبريت حتى يفرغ منها وطين راسها واوقد عليها حتى
 ينعقد واخبره وارفته والى منه درهم على عشرة فرسني يخرج طوب
 زهر ابيض في غسل الغسل بالماء والماء بعد ان يذوق ثم اغسله
 بالكل حتى ينقى ثم يحفف وصب عليه زيت عسل طري مفروق حيد
 بقدر ما يملأ واوقد تحتها بالنار حتى تانحج **الحل المغساة**
 اسحقها باربع مستبلة ايام ويطبخ في قوت يوم وليلة ببقوت
 فاخرجهم واسحقها واغسل بالماء العذب وحففه وادخل على كل طل
 منه زنج اصف وارفته نظرون اسحقها ثلثة ايام بكل مقلد
 ثم يطبخها ونو ثانيا ببقوت يوم وليلة ثم علقه في الدن كيل ما
 واعلم بعد ذلك ان هذه الاحمار يصبها ناكله لوصف فلما سلكت
 في تدبير المقتضيات فهو مدبر المقتضيات فانه يفعل
 ذلك ووصفها بالحق تدبير النساء في حلة خد اشراج
 الكلب الصنيع الذي يعمل على انوار فضها مثل العدر والقفا
 في الداء

في اناء وصب عليها ابدال الصبي ورونها ثم مسحتة ايام ثم القها في مقلد
 ليدبره واوقد وشرتها عليها حل فخر مرار اربعة واجعله في قوت الكس
 او حيد او بخارج طين ابيض الحكة واوقد حط حبل شد نازفاته
 ماء احمضه حل اللثة هذه الكلول **الحل في التوت** واغسله
 اسحقها ثمانية ايام اجعل في اناء وصب عليه بنسختها بالغمه ويطبخ
 في الاكل شهر اربعة ايام ان احتاج كل عشرة ثم صف بالماء
 شجرة كالكد اجعل في قوت وشرها وارفع في الزبد عشرة يوما
 واسحقها بمثل زهر ثم القه في مقلد حيد على نار خفيفة طهنت فانه كلما
 اجروا في هذا الكل فانه يصفى قليلا قليلا حتى ينيته من الباطل الى
 بالحق يدبر الامتد وقبح مثله مل افضل لكث مرات واخبره
 حينئذ واسحقها واغسلها بعذب لذي فيه ببقوت يوم وليلة
 الى حد ما في تدبير زنجين ومما جيب ثلثة واحد فانه يصفى
حل الزنجين استحياتها شت وصب عليه اللبن الحليب

مرات واصفحة في قدر حتى يغث اللبن كله واسحقه على صليحة مع
ثلاثة لافان وصب عليه خل حمص وصبه الشمس شهر ثم صف
افضل غثه واحمله في حمام بخاج وشدره اسكركت طبقة من قصب
ووجد له بلبه مبلول واوقفه في الزبد الرطب القوي والبس عليه
الزبد ما قدرت وبدا له الزبد في كل ثلثة ايام واتركه اربعة عشر
يوما فانه يميل ماء حار **ما يقضي** الزنج خذا الزنج الذي
قدرة والحمى يعل صفيتو واحمله في قدر بل صلب عليه خل حمص
ما يغمره مرتين واوقد حتى يغث الكلاله واستخرج على
سبيل الصلح يوما الى الليل واحمله في قنينة مطبوخة واوقد بها
يوما وقود الزيت فصبه في قنينة ولب القنينة مضمومة الاس
اذا ابروا سقمه السقم من البذر حتى يصير الطين رافعة القنينة
وشدرها بالصوف واوقد عليها انتم الوقود والاداء فليلا فليلا
والاداء الصوف كما اقبل وارفع النار واخرجه القنينة من
القدر فخذ ما فيها واحمله مع عجين واسحقه وضربه في الدمال

يوما ولينه يخرج زردا ابيض كالخمر في **ما يقضي** بالكرن حله
اسحقه واحمله في قدر واغمر البودق الذي في الماء الغد من بين
واتركه في الشمس ثلثة ايام وصب على الكرن في الطبخة ثم احمله في
مئانة البقر وعلق المئانة في قدر في رجل قدر نصفه من
حرف لا يصل الماء الى القنديل فادفعه واحمله في الدمال واعده
العمل حتى نزل كلها من المئانة الى القنديل ماء صافيا ايضا
حل الكرن خذ من الكرن الذي لم يصبه الماء جويين من الكرن
فا سحقها جميعا وصبها في قارورة وصب عليها غمر ماء وشدرها
وطيبها وحفظها وحفظها حتى يخلط ما فيها من الماء
وانزلها على النار وصف الماء يخرج كالدسم **ما يقضي** الكرن
اسحق الكرن الاصفر ماء وانفق في لبن الدمال اسحقه واخرجه
واسحقه وحمله اللبن ارقم سقا والغمر اسحقه وورده الى اللبن
ثلثة ايام واحمله عليه حتى يندفع العجين الذي في الدمال وقود
والقه في غصن وواسحقه بغمر زجاج واغسله بغسل كرنه فليدرك

رخمسرات فانه يفيض بالتي في المرقا وحله وقه وصبت
 خل خمر صاف وقته اثمن عشر من ثمانية عشر انزل كالمدار وجب
 انزل واجعل المرقا على الصلابة مع لينة البس واثق مع المرقا
 اعمله في ذلك في فارور وشرشها وادفعها في الزاوية الاخرى
 كعبه مملوءا ووضعه في قوتها في ثوب فانها تصد لولا ثم
 يصدر المرقا من ذلك طبعا في **المرقا** احسن على سحقتها
 في ثوب واهملها اجابة وبنها **المرقا** واعد في
 التخم مع الملح يخرج مثل النثره في صفه ابر العذراء
 اخذ اربعة ارطال خمر مصعد والوق فيه طر مرقا لم يسترور
 وادفعه في القل القيد رطل فاذا اصبحت فيه فاختط الما
 واستعملها في حياك كين حميد اما في تدن الملح وحله وحده الملح
 وليست بكن فصفه واجعله في فارور وشرشها واثق وادفعها

منه

في موضع ندي نيل اذ في تصعيد الملح خمره دراهم طم ودم
 من جردون الى القدر في ممر مرسوم بالبا وحمه مسحوقين وادفعهم
 فانه منعقد في مثل الطبرزد صاف ويضرب من حرج ما في عمل
 طح البود اخذ البود في مفرقة تحديده كثرة وقدها في النار
 تحتها عن النار منقعه في عمل في الشمر خمره سردار خمره
 وقطعة صغار ووقه على صلابة منقعه في حب عليها من الماء غمره وادفعه
 خمرته اما غمره صفيقه في خمره وقته في الشمر منقعه في
 ما في عمل ملح القل خمره خمره رز ووضعه في القل فاعلمه
 ما وادفعه في صفه واعقد ما في تدن الملح وادفعه في صفه
 لينة وضعه في الماء في طغي او محل وشرشها في روزه وادفعه تحتها
 ينزل وكذلك ان حصلت النثره في وقته وحلته في الماء في طغي وادفعه
 تحتها وقدر ان شدي اكل في خوف القصبه من حرج وصبغ ما في
 تبيض النون ساور وقه واحل في الدال وادفعه تحتها فانه يصعد

كانت في حر حر قليلين النبتين رقيقا البصل اللامع في قرح
 من طين على النبتة قليلا قليلا رقيقا ما يشرفه فانه منعقد سرور اعلم
 انه لا بد على حسب صلابة التربة كما تشع ما في حل الراج
 وق الزاج وسقعة خلل وشرة فانه يحمر وادنه في الزا في القارورة
 ينجل في ثلثة ايام واللا شيت فقطرة وحر حر ما في حل
 البصل الرقيق على كل رطل من ماء البصل وقيمة نثره فانه ينجل
 في حل في نثر البصل خذ من كل البصل اوقية ونصف ما بهن
 البصل المصعد رطله واطرهما في رجا حمر ونثر ريشها وادنها
 في الزا بستة ايام ينجل ووصف وزر فوه ما في حل
 استعمل في افرشته حتى يهيئ كالماء واطل به طشت نظيف وحر
 شم حارة في الظل واستقبل قرح الشمس سبيل من ساقه وحر
 وصح ما في حل البصل الرقيق خذ الرجا الزا واحده في

اللا شيت

اللا شيت واحده في قرحه مع مثل نصف وزنه ماء الرقيق المملو ستر
 من البصل بالبذرة والحجج وصايد بالريشة فانه ماء الرقيق لصيد
 حر ينجل الرقيق فيقطر ان جميعا الرجا كانه ما في حل الصد
 خذ ماء الفجل واما قرح الدروج اي التاج مضيق الرق على كل
 درهم من المايتين درهم ونصف مصك مسحو فانيل معك ونصف
 من العذرو صبة على الصدق المدقوق فانه ينجل كالعجين فانه
 حل اللؤلؤ استعمل في جميع صفرا الكا الكحل واحده في موضع رجا حمر
 من مشرق وانقش من نثره رجا حمر عكسه الى موضع الدروج
 المدقوق غمره في الموضع فانه يصير كالعجين ما في حل
 لريشة الطراد وورق الصندقة في الماء وادس ودر عبة شيت من
 ان كان صلب فاستعمله بوتره ميرة وطاعه قليل قليل كورق فانه
 ينزل لريشة ميرة فاستعمله بوتره ما في حل اذابة اللا حمر
 احمر ما يكون من رابته اللدج وراا يذاب نجل القلي وشيت

در تیره فائده بخرج منه کما اراد کما لفرقة من التیره فخر علی مائه
 جزو من زینج هف فیضیله اعجب وان القیت منه حقه علی اربع
 الفروغ اخرج حمی کشف القناع و مر حوب و صبح باب الفائده
 التوید و التار بقول و مر الدبریح و زید العج و الصدق و الکملکس خذ
 ایتها شئت خرد و من التوید که جزو فاد ایتها فائده فائده فائده فائده
 فان اردت تجربه فخذ از کبار و حق بل از من المعقود فائده فائده فائده
 منه مثلاً لایعارة من القرحاة و شرح کلمات الفاظ مصطلح
 باهل صفت برتیب حروف تهجی حروف الف با حروف
 الالف آبق در لغت غلام کریار اگر نید و اصطلاح کسین
 عبارت از نیابت افعال و افعال در احباب و انصاف
 تار و جملہ صلاحدید و در و نقل و جرم ان در تیره باند اناست
 اهلک حریف عبارت از کفر فی النفس ابوالاحسان
 عبارت از کفر فی النفس ابوالاحسان کفایت از منقبت ابوالفول
 من الکرید

در درگاه کارگاه رز که از می رسد و اقلیدر فضیلت الفقه
 در درگاه کارگاه فقه می باید امر جمعیله نزد حکما گشته است
 متقیه کرده ما فی حروف الباء و طاء عبارت با صطلح
 از گوگرد و شوره و غیره گویند عبارت است از زهره خطی در آتش
 باز آن و در حد از آن که بریندی و لغت نمیکارند
 اصطلاح اصطفت عبارت است از قلمی بر انداخته بنیان گران
 در در زمین نمنا کنند که حل کردن و مداوت سبب و اعلام مانند
 آن و عشق آن یکدیگر هم و عطش آن بخرج کف که در بعضی عبارت است
 از فقر در اکثر مواضع و کما مرسل کرده اند و کما فرموده اند
 باید از سوزن کلام این مراد فهم کنند ما فی حروف التاء
 در زحالی غیر معمول و در سوزن گشته اند و از معدود سوزن
 بیه یقین سفید که مانند تو بیا و اندر زینج و کبر و غیره
 و امثال آن است که بیل حل کردن ارواح و احباب است و در عمل

در احوال

و احباب در اطلاع و رفیق اگر چه تجویس رخ کفایت احباب در ارواح است
 در حد صفت تحقیق است که در او در شسته در از کفایت طین
 کنند و آتش تخلصه در او در شسته بالا آمده و در کفایت تحقیق
 شود سفید مغرب را در دارومات در وقت مستحق صلا
 باید از زهره و جویه جویه شمع معطر گویان اگر چه غیر معطر
 نرم و طایع خلتن او چون بر زبان نهد مثل کداز و میگویند
 حرم از او باقی ماند و اگر صفیه سنا آهن گرم کف نمند چون هم
 حاضر شود و در کند و چون بدین مرتبه رسد او را شمع گویند و در
 حرارتش غیر بر این که در نهند و خندان خاتم در او در شمع
 مطین را آتش نرم او را گرم نگاه دارند تا طلوع آفتاب
 و شکل دارد در آتش آمال کنند و بایش معتدل خلطه
 مالا او را بر کعبه مصعد شود و بر فوقه آمال نشیند و کفایت

ادویه است و این باب وسیع وریف است و در رد و اعمال
و اعمال منفیه از سر گویند و در اعمال اگر این درستی است
و اگر این در شق و نظر احب و مبالغه و عظیم دارند و گویند تا حد
پاک نشوند تا بدین صیغه نفی پس سه را منفیه تمام کنند
طرح منفی لغیر لغیر عرق آوردن و آن آفت است و بر راه
القدحین برش نرم نهند و قدح تختافه در آتش بوی طبع
سازند و قدح فوقانی بر منبر گاه در بقیع بالا بیاورند و هر وقت
از آتش بر دارند و بوی برسد و این عمل را لغیر گویند و قطعی
قطرات بچکان است و طریقه اش آنست که دار و در و در غوره
نصف و یا ثلث و منسوق را در و حل که و قابل بر زیر ناله منسوق صل
غوره و منسوق و قابل را در و حل که و منسوق که منسوق را در و
منسوق را در و حل که و قابل را در و حل که و منسوق را در و

حکمانه

حکمانه شرط است تا در قلم خود منسوق را در و حل که و قابل
در و حل که و قابل را در و حل که و منسوق را در و حل که و
در و حل که و قابل را در و حل که و منسوق را در و حل که و
این کلمه گویند و در و حل که و قابل را در و حل که و منسوق را در و
جاریه عبارت است از بیست و دو حبه حیران است و چون از و حل
جاری است و حبه کبک است از قرح و منسوق و منسوق و منسوق
از راضیه و اگر بیدان طرح نماید پس حکم روح در و حل که و
کتاب است از واره نامی فلزات حله کتاب است از واره
و روشنی را در و حل که و قابل را در و حل که و منسوق را در و
حجر عبارت از واره است که حکما بدین نام خوانند اند اگر چه در اعمال
الکیمیا حار است اما از این پنج معروف است و در و حل که و
در اصل اول از مقدمه ابرار یافته و در اینجا حبه متکثر است
اصل اول و هر یک چهار حبه است و حجر الاسف عبارت از واره حیران است

آنچه که زن عاقله بامر میخانه امیر کار است نو فرزند ناچسب
 تا بغایت مختلط و سار کار است عبد الله را ساهم شوره زرق
 غلبه در لغت مخون بسته را گویند و در اصطلاح بر ریش اطلاق
 کنند عقد و اصطلاح کنایه از آتش است و دشمنی او با هم
 تمام عیار با طاعت است عروس کامر آن نو کار را بر آفریند
 و کامر زینج و کامی س را گویند اما در لغت شوره عروس
 زینج را اطلاق میکنند عیسی را ساهم شوره زرق
 و اسم بزرگست عطار و در ساهم شوره زرق است
 و اما صنعت او را بدین نام خوانند عقیق ریان از صنعت
 اسام شوره نو کار است بدین نام خوانند عقد و اصطلاح
 صنعت از حکم گویند که حمل است و نامی که رطل و عقدا
 و لفظ عقد در این است مثل عقد ساهم شوره زرق
 هشتم از باب اول مذکور شده است عقرب از اساهم شوره

اگر دست عقیق بکسین بکزن قافله از مندر است که اندید
 علم بفتح عین لام عبارت از مطلق زینج است علم عبارت
 از زینج زرد رنج است عیاضه است مثل قیج و کامر بالای
 قرع کای است و قابل مکرر شده و شد و صل شد و صل شد
 از قرع آید و در رنج شمشیر و روی مصد و کامر عیاضه
 قار و در طین راه در او شوره زرق است و بر این عیاضه
 و اصطلاح کنایه از آتش است عیاضه اول گویند و بان نام او را اندید
 و با حواصل را خوانند محرم است علم عیاضه و عیاضه
 المیوان عبارت از ریش است با فحی حرف الفاء و زاری
 از ریش است و از اساهم شوره او است فرشت شکر در ریش
 یا غیر آن در ریش و روی مکرر شوره نماید و تصعید زینج

بر بالای دار و ریزند از آن فرغند و نجف هم کردند و فیه
از نقره سفید پاک است **ما فخر القاف** و **فیه الفین**
پشت تخم مرغ است و قشرش مثل شکلات است تخم مرغ در ظرف
قاری بندد و آن کوزه را در آن گذارند تا آنکه شود مثل خاک کف
قرار بدهد و نقره است و مرزین است که نقره عمل کنند
زین و قیل سازند و نم عمل و فصل و هم در آن تخم مرغ کشته
مخالست که در آن سازند مثل سفید از قلع و گچ گرفته و
لفظ شایع است **قلعین** زاج سفید است **قلع طاس** زاج زرد
گویند قلعند قیس زاج سبز را گویند و یکی از شراب این صنعت است
بنظم در آورده سرایت زاج سرخ سفید **قلعین** قلعند
زرد و قلع طار و ذکر سری ه زاج سرخ است و با سبزه گشت
مقدونی

قلو و قلی در اصطلاح گمانیه از بر بر و زهر است و نه که مکاره اطلاق
از او نمیکند قلی را خوانند قسبا مرکب است از زینتی که در
اعمال طیبیه اگر یکبار بر بند و در اصطلاح این صنعت با قسب و قلی
کبری عبارت از زهر کامل عبارت است که برست که در دست و اهل این
بدین نام خوانند بلکه در اکثر مواقع او را عقرب گویند که برست او
با اصطلاح قوم عبارت از راه اجرت و از حاکم که در مرغ
در فصل هم از راه اول گذشت که عبارت از زهر خاکی است
مثل سرب یا بخته یا بوم یا **الفن** یا **فخر اللام**
لبن در لغت شیر است و در اصطلاح کنیز زینتی است لبن العذرا
مرکبی است در اعمال قلیا بر بند و طریقه شمس عبارت است که بر بند
آنها را شناختن و سخی بلع کنند و در حوز زردی مثل حاکم خنقی
ریزند و بعد بپزند مردان را شمس سخی نام کنند و بر مرغی

از در خجل عشق بریزند و سر روز تشنگی کنند بر بند کجکانه
 آنکه بجزوی از آن آب شام قطره و سر جزو از آن آب شام قطره
 پامیز رود و حق لغت بر حق لغت بر حق لغت بر حق لغت
 بخور و نماند شیر خفیه لعل آب شام لبین العذراء در آن عطر و یار
 اعمال مژسته لبین لغت عرق بر آ و نقره نقره آ
 و بیار می و می آ باب حرق المیم ما ابیض لغت بر حق لغت
 و بیار می ابیض ما ابیض لغت بر حق لغت ما ابیض لغت بر حق لغت
 و می لول صیقل او اطلاق نماند شایسته و ما ابیض لغت
 مراد از لب صیقل لغت ما ابیض لغت بر حق لغت ما ابیض لغت
 ما الفاروق عبارت از شیرین است معروف و مشهور است و در او در خجل
 کنند ما ابیض لغت بر حق لغت بر حق لغت بر حق لغت
 حرق بر سر است مراد در اصطلاح قابل را گویند و آن قار
 بر این حق و حق بر حق لغت بر حق لغت بر حق لغت
 (البر)

در طبع کینه از قطع است و قریب است لفظ است و آن حوری را گویند
 و در بنابر و در آن گویند و در بنابر و در بنابر و در بنابر
 حدیدی و در آن گویند و در آن گویند و در آن گویند
 میخ با صطلح است و این را گویند مستحق لفظ است
 و آن عبارت از کف شبیه میگویند در وقت که در بر میاید مشتر
 قلعی را گویند و این همیشه در نام خوانند و در وقت که در
 حوام را گویند و در اصطلاح کتاب از قرح و این در آن کفر و قرح
 معتر اسم نواج است معنی لفظ است و آن در آن معنی
 و می با نیت سفید و قلعی در بر را حکم کنند کثرت
 گویند و در آن لغت بر حق لغت بر حق لغت بر حق لغت
 عبارت از نذر است و در لب صیقل برین و آن در اعمال گیر
 حاکم را در آن لغت و در آن لغت و در آن لغت و در آن لغت
 لغت و در آن لغت و در آن لغت و در آن لغت و در آن لغت

بایل بزدی آن را برآشند چنانکه در کتب آن نوشته شده و منضم
 این معنی را طلق اجماعی گویند چنانکه در حرف الطاء مذکور شد و در
 امر الفصاحه طالع الفی عبارت از بزرگترین معنی است که طعام
 در آن را مشوی گویند سازند و در اعمال فیهی که بر بزرگترین عبارت
 از در آن است و در روح حیوانه از اطمینان سازند بر سفید و بنفش
 مسکه و عنقاوم گویند کثرت و آن شتر را وید سبب است از اطمینان
 منور زیرا که بر آفتاب و روشن را گویند منور و او هم گنایه از
 زرتشت روشن گویند دیده ناطق و روشن گویند و زرتشت را
 حمد عبارت از رفع و اسیر و قابل است و در او در آن بر روشن
 میدهند با فیهی حرف الفی با صطلح قوم عبارت از آن است
 نافذ نماید از بهار است بذوقه مراد از زین الدوده است و
 از آن است فطرت عبارت از فطری است و فطرت را گویند زین الدوده

رو به در و در فطرون گویند از بزرگترین طعام در شستن فطرون
 عمل آن است چنانکه از بزرگترین فطرون سازند بدین بزرگترین
 در انقیاع گویند سر و زانها صاف کنند تا به بند و فطرون
 زانها بر آن است فطرون حمل و بزرگترین بزرگترین سفید و
 سخت فطرون بزرگترین سرخ و بزرگترین و نرم و صاف و جوی
 با فیهی حرف الفی و در کتب عبارت از تقو مسکه است و سرخ
 عبارت از آن است که در سواد و در نهاد او است و آن
 الهاء و در اصطلاح قوم گنایت از آن است که در گنایت از آن است
 هو با صطلح قدام حکما عبارت از راه معرفت از حق حکما
 و استی که در و از حقایق و آن در صف الفیه است و آن است
 با فیهی حرف الیاء میاغوا عبارت از طوطی است و آن است
 پوشیده نام و در حور مراد از طعام کلم حدیث ابد و ابد و ابد

در بر سر من کند تا محل شوی پس شست و بقیع و پستی بکجا مریض
 این است که در چهار جا از اعمال قری لکاید باید بکشد
 بوزن زرری بر روی شکر و طعم طعام بموزن هم صلا
 نرم کرده چهار حبه آن آب بر او کرده شبانه روز بخورند
 و بکند از در صاف شود و در او حلقه گرفته باشد عقد کند
 و در آن علامت **باب علامت خجسته** است که اگر مریض
 و فلق طار و غریب صفر از هر یک ده سیر ایمی از نوبه مقدر
 چهل و پنج مال است و در صلا می کشند پس آن اخلاط
 کی بریم یابره ماء البحر بریزد و بر آب گرم نهد تا غلیظ شود
 البحر و در آن اخلاط با آن مانده باشد نرم نمیشود
 و هم و بکند تا صاف شود پس صفرا بکشد و حلقه در ریش
 ضبط کند بوزن بدن آن عید صفرا را تقیه کند و در ریش افکند
 سه روز بکند از پس در نوبی ظرف چلک بزرگ گذاشته و بر سر من

مقالین بر سر من گذاشته بالای او جاق گذارد تا در و در ظرف
 بدرون چلک نشوید و صبح سر از زانوش در کند از زیر نلکند
 تا نیک شود و در نوبی سر او را کشانند و به پند اگر این مریض
 شود باند نیک لاله احمد فقد تم الکسر و اللکسر روز دیگر تقیه کند
 بهما آن نوبه میباید به طریق و این عمل مکرر بکامیاب و در مکرر بکشد
 فقه و متقال ثقیقین الثعالبی متقال ازین مدرست چهارم
 باک در طبع کند و در مریض علامت بوزن یک **باب علامت خجسته**
 من قول جابر بن حیان که در برنج حکما است که بر زردی و سرخ
 و طریقه این است که بکند و از براده کاس بمقدار او بر شست و در
 خوب است و صلا نموده بکند از و گذاشته آن را بپزد و بکند و بپزد
 در سح حکما بپزد و در سح نموده بمثل او نوینار و در کاس بپزد
 باشد و بکند از و در سح بکند از و در سح بکند از و در سح بکند از
 فقه و متقال ثقیقین الثعالبی متقال ازین مدرست چهارم
 باک در طبع کند و در مریض علامت بوزن یک **باب علامت خجسته**

بافی عمل غفران و محبت بیکدیگر در میان راج زود راه صاف و
 بنده مقابل سرور اوقات خالص در او کند و بگوشتان تا
 حل شود و در حین خوشنودی اندک اندک نکند و در او زیند و
 بگوشتان تا آب مثل خون رخ شود آن را کجا بچسبند صاف غصه
 بر او حیدر بختش ملایم شود و سقیه کنند و بنام بر او
 مثل غفران رخ سفید و کمر فقه اگر بای راج زود راج قمر
 باشد به هر طریق عمل کنند غفران امید کامیاب شود **ما قبل**
الطلاق بویخته من الطلق المملوك طلاق و من التوم مثل خیم العوا
 عنده اسیر ای الجمع بر الحلیت ای لا نکروا و فی سیر و
 العوا و الحلیت و القه و لا جمیعاً ما التوم و انکه لیل
 فانه ریه مثل المسم امض ثم اجعله الشمس حیث اجعله
 في فاروقه و شد اسها و صروج و او فتها و مکان
 مستون یا فانه ریه مثل الرقیق الراج الرقیق مثل الدهن
 جاز

ما در تکلیف این که شمر است بر او سهند انکه در او
 صفت انکه بر این ریز و صلا که است مدت سه روز و رانند
 تا خاک شود و باز اندک اندک بر او بریزد و در مدت
 روز یا پنج روز هفت بار او را شقیه بدین آب شست و انکه غصه
 و هر بار سه مرتبه صلی که ده بگذارد و در خاک شود و اگر در وقت انکه
 نباشد که اگر شش و نیرین و غیره بریزد و بنام شقیه
 مستحق نماید که کند تا در دخی رسی از او حاصل شود و نوک را که
 نمک سبزیده با سوسن رخی را در جوش و مرغ سحر از اند و موی او
 رنق عقده عیوف و بعد برده مال از این رخی را یک مشتاف از عیوف
 با و بار کنند و با غسل یا میزروب و بعد از آن از غسل شود
 کند و خوشی زیت یا عیوف که در دست و دست و دست او را از ریه بوی
 دیگر است انکه باید بعد یکی از آن یکی قمر صبح هفت بار بگذارد
 هر بار یکبار در درخت و تخم مرغ میریزد تا نرم شود و بوی خوش

و بگویم ماده بسیار شعله قوی که نوزد متکثر شود در شکمهای مری
 در مرکز بهر جهت ابراق چون شهاب در اجزاء و اجزای آنها و آنچه در پی
 بهنگام چون که بهار از خفته آنکه طبع از صفت حریق شده
 و دلیل بر این است که هر چه را که در خون است و عقده کوی در
 بدید اینقدر قوت می و گویم ها و منتهای متحرک شد و در
 این است که چون باین کاشه کشیم زیاده آنکه متحرک
 شعله قوی و او بر قدر اتفاق خاک و اندازد و در پی
 میاید و بجز این است در صاعد و در قدری از جوی
 چون کبریتها و بعضی رطوبتهای غلیظه بطبع رطوبت
 ناخت مرطوب شده است و در اینجا کوانده است و در پی
 چون نیت و رطوبتهای است بطبع نرم از این غلیظه

فرد و در دوت چون در فضا در صاعد و در صاعد و در صاعد
 اجماعات و اجماعات است و از اینجا می است و چون
 و بیشتر و بیشتر و نادر و در پی و در پی و در پی
 ماند متولد شود این همه در پی و در پی و در پی
 حرارت و در دوت و در پی و در پی و در پی
 و تاثیر زیادت و اگر گویم همه فعل و تاثیر حرارت است از صواب
 باشد از خفته آنکه فعل بر بر کون فعل چنانکه در کوه است و در
 مر بر در قوت و در پی و در پی و در پی
 حوت و حوت و حوت و حوت و حوت و حوت و حوت و حوت
 و اگر اول از صواب است از خفته آنکه ما می بینیم در بر دوت
 حوت و حوت و حوت و حوت و حوت و حوت و حوت و حوت
 بر چنان که جمع شود آن جسم که در پی و در پی و در پی

جنگل میوه پس فعل حر را به نه بر در انش را گویم
 و باز داشتن بنابر زبون آمدن و نظر فعل است و انش
 فعل حر لغوی را با استقصای این حالت منت در خفته اند اگر قصد
 پیران است و قصد نکون بهام معنی است و در طایع مرکب
 از بهام و ابتدایند که زین کنیم تا مفید لغوی باشد و خلق
 و طایع تو لدوی در معنی از بهام علیط است و حوارت شکم
 درستان که بنابر را در زمین بار داشته است و منفعتی تا به
 اید و بگو مقصود خود از آن مقداری در راهی یابد حرامی و چون
 رسد حوارت در کمتر باشد و آن مکان خود نزدیکتر بود که در
 آنکه در میان زمین که در باشد از سطح زمین پس فراهم آید
 و جمع شود و در دلت و خشک طاهر و پاک نشود و اندک
 معانی حوارت غالب شود و بهام میگوید و بهام میگوید

حکایت کند بیان مقدار در راه به نه و حال وی چنین است اگر مکان
 سر روی مقدم کند و اگر کم لغوی باشد و در چون یکو عالم رسد و
 خشک و غیر غالب است بر دوت میسر و او را در مجاهد
 تواند و نه الحمد بهی است و در حسی که در زنده را بهام میگوید
 باقی تولد کبریت و طایفه بداند که کبریت از بهام میگوید
 مستوفی و نه از بهام میگوید که کبریت از بهام میگوید
 را بهی بخت لغوی میگوید که حوارت آفتاب در طوطی است که بهام میگوید
 و غیر مسکند اندک کبریت از بهام میگوید و از بهام میگوید
 و حوارت آن را با کبریت در طوطی بود و بهام میگوید
 مسکند از این سبب است در دی زود میافتد و زود میوزار خفته
 اندک کبریت که در آتش است مشکک حسیست و در دی میافتد و حیات
 اندک آتش رطوبتهای گرم میطلبد و از لطیف قوی نزدیک است

و دلیل بر این آنست که هر چای سرد سردتر از رختبه آنکه مضاد است میان
 خیرهای سرد و آتش را در طرف ثابت است و آتش علوی است که
 بالا رود و است و در زیر مقام نمند که متعلق چربی در دیر از رختبه
 چنانکه حجر بالا مقام نمند که بر سبب نمند و حجر را بالا دارد و در
 کرم از تحرق و سرد نمند است از رختبه آنکه در چهره سبب احراق در شرف
 و آن رطوبتی است در غده لثه است و حرارت در شاکل لثه
 در توبین کبریت گرمی بسیار از شای جان آتش و از این سبب
 که کبریت قوه عظیم دارد در درجه غوص میکند لطف و ناز
 و از آن محترق میکند در راه بسیار میامیزد و در محترق
 میشود لدام آید و آن چهره را محترق کند و دلیل بر این آنست که
 عین سرد از رختبه آنکه فایز است بر حرارت و در سبب میامیزد
 و سبب در شخت نمند و سبب در آید از آن نمند که در

نمک خالص است و رطوبت یکبار از این نمک است و چون آنکه در طبع
 آنست مستعمل نمند جمله در صفت نمک است و چون طبع منعقد شده
 بفرسوده می کشد و صفر از رختبه طبع نمک است طبع قوی و لطف
 از رختبه آنکه سخی را می در بر و لطف نمک است و طبع در آن عقوبتی
 ناسیه شده و محمول و در سبب ناسیه که اندک بدین مانده و کبار پس
 کبریت نمک است و بعضی شده منعقد شده و صفر و از کبریت اخضر نمک
 این نمک را در اصل نمک شده و خفیه از سرد است و صفر از رختبه
 و حرارت کبریت بسیار که دارند چون بدین سبب در کبریت چهره نمک
 موضوع از آن نمک در آن چهره از آن نمک کشند و چون این نمک
 که این نمک موضوع کبریت است و کبریت در نمک کشند نمک نمک در طبع
 حرارت است و حرارت فاعل در و چون نمک از کبریت فعلی در از آن
 که دارند در و در آید و در سبب گرمی کبریت و مقدار طبع و اتفاق تقاض
 نمک و در کبریت و اندک بسیاری صفای کبریت است و در سبب تقاض

طنج در رله می مدت طنج این حبس متکون شده اند و معتدله
و تمام تر حباب در میست در است در رتی در رغبت اعتدال
و کبریت نهایت صفا و امتزاج رتی و کبریت بهم باندازه طنج در
و اراط مسوط و مدت طنج نه در از و نه گناه و این همه احوال
و ادم و شریع در رتی و کبریت اتفاق افتاد و نه متکون شده
بدلیل آنکه جمله هر رتی اند بعلت آنکه چون هر سیدی ازین
حس می گذرانند از اندازی باصل خویش بازگردد و رتی شود
صفحه رتی رات در پیید بیدار و ان شود و در خمید
و در ذات حق که شود و اگر باره از وجه افق و آن باره مستعد
و چون رتی و چون رتی در حاشیه منجمد و طنج در رتی
عقد رتی رات و چون ابد از اندام ابداریم و انوش طنج
بیشتریم ان سخی از رتی است دلیل آنکه اگر مثل قطع در رتی
اختیار بانی بسیار ندارد در موقوفه کنیم و چیز را ازین ماموم

در اقلیم تا و بر از رتی صد کند و رتی در رتی رتی که اقلیم
و هم بخت اقل و رتی رتی که در رتی اقل و رتی رتی که در رتی
و رتی و رتی که در رتی رتی که در رتی رتی که در رتی
الذی طنج در رتی که در رتی رتی که در رتی رتی که در رتی
و دلیل بر اینکه رتی رتی که در رتی رتی که در رتی رتی که در رتی
ازین قضی حجت متولد می شود و رتی و رتی که در رتی رتی که در رتی
مباض و سواد حجت که در رتی رتی که در رتی رتی که در رتی
حرفه است و دلیل آنکه چون بسیار کبریت از رتی رتی که در رتی
و در رتی رتی که در رتی رتی که در رتی رتی که در رتی
میگویم و رتی رتی که در رتی رتی که در رتی رتی که در رتی
تا و ضلالت رتی که در رتی رتی که در رتی رتی که در رتی
حکم طنج در رتی که در رتی رتی که در رتی رتی که در رتی
و منجمد و چون که در رتی رتی که در رتی رتی که در رتی

علمهای کونین در کرم من البدایه الالتهامیه پس طبلان این علم است
 در کرم جانین است و بطریقیکه رشته شده در آید با یکدیگر
 و طبلایه فقه بعد از در اقرار است با اعتدال از سایه خرام زیره کون
 او در زمین صفت است همچون من الله انکه زمین صفت از کبریت آن مذمت
 بغایت رسیده لاجرم سفید ماند و زرد شد در جهت ضعف فعل کبریت
 در زمین نیز حرارت تمام بری متصل شد و غایت نه اصل و زرات
 لازم نیامد و ازین جهت بر سر زبانه شده و کبریت حرارت و رانش
 که ازین آید در حال میوه و در میکی از جهت بسیار رختی زانکه حرارت
 و ازین آید که در بال جسد در محرق میگرداند نزدیک است در سطح
 شکم از آن مفرات و حدید هم در خضر و صفت متولد میوه و ازین آید
 و در زمین کبریت میان اعتدال صفت لازم میاید و افراط
 و سواد و اجکت و حرارت از افراط لازم آید که کم از افراط سواد
 و کبریت کنند در ازین جهت بود در حدیدی که در و صاف میاید

پایان اند و فکر است زمین صاف من اندک با کبریت کنت نه
 از جهت زمین کبریت و بی تمام غلبه با کبریت و محرق که شعله فقه
 تیر و کبریت از جهت کدورت زمین و کبریت وی و از جهت آن بیش مقام
 می کنند انقدر اندک اندک طبع در شکل از دست اندک کبریت
 همه در در جهت انکه عقد حکمیت و با کبریت است مثل فلان و در
 خاکرستنی خوانند الله انکه از کبریت که کیم و کرمی در جلد است
 که ازین و فقه در جهت کس نمی بسکند و ازین آید که معدیات را کنار
 می کنند الله در جهت انکه راعتدال فقه و در جهت کبریت
 از جهت انکه طاهر در جهت کبریت و در جهت کبریت که در جهت
 و طبع معتدل که نام است و کیفیت نبل طبع اعتدال است طبع معتدل
 چوبی است و اینها همه در در جهت موجود است فلان است
 و در طبع معتدل است و در جهت کبریت و در جهت کبریت
 بیع مفرط است اینها را اعتدال ازین جهت است مثل کس خد غلت فقه

چون شکم گرم خشک کند با خند الکاس را چیرگی بر سر زنند سرای در صفا
 و قلعی را چیرگی گرم خشک کند بچرخه کاس و اسرب را چیرگی گرم در زم ندری
 و زرمی صاب و حیدر چیرگی گرم تر کند با فراط و زین حبس و بدین بفرست
 فضا ته آفته انبریک اقلاب و مرثبه اما اقلاب در غشیت بر کطافیکه
 حسد اولیست در عمل مکنه در در اندک است در سبب اقلاب اولی بقلعی و حویم
 بفضض و حیدر است در در تصفیه و سبب مکنه در کون بفرست و بفرست
 خشک کن با خند او حیدر در زین حبس و فضا ته در حیدر در زین حبس
 معالجات و مضارات از سبب زین حبس است بجهت انکه در زین حبس و فضا
 و کبریت است و تمام را حبس و صاب و زین حبس است و در در اسرب
 اینهاست بابی میان احمات اجبار و آن با قوت است و آن چند گونه است
 معروفترین آن در صغیر و بعضی آن در ورم با قوت است اما اندک است ^{و اصل}
 اینها همه آنست و این در صغیر و در زین حبس است اما اندک است و با قوت است
 سرترین با قوت است و آن در صغیر است از این صغیر و اسرب و در در است

اندر کون

نزدیک است بهر و در باریک کریم است از آن در وی صغیر شده و در کون
 و زرم و در زین حبس است این چون کون با قوت است و حضرت از آن
 مرثبه وی از معاد کاس است زنجار سبب طافه است و در وی خفاست
 و در سبب زین حبس و آن کید اما روشنی وی بر زین با قوت است
 رطوبت بر غلبه است در اصل کون و در سبب و زرم و زین حبس
 دارند باز و در زین حبس است اما اندک است و در زین حبس است
 از خنجر صاف شده و لا جو زین حبس است و آن کید است
 و در زین حبس است و علل اجبار است بجهت این که در کون
 زنجار است و در سبب متکلی شده و جو زین حبس است و در کون
 چون زنجار جوهری در زین حبس است و در وی خفاست و در کون
 بر زین حبس است و در زین حبس است اما اندک است و در زین حبس
 میماند و در سبب است بر زین حبس است و در زین حبس است
 و طین است و در سبب است و در سبب است و در سبب است

و از نیکو ساز به فلجی کس را سیف کند و مفتت شکسته در اند
 و چون اندک بماند که در نهم شکست کند و از وی شش جدا می کند
 و از وی سیف دروشت و روی فلج را بجهت کف اند و در وی نهیم فلج
 و فضا را مفتت کف اند و نیم تخم و هم میوی کف و بزراند و فضا را
 چون از مفاصلت کند مکراند که از ده درم نصف درم و قطع حیدر
 بکند از او سر بنیق را بجهت کف اند و نیم هم میوی و بزراند و فضا را
 چون تخم به شوای و از او مخلص شود و تریال را بر سر و فضا را
 از کاس خالص کف اند در کد را و از غیر کاس و فضا را مفتت کنند
 کف اند هم میوی هم نیم و الماس هم همین عمل کنند و از نیکو ساز
 و سیف و تریال بکند حیدر حیدر رصاص صلیب کند و در این مقام
 و در و حیدر بر روی وی کم کند جو الی ویرا سیاه کند و فضا را
 حیدر صلیب سیاه کف اند و از نیکو ساز و از او مخلص شود و از او و از او
 و از کاس و بنیق را منع کند از نیکو ساز و چون زرد در کف باشد و حیدر
 بکند از

بکند از و چون وی نشوین و قطع را صلیب کند و سیاه کف اند و فضا را
 سیف کف اند اگر در صفت بود و اگر در صفت باشد کف اند و بنیق را
 میوی و حیدر و حیدر کف اند و فضا را بکند از و حیدر را و کاس را
 بزراند و فضا را بزراند و چون کاس را رصاص تخم به شوای
 بامیز و تخم به شوای کاس و رصاص تخم به شوای بامیز و رصاص
 صلیب مغنی بکند از حیدر و رصاص را صلیب کند و سیاه کف اند
 و فضا را سیاه کف اند و بزراند و رصاص را صلیب و در نیکو ساز
 نیکو ساز از نیکو ساز تخم به شوای و حیدر و فضا را شکند
 و رنج کند چون با کبریت نشوین کف اند و بنیق بزراند و کف اند
 نیکو ساز و فضا را بزراند و کف اند و حیدر را بزراند و کاس را
 حیدر کاس و فضا را بزراند و حیدر و رصاص و بنیق را بزراند و کف اند
 و حیدر را بزراند و حیدر و کاس و بنیق را بزراند و کف اند
 فضا را بزراند و رصاص را صلیب کند و بنیق را بزراند و کف اند

تنگه نجات است هر خوش کار را سفید کند سفیدی اندک و در
 شایسته بنویسند طبع کمال را برزاند و در این مفت کرداند و حد
 بگذارد که کل مثل است در فصل های نه و آخر آن فضا را سفید
 و چنانچه فیصل در است آن را باج و نه با لون و در فضا محرق
 و در پنجاه و یک پاره را سفید کند و در این را چون با تصفیه نامی است
 کند و در این رنگ را حل کند چون بوی تخم مرغ شود تصفیه کمال و فضا
 تشکیم و روان نماید و بار اصل کنند و چون در این فضا فضا
 ویران کند و رنگ در هند است با سفید فضا لون صفر و در
 نرم کند و در باج را در صبح با جوی و در این محقق را از این چون بوی
 در باج شسته لون صفر و در و قل را اصل کند و در این فضا
 و در این را در این چون در تخم مرغ شود اگر زده آید و در را
 ضعیف دهد این شیشه از زنگنه با زهره کاد و بوی نرم شود و در

بار در فضا و در این شیشه جاذبه کرداند سفید و در این
 و در این را در شیشه عقد کند و در این شیشه جاذبه کرداند سفید و در این
 تصفیه را در این رنگ محقق را با جوی و در این محقق را از این
 باقی تصفیه شیشه و عقارب اعلی الیه در ظرف آینه و در این
 که در این شیشه و تصفیه و شیشه و در این تصفیه و در این
 طرح شیشه و در این تصفیه و در این تصفیه و در این
 او را که در این در حین که در این فضا فضا و در این
 بود شیشه و در این فضا و در این فضا و در این فضا
 در این فضا تمام و در این فضا و در این فضا و در این فضا
 با در این فضا و در این فضا و در این فضا و در این فضا
 در عمل در شیشه و در این فضا و در این فضا و در این فضا
 تا چون در شیشه و در این فضا و در این فضا و در این فضا

بر او بریزند در آفتاب یا آتش صدف نشوید نیاماز که برود رفت
 سر که اضافی نموده و نشوید داده مار که انباشته بود یا نمک و عیش
 زنج سفید یا و مصلحت کند و این مصلحت را در کار سفاکین میگویند
 غوطه تمام حرمش مصلحت همین مصلحت را دفع ضرر و سود و زحمت قلعی
 بسیار و افهم و اهدای کتاب غل تعلیمی در علم کاف و تصنیفات
 محمد بن دیرالارزی اما بعد کین موالف این رساله محمد بن دیرالارزی
 الازری در صفت راتنهاست مخصوص آن صفت در این نام
 نهاده اند و همه این بدانند و صنعت کیمیا را التهاست و دارو
 و آن التها و دارو را نامها و چهاره است که از خواص و
 علم شریف و غیر غرض کنند است آن التها و دارو و اعمی است
 اجد طاعت آنها باید داشت و داروهای این صنعت را که کونیا
 یکی آنکه چون تیش را بنید بر و دیگر ز تیش هم آنکه مقام کند و است

مانند بر تیش پس ام علی بر و در و یکم بر تیش باید حساب و میخوانند
 در حقیقت آنکه غلبه کند و اجزاء و حکم در تیش غایت و آن در یکم
 از تیش بگزینا از ارواح خوانند از حقیقت طبع روح و قوت و حقیقت
 وی و حساب از دست و فقه و قلع و انس و جدید و کس و حجاب
 و قلع را میرود و از دست بر تیش و در این میرود و حجاب و تیش
 مانند معدوم و می ندارد و ارواح کبر است و زین و زینج
 نو تار و اینها از تیش بریزند و دیگر بریزند از آنچه است از ارواح
 خوانند از این چهار هر بر وند و حرق نشوند و بر وند و از جمله
 داروهای است و طبع چند نوع است یکی که خشک و یکی که تر
 و دیگر که اندک تر از خشک است که در طعام بریزند و یک تلخ است
 و زکریان فضا را با آن روشن میکنند و اندک تلخ است
 و آن را آنکه بوی میخوانند و در آنکه تلخ و فضا میگویند و زکریان

معدن نفط و مشتق و نوع دیگر علی است در بوی نوی میوه اماند
در یکدک نازک است و یک طبع قلی است و طبع راد است و یک طبع هند است
و طبع طرز و طبع اندران است و یک طبع صراف است و در بوی شفاف
و در طبع نفع صلاست است به صلابت اندران و خراکه در سواد است و بوی
نفط اندران خسته اند و در بوی نفط طبع است و طبع طرز و صلاست است و در
صفا و روشن است و بعضی اندران طرز و میمانند و طبع هند است و در
کونه است و در طرز است و در صلابت و شفاف است و طبع احمد است
و طبع نازک و یکدک است که بعضی صلاست است و قطعه و طبع در بوی
آوردن حرقی است زبان را بسوزد و در دیگر معمول است و طبع احمد
و طبع بول و طبع نوره و این صنعت معمول دارند و در کار انواع است
انکه یاد گیریم و در یکدک از شکر میگیرند و طبعی صنعت وی نمیشود
دارد و این صنعت برق است و در بوی چند نوع است یک بوی

دار است لرد و دین از بند و قلعند نراج نخل را گویند خوشتر از هیچ
 و می بیند شکم که آب است که بند و آمن را بوی کند و می سرخ شود و از حد
 دارد و می بیند یا خوشتر است و دوی چند شکل است یکی مربع و یکی دایره و یکی
 و یکی پاره ای محبت و نظر هر دو نظر نزدیک و دوی چند گونه است یکی صفت
 چون زب و از اذهن طبعش و دیگر را فوض نامند رنگ فوض
 و یکی را حمرت طبعش و از آن کسی گویند دوی حمرت است بلکه مثل
 حمرت و از دار و دانی این توئیات و دوی حمرت که منع از غصه
 و نوع دیگر اصف است و نوع دیگر امیض است و دوی مندی است و غرض
 و اصف و مندی است و اصف که مندی است و مندی که اصف است و یکی نارنگ
 و دوی حمرت است و یکی اصف است و یکی مندی است و یکی نارنگ است
 همه است اما در هیچ و غیره و هر چه این است که در هر یک است
 گفته است و غیره و نوع بالید و زیاده شوخی و اینها همه در آب اگر نه در
 درخ کند از خسته اینک است که از خواب می بیدارند و دیگر که است

[illegible]

[illegible]

از این باکری است تا بجز نقطه که اگر در دریا باشد
 و آب آن با بوی نم نم غلیظ می شود اگر نوع علمای غرض رفیق و
 لولما اینتق اعلی از خسته علمای دراز مدت حاجت آید و چون عمل
 کنند در علمای تازه افتد تجربه اینتق اعلی خسته شود حاجت برین
 و عقده کون جزوای کلالات است چون کلالات در فرسودگی
 می رسند و وضع حکم کنند بخاک اگر دریم و در برش نرم
 نا آن آب حمل می شود و جری می شود و درونها را می نهد
 و همه چیز را از خسته می کنند و قدما و شیشه را خسته می شود
 و از و حاجت آید از خسته آنکه از این صنعت عیاقه را بر صلا می نمایند
 و آن آب را در راسقیه می کنند و چون قی کون از راسقیه
 کنند و در قیج می کنند و درش می نهند و بعد از آن حاجت باشد
 و این عمل را از شیشه می کنند و قیج می کنند و حاجت آید در قیج می کنند
 و خواهند یا در شیشه قیج می کنند و قیج می کنند و از خسته آنکه از این صنعت

باز خواهرها را از تصفیه باشند تحقیق کنند مثل زنج و نیت
 و منی شستن یعنی کلالات می کنند و درین صورت آنکه در کلکاه
 و کون ریش تحقیق می کنند و تحقیق می نمایند اگر چه اندک باشد
 و در کلالات این طبع می کنند و بعد از تحقیق حاصل شود پس درین
 جوهر خواهند که و یا درین یک تحقیق کون و اگر مراد از این
 و در تحقیق کنند و در این علاج ساخته باشند و بر سر قد می کنند
 و از این که در این جزوای کلالات درین چندین وقت می کنند
 استوار کنند و اگر کلالات و این جزوای کلالات باز می کنند
 تا رطوبت و در پیاپی و آن آید و این که در تمام وقت می کنند و در
 وقت جمع شود و تحقیق حاصل آید و آنکه بسبب عموم درین
 تصفیه ریش است که در ریش و در ریش و در ریش و در ریش و در ریش
 می کنند و در ریش می کنند و در ریش می کنند و در ریش می کنند و در ریش
 قیج می کنند و در ریش می کنند و در ریش می کنند و در ریش می کنند و در ریش

در ریش می کنند و در ریش می کنند و در ریش می کنند و در ریش می کنند و در ریش

در محراب و صحنه و در محراب و صحنه با فی علی عفو ان لیدر متخ را بر آید
 و بر که شد و عفو ان فی ان از که می طبع نماید تا عفو ان که
 بعد از آن که که حمل و بقا چندین بر ریزد و در تحت آن برشیده
 بعد از سه روز تمام محل شو پس آن سر که را از او رخته و طرح کنند
 بافتن با الی شصت و او را تخفیف کنند و تخفیف را جمع کنند و عفو
 خاص و جوهر پاک است ادعای عفو ان لیدر متخ را بر آید
 کنند و اندک نشویه دهد و اینهم تقیه کند با الی شصت
 روز و تر عفو ان که زودتر محل شود و محراب عفو ان
 بر آید و مخ را با کشیم ران حاصل تازه تازه بنشیند و می نماید
 ز عفو ان که ادعای عفو ان قبول می شود و در آن رس
 با بر آید و حدید بپاید و او را حل کند و شکله و در آن که زودتر محل
 شود و ان محل و عفو ان نماید از طریق ان نماید و نام و فام
 ان را که با حل عطر در یکدیگر و علی بن با فی الی شصت
 کنند

کند در قار و در مطبق نشود نماید در شوزان پری یادش کوزه کرا
 و امثال ان یک تمام پس سرون ارد و سخی کند و باز نشویه نماید
 بطریق سابق تا به بار ان عمل اندر کنند بعد از ان ازین ط
 مد بر قدری عطر را بکنند و سیکه عطر در او بر آید
 کرم نرم که عطر رویدین مد تر زودی محل شود و گوید
 با به این بر موز و قرع و این حق مقطر کنند در نوبت
 مهتم این مقطر را کرم که در عطر عطر عطر عطر و سیکه
 باش نرم کرم که بنشیند محل شود با فی الی شصت
 و سبب در او پس حکایت معینات تمامی متولد می شود و بخار و در
 معده از زمین بخار و درون مرتفع می شود از جمیع اجزای ارض
 بتجلیل ان و بخار تیکه و اصل می شود و از جمیع اجزای عالم
 و شعاع ان که از ان شعاع می باشد و در او پس محلول است از

۱۷۴
باینکه خیر از ترس در او را چون و از نجات و نه از سایر خواص
و شکله کار و چون تحلیل نفس حرکت یافت و آمد کوی سخت با این علم
و امکان دارد و نه نماند خیر و آن کس که نجات بجای نهد و حوائط
در او عمل گوید و ام حركات احوالیه را بدین شکله او را بر یکدیگر باز
میگردد و او را میخوانند که در طبقات در ششها و حوائط در غش
در او نیز در ششها و حوائط آرامی شد از این پس بر نفس همه غش
نماند و او غشها که اگر حركات نبیه و قبول میکند از حوائط است و حركات
آنچه قبول که جمیع طبقات در این عالم است و این حوائط تحلیل آن
آن طبقات در ششها میکند بر روش طبعیت و میگویند از قوه پاکه
غده او و حفظ احوال او و نگاه دارد طبقات و نه و حافظ او است
با انواع اسرار و حركات عرض چند نشود شکله در طبع خود پیدا شود
از طافات مبدی و تنفس بر کما و است او پیدا شود از طافات
هوای و تنفس بعد از آنکه حوائط بر طبعیت امتزاج یافت و حرکت بیاید

۱۷۵
کردن آن طبعیت در نبات پیدا شد و پس برین آمد که در این کار اتصال
در طبقات از نشد و رنگ شده و در ششها و حوائط و میگویند در ششها
پس این طبقات یعنی حالات معنیه است پس کسب و در ششها و در او طبع
مشکله از باطنه ارض باورسیه و آنکه در ششها و در این شکله در ششها
رو در باطنه بر یکدیگر چنانچه در ششها و در ششها و در ششها
حتمیه نامیده و باطنه است و کما ممتد و جدا شد و در ششها و در ششها
از این کما و باطنه از اجزاء او و حتمیه نامیده و در ششها و در ششها
حی است و در ششها و این اجزاء لطیفه ارض است و کما و حتمیه
اجزاء بار یک یا یک یا در ششها و امتزاج یافت و میگویند و او را میگویند
در ششها و کما و در ششها و کما و این انواع چنانچه نامیده و در ششها و در ششها
سجرات و ششها در او پیدا شد و اجزاء او را در او کما و حاصل معنی اتصال
بر ششها و در ششها از اجزاء او را پیدا شد و میگویند و در ششها و در ششها

بجارات آب بسته شده و در زم و روان مذید امینو اصف
 نقصها و اگر غالی را و اجزاء ابر بسته شده و اگر اجزاء
 کم شده و بجای هر حاصل شده بد امینو اصف و بقیها و اگر اجزاء
 از سر زاید و مدد حال او شد و غنی او نیز بجای هر بنامی می نذر قطع
 بد امینو و اگر ارضیه باین مقدار زاید شده در در حاصل نمودند
 از او امین و اگر متوسط حال شد باطل رت کجا و خان بد امینو تقو
 و اگر کارخانه زاید شد آنقدر در در فضا نمودند از کار و کار و اگر در
 میع این مقدار معتدل شد و هیچ غایتی نباشد بر کی نه در کیفیت و نه در
 کمیت و ترتیب کار و در مقدار معتدل نمودند از آن در و آن
 معتدل میسایس سوخته و میع فضا و در حاصل لغ و میسایس
 و از حاصل سرد تر و میع فضا سرد و کاکرم و قوام او و لون او معتدل
 میسایس بار و کمان قناره و صحرای معتدل رتیش بد امینو ارضیه
 و حیوان و پیدا شدن و حاصل از رتیش از باطن ارض منع الحبال
 ذیله

و هر چه در ارضیات حاصل شود از وفات نبات و حیوان هر چه در
 سر زمین غلات و حیوانات حاصل میشود معتدل شده و بجای هر
 حل شده در میان این بسته شده و یکدیگر در محتاج شده و غذا و حل
 از او متعلق و طرفه معتدل هستند و در زلزله و طوفان و
 رخسار او از جوهر حل شده و **افضل** شریف کما در جواهر
 و در میان زجاج در مصفا بار غن زرد شکم مرغ و یاریت صاف نیمه کوه
 و در میان دونه فرشی و ف شجره بر بر نمایند و کس در کس تخفیف
 در صاف بد سرون آورده و غلاف از دست با فرشی و ف بد
 عود بدس بر بدت بر در از غلاف از دست با ف از ده تیره
 این عمل کنند و در س داده بشد یکی بر سر میرود بطرح و اگر است چهار در
 داده بشد یکی بر سر میرود و اما در در مسافت کج درش بدیم
 بد بطرح در در **مفک** این عمل زجاج در در صحرای
 جزئی بکرت جزو صفه البیض جزو نقطه نمایند و باز اعداد نمایند

نارسد و نمیدارد و اما بقطر منور بر سر اعداوه نفع نظر کنند با عمل شمع
 فلک شمشیر چون طبع القل و شمع زرد با زاج زرد علی السیرج در کف
 مرغ سخی و صلیب کرده حبس نموده زین و قمر و یاقوت و روح نوبیا کنند و با ش
 طلسم مبدعه بکشد و با هفت است کس دهند و باز علف و حبس از کوه
 محمد را حبه غوره باز در دست و سر کس بزنند زین را علف کنند و در
 ایضا همین تجربه را به شمع و با به نمودن شمع خفیف در هفت
 در دست و چون بکشد حبه و در شمع بکشد و ناکد از کوه در کف
 و در حال شمع زنگ افهم حبه قمری که طبع القل و شمع
 و زاج سفید بر سر علی السیرج با چمن القل و شمع حبه شمع و ناکد
 با شمع شمشیر قمری شمع و اینها را شمع کاسه ماسک عمل طلق
 طلوع اندر کوه در لوط القل حل کرده بایند القدر کد از دندان
 شمع در هفت روز بازاده و در زین را با صلیب با شمع ناکد
 و با شمع خفیف و قدری علف و علف ناکد با و بایند القدر سخی

اصلاح

و صلیب نماید تا طر منجمه شود و در بوطه کفش طلسم را زده زین
 شمع و شمع در شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع
 شمع القل طبع لول طبع قمری در دست کرده القدر در دست
 از در در دست شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع
 عطر در در دست شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع
 در دست با صوفه القل شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع
 مطبوخ گرفته و شمع غوره و در دست و در دست و در دست
 و در دست شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع
 نموده زین در دست شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع
 اصل علی اتوبی از خواص او است و در دست و در دست و در دست
 شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع
 بمبریه شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع شمع

سایه درغیر اینهاست باز غرض شریعت بعد از چهار ائمه است
ایستادگی بجوانانند از غرض با شمار پس ایشان باشد که
و نهیت را با تمام بر دارند و مانند حاشیه که آنرا نیک می گویند
تاریخ نهیت او شده است با حقوق رسانید و در گزیده طبع
یکشنبه روز در شهر آن نامشبه آن گذارند پس اگر هم ننویسند
آنهم نیک که پیش خاست غوره ستر با مثل روزهای بایند
و یکشنبه روز در شهر میور گذارند شده است که هم ننویسند
این عمل را سازند تا مانند روز سفید شود هرگاه در روز قوه
کری و اال آن گذارند در سه مرتبه چون در سفید شود اگر در روز
مرتبه پیش از رابا، اللهم فیه فرشتش خفیف باشد و در روز
منحط طبع یکشنبه روز در شهر غیر تون نویسه نماید یا حازه
چون قوت نیک شود در روز قوت محرز از این عی و قوت در نفس خاص نماید
و از حرات باقی طریق گرفتن اللهم زاج روز دلائی رفته

۱۸۲
 ۱۸۱
 نرم مانند در چهار مثل آن گشته بسیار در رخت در توی شیشه ج
 کرده نش خف که از انداز گشته رنگین شود بعد بچ علقه صاف کعبه
 رخی را بنجد در عرقان الیید و در دم بماند و یکدم جرف و در وقت
 کرده در افکایم مایه بر تهن مثل افکایم که در تمام که از انداز کعبه
 نموده اعمال کنند و در حجاب **باب عمل ششم** اگر مرغ سیاه جوانی
 به بندند و هر روز از آن کوه نقد را بشنایند و هر روز علقه خود را از آن
 تا چند روز در یک آن نموده بماند و روح خود از آن فضل آنرا نشود
 نماز طبع کند شش شصت **باب هفتم** روح تو بیا روح تو را در وقت
 طایفه در دامن زیت باد و شربت باد و من زاده شمع بزرگ
 و مقیبه و حشر است که کاه روح تو بیا را با شمع علقه نماید و در وقت
 روح یکی و از آن سه آل مایه طعمه را مایه سحر است مایه شمع که شمع
 ناک است و سوادش را از شمع **باب هفتم** روح تو بیا روح تو را در وقت
 در آن شمع علقه را که پر بهم و قدری شوره حل نموده با شمع صاف نموده

آفتی در این بطنیه نماید کمال ثقیله او را به رافع اخلاط از دست
 ایتضای آن چون در اثر قفل و بانی را سستی غصه می نماید
 از طعم طفل کند غصه ایتضای آن در اثر قفل و بانی را
 با سستی بعضی از این غصه می نماید از رافع اخلاط از دست
 کند مایه عمل استخفاف این آب را در دست غصه ایتضای آن باعث
 حل شدن است و در قفل و بانی را سستی غصه می نماید از رافع
 حیدر و کس را جبرج می نماید غصه ایتضای آن در دست غصه ایتضای آن
 مایه حل و تفکیک آن در رافع اخلاط از دست غصه ایتضای آن
 تحلیل کند و در رافع اخلاط از دست غصه ایتضای آن تحلیل کند
 مقطر مکرر یا غفران المید مایه عمل استخفاف این آب را در دست
 کبریت زنجبیل سبب برکس صدف می نماید را جبرج استخفاف
 بعد از آن همه را یکی را اصل هم غصه ایتضای آن در دست غصه ایتضای آن
 روغن کند با روغن با لیمو اندک در شیشه بجزر دارد و در دست غصه ایتضای آن

نادر

نادر به خرد و با مفت روز بدین روغن نسقیه و با ش حقیف نشویند
 دستوی صلیبه نماید که در تمام مدت مفت روز این عمل استخفاف
 و نسقیه غوره باشد آنوقت به بهانه نکند و در دست غصه ایتضای آن
 به مار بکل حکمت نیست طبع غوره با ش نکند و با به بهانه
 بقدر که اندک است را یک روز بزند و با ش حقیف غوره با روغن غصه ایتضای آن
 بیکدی و در دست غصه ایتضای آن در دست غصه ایتضای آن
 زنده در دست غصه ایتضای آن در دست غصه ایتضای آن
 بقدر غوره غصه ایتضای آن در دست غصه ایتضای آن
 در دست غصه ایتضای آن در دست غصه ایتضای آن
 غوره با صدف بعضی غصه ایتضای آن در دست غصه ایتضای آن
 گرفته اند بکل حکمت مضبوط غصه ایتضای آن در دست غصه ایتضای آن
 در دست غصه ایتضای آن در دست غصه ایتضای آن
 در دست غصه ایتضای آن در دست غصه ایتضای آن

در آفتاب جل نموده بجز علف صاف نماید آنوقت بیک کشتی خورا
 بجز نازد تاسه و فیه بدین است بجز خوراک بقیه و نشوید و شوی نماید
 تمام سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد
 رهنی را بار غن خالص صاف کرده زیت بکوشانند و شوی کنند
 و هر دفعه روغن سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد
 سوادش را بیل شوی بعد از آن بقطران و در زرد شده و شوی و شوی و شوی
 سخی کنند سخت زیت شوی و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد
 بجز رسیده اند بانی عمل در هر کسبت که است زرد و آمل
 زاج زرد و آمل زینج و آمل شخوف و آمل اول که کرد و زاج
 با شیر کاه و زرد و ساینده بعد از زینج و شخوف و زینج و کاه و ساینده
 اجزاء را در آغل هم کرده در میان شیشه و با ظرف دیگر کرده و شوی میشد
 بر روی صبح را بر آن او زده باز بقیه را کاه و نموده و شوی نماید
 تا به شوی میشد و با صبح شفت روز هفت شب بدین طریق

عمل نماید و در ششم اجزاء را در و قرح کرده با شین و فاکله انداخته و شوی نماید
 اول آب سبز رنگ بکشد آنرا بریزد و به مصرف تمام روغن ترکه
 بکشد و در آنجا دارد و بجهت طلعه فروست نیم آنرا در میان بکشد
 روغن به آنرا بکشد و در آنجا دارد و زهره که رسیده را بدین روغن
 غس و شوی شوی و شوی و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد
 بجهت طرح آنرا شوی و شوی و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد
 بعد که صلا کنند و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد
 فندقیها ترش و دند و شوی و شوی و زهره که رسیده را بدین روغن
 بجهت طرح در شوی و شوی و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد
 و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد
 در دمای شوی و شوی و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد
 و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد و از این سیاه میشد

یکم کمالی بنی بقدر حاجت هر کمالی بنی است ششم مرغ را تخم غنچه
 خوب بقدر احتیاج فرشته ای فسر غنچه را کاندلند
 بعد پرون آورده بعد همین سر را ایضا کنند تا به کمال
 بقدر احتیاج انقدر در آورده سفید کنند بعد در میان کوزه که بر روی
 شیشه مسحق ریخته فرشته کنند در بالا این سر را شست بریز
 بهتر خواهد بود بالای روح و یا به سخت شسته مسحق ریخته شود
 نماید سه دفعه در کوزه بر روی پرون آورده گذارد تا سر کوف
 بونه را شکسته سر را به سخت را پرون آورده در جایی دیگر ریخته
 در کوزه و دفعه در کوزه بریزد و پرون او را در سه دفعه تمام کوف
 بعد مرثیه آن در جاب میکند یکم ل روح توبی را و پزند و در جاب
 و بعد یکم ل غنچه بزنند هم وزن او یکی او یکی نوره و یک دفعه دیگر کنند
 و یکم ل شمع بزنند و در کوزه ها کنند لاضیاعا علی حوائج
 طالع علیه الرحمه خذ عشرين مثقالا من براده الید اول اول و را
 بارند

آب نیک مستحق وصله کرده چند بار با سر او را بشوید بعد آب شسته
 تا ملوحت برود و خشک غنچه در کوزه شده اند از زدن نشسته امام نمید
 در کوزه آنگونه که در کوزه بریزد و در کوزه و در کوزه یکم ل
 عصاره سر سبز از جاب صفر داخل کرده در کوزه اینها در کوزه
 بزنند تا به کمال عصاره سر سبز از جاب در کوزه حل شود
 حلقه منقح نموده در جاب چهل رس تقیه و تقطیع برآورده
 نماید تا چهل بار با سر از جاب و عصاره اضافه کنند کجی نه الی بعد از جاب
 و سستی الی ربعین مره چهل رس کنند و سر دهند تا بطریق عصاره
 شود انگاه یکی سف قمر طالع کوفه و طلع شمس در یک کوزه
 فحیدر الله اما در سینه صبیح اصل سپین مرقوم شده از خواص
 در یک یکم ل عصاره سر سبز از جاب صفر داخل در کوزه
 بریزد مخلوط نموده چهل بار با صافیه چهل توبه دهند و از سر
 پرون آورده سمن کنند و لایق کثوبه نماید تا تمام شود

باب عقد سیاه براده قمر ام آل عبده اسم آل طمعه کرده خوب
 باب سیر و کر که شش و صلیب طبع نموده دار تو و سلم الفار
 شش نامت با اکلست همه وزن هم و همون عبد رحیم باشد
 علی بن ستمی و صلیب کرده با یاقوت الفی علی بن عوده طبع نموده کرده داخل
 طریطن نموده در سینه و عقد نامت و قمر آل رحیم
 برنج خود طبع رود با کفایت اسم الفار و سلم الفار و سلم
 کفایت این رخسار و غنای میوه کاف و کوشانند و در سینه نموده
 زاج کوشانند و دست آن برود و با کفایت شش و کفایت
 نموده انوقت شش در دست کرده در طمعه شش می فروز تا
 نامت شود نموده کلی ازین اسم الفار و سلم الفار و سلم الفار
 مرغ طمعه نموده و نموده بسیارند و اندرون کل نموده و نموده
 نماید نموده نموده کل ازین اسم و نموده در میان نموده نموده
 نموده در اسم و در سخت ساخته است انوقت این نموده
 در این

در نموده و دیگر گذاشته و باید در سیاه طرف نموده و نموده
 و باید نموده بالا این را سوراخ نموده نموده و در سیاه طرف
 سوراخ نموده بالا نموده و در سوراخ شش و کفایت
 رفع سوراخ نموده اول شش و در سوراخ سوراخ نموده
 و احراق اول نموده در سوراخ که شش و کفایت نموده در سوراخ
 سیاه نموده و در سوراخ که شش و کفایت نموده در سوراخ
 شش و در سوراخ که شش و کفایت نموده در سوراخ
 اول نموده و در سوراخ که شش و کفایت نموده در سوراخ
 رفع سوراخ نموده و در سوراخ که شش و کفایت نموده در سوراخ
 به شش و در سوراخ که شش و کفایت نموده در سوراخ
 رفع سوراخ نموده و در سوراخ که شش و کفایت نموده در سوراخ
 و شش و در سوراخ که شش و کفایت نموده در سوراخ
 و شش و در سوراخ که شش و کفایت نموده در سوراخ

۱۹۱
 در نزد شیخ نایب ثابت و شکرش باقی است صباغ
 طبع قلب را نرم سازد چهار مقابل آن آب از پنجه بکشند تا آید
 آن آب نیز مثلث باشد و مثلث همین آب را در ظرف نگاه دارد
 بعد از آنکه تازه در یک ریختن و چهار مقابل آن آب ریخته بکشد و در آن
 بعد کونش تا نصف آب سوزد نصف دیگر را بجز علفه صاف نموده
 آب بهیم کمی در آن ریخته و نگاه دارد و در آن آب را در آن آب میزنند
 بدفعه بالایی که است مسح بر ریزد و بگویند در آن سرخ با قوتی بر میخیزد
 یکم همین سرخ را در ظرفی که در آن آب در آن قلب را میزنند
 بالا این آب بگویند تا خوب سرخ شود و بکشد بجز علفه و نگاه آید
 آب میریزد و بگویند تا آب بر آبش باشد و آب را که
 در ظرف نشوید بالایی آن سرخ خفیف جوشیده و بالایی ظرف نشوید
 قرار دهد و آنقدر نشوید که آب سرخ غلیظ شود و حساب آن را زنی
 آن را بدین شکل آبی تابش باشد و زیاد باشد چنانکه برین آید و آب

۱۹۲
 لطیف است از حدش کشش برشته نشود و مثل ضایع که در آن غلیظ باشد
 جمع شد اندک از آن بالای صفحه در امتحان کن اگر جوهری هم کشیده
 و منگنه بگذرد و بر جوهر دیده شود و جوهر تمام است و اندک از آبش ضعف نشود
 نماید و در منگنه بگذرد و بگویند که اندک از آن به منگنه غلیظ شود
 و او را بقطعاتش بر سر طنج ریخته و منگنه بگذرد و منگنه و او را
 در این آب که است محمد بن صفت بسیار اعتقاد میکنند و در آن
 میتوان جوهری را در آن عمل نکند و بالایی در آن کربش سرخ
 سرخ و گوگرد ریزد و مقابل یکدیگر است و منگنه در ظرفی که در آن
 آن سرخ خفیف سوزد و قدری که آید نشوید و بهیم جوشد و بکشد
 تا سرخ شود و آنرا جوهر نیم و صلابه شود و جوهر را در آن ریزد و منگنه بگذرد
 آنقدر است و صلابه شود تا مثل آب شود و آنرا از آن یکس که در آن سرخ
 رخ حاصل شود که آن جوهر را با یکدیگر منگنه در ظرفی که منگنه و منگنه
 بر صفحه نقره اندازند در آن سرخ نقره را بسیار منگنه و زرد کنند و تمام است

باخ بار که سپارند ساینده و شش عقده تا در بر نهیم که در سر
 سینه و در او کس را سفید بایر در حین عقده که از خون قطع او کنند
 اصفه تا سفید از قطع و سفید تخم مرغ را هم شسته و تهاشته
 و خاک مرده بنامش در آن قطع کنند و خورند عقده را که بر
 کمر و از بجز و کبریت بجز و کبریت او در غرض اینها کنند و بر شش
 چون در بایست از او سرش هم از خیدید یا لین خیم در بالای او ثقبه
 مثل سوراخ نوزد عاقل آن موقوفه که در ده سال در غرض الفکر و رای
 سرش را در موقوفه است لعل حکمت بگوید و با یک حقوق معین بعضی
 بگوید و کس که در او را اندری که کعبه در روی بوی که بکشد و فرانی
 سوزانوقت از ثقبه فروریزد عقودت او بویته سوراخ را ملحق
 بیاض از روی طبع بپایان نمایند و در الال ترک نش کنند و بکشد و بار سوز
 سر و دل در در عقده نهاده که با عقده که در طبع نهاده و باون
 مستحق کند و سینه را که با یک بعضی بعضی را با یک بعضی و ثقبه را با یک
 از آن مفضل عبد صوفی خاک سینه بر استحق و ثقبه و ثقبه را با یک بعضی

باخ علی الطلق فاستحق الملوک ماء الترم فانه یجزم مساقه قال طنج
 الازر و یصفی ما و نه که سحر با الترم و یلقی فی الطلق فانه یجزم طاهر
 القلم فانه یخرج قمر الاصل الطلق بالزین خذ الزین و اسحقه
 باه ال ثلثه ساعات ثم ادخل وقبته علی کل منة وقبته طلق کل
 و اسحقه فانه یضبط ثم سوره فی نار شریه الحریه یا و بسکه یخ
 حجاب علی عمل شمس یختمه عده باده خرد و براده آهن منقول
 عم خرد با هم میخته با جوف عقاب حملول سحر و ثقبه و ثقبه نماید
 تا زمانه و شمس بکشد آن شمس را در طرف کرده و در میان سوز
 خمره در حلق که سپارند بقیه به انظار و در او سر قندیل گذارد
 در شش طرف که تعلیق کنند و بر آن خمره را حکم به بند و بر شش که در
 تا که با غرقه که شش و کبار که بر موز حملول شمس شمس و زور
 حوز با جها خرد ازین حملول سحر و ثقبه شمس نماید پس صفی سحر
 بخوبی کند از آن است و به نه و الال و الال را میکند سحر و ثقبه و ثقبه

ناست که ثابت که در رزق از آن گیریم هر روز فرزند از طریقی کند
 در نفس میگرداند و این بابی است که در بیت کز بیت رزق از آن گیریم
 رزق شریف اول کرد و رزق را از آن گیریم که در رزق سالیانه که در آن
 رزق شریف را از آن گیریم که در رزق سالیانه که در آن
 بلورین رزق و این متعلق است به آن است که در رزق شریف
 با رزق که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 دستی که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 بدین دست که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 وصل نموده نقیض نماید اول به سبب آن که در رزق شریف که در رزق شریف
 بعمل آید آن را که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 در رزق شریف که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 چون رزق شریف که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 در رزق شریف که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف

نفس شریف که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 ناست که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 در رزق شریف که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 دستی که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 آن از رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 یکدیگر که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 احاطه نقیض کند با فعل و اصل تا تمام ثقل مقطر شود این است که در رزق شریف
 که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 در رزق شریف که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 در رزق شریف که در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف
 بخورد او در رزق شریف و هر روز که در رزق شریف که در رزق شریف

۲۰۱
وصاف او را بجز علقه گرفته در شش عقد نماید و بر او اعلیٰ شریف عقه
عمل قمری حشر بر او قمری ام عطارد ام عقه مصدق آفتاب
ام ام ام ام محمود و بهم تحوی صلابه غوره بده ماعمل نجمه غفور
مستحق کنند جز بر روی طارین و با صراف این بر خوش دار کنند
و شد وصل آن بقیه نجم مرغ و طبع مشوی مژده یک مبد خفیف که ازین
ناصباح بده آنکه در بخت بدست یابی بر او زنده علاج میر و خوب
و سفید باشد این عمل قمری برست ملایم زوایا نیم گرفته در آب
کرده مفت روز یکبار بده و بده او را بر پز و خاکه کلت او کم شود
شیره او را بر کبر بده بار و بر او حمید و ماء المالح بپاشند پس آب
صلابه چند آن زین آب بقیه بد کنند و حمید درین آب حل شود
بده بار و حمید را بپاشند و غوره نیم بر کف مال مشیر برین
ام ام رفیق غوره ماء المالح بقیه و سخی کند بر مفر و حمید غوره
زرا آن آب حمید برش کم کم بر او بریز چند آنکه کم میشود و فوافطه را
بدید چند آنکه عبده بسته شود و از زائنه آن آب محلول حمید در عقد شده

محمدرضا

[illegible]

بهن اینها اندر دست فرسایان غمزه در شش میس تر و در مری
 سرخشته شده بیدردن او در دهان زنده از جاب خط اخراج شمع
 مرتبه چنان کشند بیدراده کف مثلاً ۴۲ بر زرد تخم مرغ عین
 نموه چینه شخوف فرار دهند و مدت ساعت میس برند و در اول
 خفیف و در دوم و سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم
 و دهم و یازدهم و بیستم که در شش میس و در مری میس و در
 اعاده و عمل کنند و در شش میس و در مری میس و در
 در عقوبت ریح زنفار مانند بیکدیگر بمقدار شش زرد میس و در
 و انورق آتش بسیار بغیر و جوار صاب کاه و زرد میس و در
 ده و در یکی از این نامچه طلایه بسیار بشود شمع زعفران
 زجهانیا که در بیکدیگر زرد میس و در شخوف ام و عقوبان
 الی و ام و زنفار و گوشت زرد و عقوبان نیمه نوزن میس و در
 رادار غلوه نشوید و شقیه کشند و یکم در سیم و در طرح کشند شمع
 و عقوبان و شمع به زنده **باب عمل** رادار غلوه بدین مرتبه

نیز بکار آید

میس و زرد میس و زرد میس و زرد میس و زرد میس و زرد میس
 و زرد میس و زرد میس و زرد میس و زرد میس و زرد میس
 اندر این است که او را غلوه سه بار بموزن او و در مری این را بخورند
 اگر در مری و شش کشند و با شش نرم نشوید و در مری و شش کشند
 و در این است که در مری این را بخورند و عقوبان و شمع و در
 بهمان نامچه و در مری و شش کشند و در مری و شش کشند
 کامل شد و نقوت خود بکلیل و دانه نماید بید شقیه کشند و تمام است
باب عمل در شخوف و شمع و در مری و شش کشند و در مری و شش کشند
 شسته آبام بخورند و در مری و شش کشند و در مری و شش کشند
 و عقوبان و در مری و شش کشند و در مری و شش کشند
 با مایه و در مری و شش کشند و در مری و شش کشند
 و در مری و شش کشند و در مری و شش کشند
 و در مری و شش کشند و در مری و شش کشند
 و در مری و شش کشند و در مری و شش کشند

و سخن میگوید که در این کتاب برهان قاطعه که مشهور برآورده رزورده
 این عمل اگر نه زود سخن و صلا که کرده و شب بختی برده تا به صبح
 شود بعد از ده بار این عمل کرده باشد طبع و من شود پس عطر در زیر
 آتش گرم گرم و در زیر آتش را نیز گرم که عطر در زیر آتش
 مدتی در جوشان شود ثابت که و این عمل از ماریه حکیم **باب** عمل
 شقیه از صلیب و اقامه بر خند عفت و بوی انداز و لطیف
 و منقعه بول البعیر او از ابوالقاسم و ترک بر صفا و تمیز بول
 خمر الدوا و تعال الدوا و لطیفه علی صلا و سحره و قیصر علیه
 زک الماء قلیل قلیل الا ان شفیق بالحق ثم بطرحه علی صلا
 متقاله علی مائه متقاله من لاصد المنق فانیه نه یک و صریه
 و صلیب افهم **باب** تنقیض مرکبات که سخی و صلا که عطر در ده
 بعد آن قدر بگذراند تا سخی شود تا طوخت بر در باز و باره باغ
 افند و نموده و سخی و صلا که نموده باغش را بگذراند تا طوخت او
 او بر در سفید شود چون **باب** عمل مستحرف طبع القلی و رایج

با ستم زنده بر علی التوبه رزوه تخم مرغ رشته حبیب بنجر با عطر
 بدس بر زده خفیف بدت اساعت ایضا غلاف از او کشید
 و همین غلاف را با سخی و صلا که عطر بگذراند تا تخم مرغ حبیب عطر باز آید
 بدس بر زده متورط باز همین غلاف را مرتبه سیم سخی و صلا که کرده
 نماید بدس بر زده مرتبه سیم بنجر از او کشید نماید و عمل اعلا سف
 افند و قوی طبع قلی و رایج طوخت و ستم سفید را با سفید تخم مرغ
 حبیب نماید سه بار بعد از آن عطر در مرقع خاص شود **باب** عمل
 و اثبات طعمه بزره و موی آن در آفرین و سحاب به هم طعمه
 چنانکه رسد چون طعمه رسید در بزره کرده و قیصره و ماریش
 و لطیف نماید پس مقداری مرکب مغول بر بالای طعمه رزورده
 عفت حقوق بر بالای مرکب ریزد بعد بوی دیگر بر سر آن و وصل
 عطر و وصل حکم نموده و در دهانه را خوب بکشد و حکم طعمه
 بعد از آن خفیف یکسانه رزورده و در دهانه سه شبانه رزورده

انست مقعد نشوید و در موزن نامت منعقد شوید و در روزی بر خور
 مشتمل بر طبع و در وقت خالص شود و عمل نشوید و با مقعد
 نماند و در روز بانی طریقه عقد طعمه را در وقت خروج ۴۴
 سه خود هم طعمه غوره پس شعله و عقاب نگاه دارید و از آن
 جوهر نیکو یک سخی غوره ناموز منقله طعمه است و در او جوهری است
 بر آب آینه در زمانه گذارد و بعد از آن باریجه با آب جدید برش زینت
 این عمل احیاناً نماید و طبع طعمه تمام را با شوشه تحف کرده
 کرده بعد بطریقه بالا این در مذکر رش و در نر و بی و غنیمت
 روز بانش مقعد نشوید و در روز نشوید و در وقت مقاش و من
 حمل و در کاه خواهد شد کینه خوشتر است خوشتر است
 روز و این عمل از الحیات بانی عمل مندر قمری سفیده آل نشو
 میغده را در دهان بستم و صلیب غنیمت خاک کرده و در طوطی که حکا

کدشته یا کوزه که چکی بپس بر باد شکاف یا هم کوزه و زهرین کنند
چونکه در آنجا کدشته سر و طهر نشین از یک کدشته است و آن
آن نشیند یک شبانه روز بعد و در آن آب و در آن کدشته باید
چشم این ۲۴ ال ۳۰ ال شویانده آن شوره اضافی غمخه سر
بطریقیکه در نزد سر و در آن کدشته کدشته در آن شوره اضافی
نمایند سه بار و نیم که در مرتبه سه طریق طرح است و سه ماه
آن مشق را که در غمخه و در آن نقره حاصل در حین
داخل و غمخه بعد همین و در آن دوا میزور را کم و در حین
طعیم بنیاهم آن قمر و در آن تمام صفت و طعیم او که بعد
این شصت ال قمر و در آن شصت نقره اند که بای شوره کدشته
با شصت حفر غمخه سه بار و نیم که در شصت سالن شد و در آن کافور
وسه و بعد از سه بار و نیم که در شصت سالن شد و در آن کافور

در غایت است بعد از آن که در طاهره آورده و در میان آن سرخس
 شده و سنجیده و نموده بودیم که از آن برنج مالمس طرح کشند
 و یک خمیره نمهند و در آب شکر و هم از آن بجزایات باقی بماند
 شنبلیله مویحه نموده آن روح تو یا دهم آن سیاه آن
 اول مقرر ابدا در تمام آن روح تو یا را که در خود می بیند
 بعد از آن روح دیگر را بگذارد و دهم آن سیاه آن کم و داخل
 کند بعد از آن همین طعم روح و در آن داخل نموده و آنست
 و خود بخور نماید تا تمام آن روح زین را بقدر که می دوست دارد
 پنج آن روح بخور را در او داخل شود بعد از آن قدری در غایت
 حاکم تعلیم او کند و فرمود که بعد از آن که شمس باقی عمل
 قمری حرکت علم زود و در هیچ و مبر و نوره در سر و سفید از قلع
 و نه قلب و ایک و طلق حلوب و عقاب همه در یک و یک و صابون

برابر است و او را به هم میزنند و در آن غلظت بعد از آن که در
 و صفات نموده و در در تری بوی در او وافر شود و غلظت
 تر تا در پشته بعد از آن بر در غلظت نموده و در کوه که در
 از این حد فرار که شمس باقی نموده و شمس به هم میزنند و در
 بعد از آن که در غلظت و در سر یک نموده و داخل و در در
 دار آنست تعلیم او نماید و در **باقی عمل** دیگر از غلظت
 و بعد از آن هم طعم که در آن را در میان سر که شد و در آن
 و صلیب غلظت نموده و در سر یک نموده و در سر یک نموده
 که در سر سفید زین در میان طعم هر چه باشد و در سر یک
 و در سر یک نموده و در میان آن به طعم فرو برده و در میان طعم
 تا طعم نموده و در سر یک طعم کبی سر زنده و در سر یک
 باز بکشد و طعم مستحق و صلیب نماید و باز در میان طعم
 این عمل را بار بکشد و در سر یک عقد شود و در سر یک نموده و در سر یک

در قمر که در بحر است **باب** عمل مشتیر اخذ الشتری ویدینه ویدینه
 ذواته الب و المذغنه مرات ثم یدینه و طایفه الغضض المسمون
 فیلله قلیلک ثم لغنه فانه یغنی یدیه بکجه و صبره و یصلح و یصلح
 واحد علی واحد التمر یخرج **المعنی** **باب** عمل مشتیر را بکجه
 گویند اگر طلق قدر را با عفا مقصد آنگاه مالتوبه سیر بار صغیرند
 سبک که مشتیر را نکرند **الصیافین** است با قله
 گرفته اند و در با عید لویه طعمه کنند و طعمه او زن کنند از آنکه
 با طع و زنج سخی که زنج با طع و زنج مقطر بجه عطفه غوره با دست
 کام کرده و با شسته طوط او را گرفته و خشک نموده و او را در کج
 و مقدر نصف شش سره مقصد شنبه را سخی منع عطفه با طع و طع
 بند فها ترتب داده و خشک کنند بعد از منقش را که خسته با بای
 خیم آل بکیم از آن مذوق اضافه عطفه غالی هم نشود و خشک نماید
 رباط امکنه ستم ثابت لیه به یک برده بطح میرد و طایفه
 نموشش الکه یک در از ستم سفید مثلاً و آل و طع لول و آل و

در قمر که در بحر است **باب** اخذ را از احد احد سخی کرده ستم را ستم
 نموده ستم را با هم در تری مرتبه کرده ستم را با هم در تری مرتبه کرده
 بر طرف نشسته ستم که در این ستم ثابت شده با این و با
 سخی و صلیله نماید و ستم را با طع قل و ستم را با ستم را ثابت میکند
باب و یقین ستم را ستم او ستم را از او که در ستم در ستم
 که ستم را ستم را صلیله ستم را از او ستم را از ستم را در ستم
 و ستم را ستم ثابت شود و ستم را ستم را ستم را ستم را
 بیل عا یک روز ناست و از ده ساعت است ستم را ستم را
 و لول حار کم شود در ستم یک روز ستم را ستم را ستم را
 و طع لول حار را با ستم را ستم را ستم را ستم را ستم را
 تا بجه ستم را ستم را ستم را ستم را ستم را ستم را
 را از ستم را ستم را ستم را ستم را ستم را ستم را
 در ستم را ستم را ستم را ستم را ستم را ستم را

[illegible]

نکاسته که در غنمه را از طوط صاف غنوده آنوقت بمقدار
نصف غنمه در قلعه فرمایند و ستمی و صلا غنوده در صحن و پیشانی
بعد از آن محل فرما در توی چک یا در یک یا یک تا که گذشت باین مقصد
در اول اخوان که قومی مقلد ستمهای و طفل آن سیاه لکن می باشد
باز مقلد در بعضی از ستمهای غنوده تمام مقلد و تعلیم مقلد
یکت و در زیر این ستم و داده صبح از ستم بدستور مقلد
تا تا به ستم شب بعد از ستمی و صلا به و تعلیم مقلد بفرموده
شبه و در این ستم مقلد را بدست و در ستم گذارد و این ستم
باز یارده در آن تا دهن شود چون دهن شد یکم و ستم مقلد بار باره
با و ستم مقلد یارده ستم ستم خفیف در مقلد این ستم که مقلد
همیشه از این ستم قدری با و چنانکه در ستم مقلد یارده ستم
شعاعی از این ستم که مقلد است چون این سیاه قلع گرفته

و نهش را قوه و نهنگ و زان ۱۲ ساعت و مقلد فو
 بعد از روشن کردن آوند و باب کتب بشود و بعضی بواجب
 عمل نمیدانند الاصلی که از زاده کاس و درم و از زمین در
 این مود را هم طعمه غوره و از فلقند محلول کلن خاص و از قوه
 غوره بعد از شبانه روز بعد از طعمه را اما غوره از زان
 بتقصیر معطرش را به این فعل غوره و ستمی و صلا کرده
 تقیه نموده بعد از شش ساعت و شش ساعت دیگر به معطر
 با فعل غوره و ستمی و صلا کند چنانکه از تقصیر و با فعل غوره
 تا منقطع شود تقیه را بعد از آنها تقیه را ستمی و ستمی
 بعد از این چهار روز و چهار روز باشد و اصل حکم و مدتش
 ساعتی نموده بعد از روشن کردن و ستمی و ستمی
 همین یکی بوده از زان بطرح مبرور اما در بار باطل کند و

چهار

باب فی تدریس عقوبت پیش اول روز در باغها و صعد غوره یا لایع عقوبت
 ستم و عقاب یکم ال ستمی و صلا نموده به تصدیق و در ستم روز از
 بکل محل غسل کنند و زان را زان شبانه و در وقت غسل تدریس
 بریز و بعد غسل نماید که او بعد از ستم روز در روز از زان
 و شش گرفته باشد و تقیه از شبانه صاف ساخته باشد
 القدر را بر صفحه مبرج نماید اگر محلول غوره ستمی و صلا کند
 عمل تمام است و الله باز به این ترتیب که در شش روز باشد تا عمل
 راست آید بدانکه به این عمل کوکر در عقده ستمی و صلا کند
 کار نماید اول الله محلول غوره بعد از این ستمی و ستمی
 کند و در طرف خسته سفید و در طرف دیگر سفید
 پوشد چنانکه طرف باله یکین در زان نشیند و کل حکم ستمی
 نماید و چنانچه از زان ستمی یا پیروز در زان ستمی کند و

اثنای یکشنبه روز رستی مینماید تا صبح که مثل شنبه و شنبه
 فایده این است که یک روز ازین مکرر در چهار طعمه سیده
 و قمر و یا عید و شنبه در باقی یک شنبه و صلایه شده و در این
 بنام رفته باشد در بونته فرش و لیف بدین کار عفا مطهره
 نماید و یکشنبه شنبه صبح مکرر در روز در آورده از خواب
 عفا شده باشد و اما در شنبه و صلایه یکشنبه و عفا غنیمه
 باز فرش لیف کرده بدین زمانه است شود قایم التماس
 پس خمر از روی جبهه خردن منقح بطرح رود و در اعلای
 و در طعمه عید طلق مکنش نه این عفا نماید و کامشود ایضا
 و عفا طعمه سیده و قمر و یا عید و شنبه در باقی یک شنبه و صلایه
 فرش لیف نموده پس مقداری مکنش سیده بر بالای طعمه برود
 مقدار عفا مسوق بر بالای ریزد پس بونته دیگر بر سر وصل کرد

دند واصل یکم نموده بعد از تحفیف شد و وصل یکشنبه روز و یکشنبه
 روز بر یکشنبه است منتقد شنبه و شنبه و مکرر زبات و منعقد
 خمر از روی جبهه خردن منقح طرح رود و در اعلای
 و عفا طعمه سیده و قمر و یا عید و شنبه در باقی یک شنبه و صلایه
 بهم انعام غنیمه بود شنبه و عفا یکشنبه و صلح اندر آن روز یکشنبه
 یکشنبه گرفته و شنبه و طعمه را با این شنبه و سینه کانه شنبه و عفا غنیمه
 در روز خمر شنبه از عید بر این کرده و در آن یکشنبه و در آن
 رنجته باز جبهه از رنجته تا یکبار غسل ملوحت طعمه تمام را بعد از تحفیف
 اگر مقداری از روی طعمه در عفا یکشنبه و طعمه سیده و قمر و یا عید
 خمر از روی جبهه خردن منقح طرح رود و در اعلای
 مکرر زبات یکشنبه و شنبه و عفا در بالا ذکر این غنیمه
 در شنبه و عفا یکشنبه و شنبه و طعمه سیده و قمر و یا عید

۲۴۳
مع الفلح هم جزو مزاج زردیم و بسیار را در کمره میزند و صلیه
عموده و با قصاب تشویه داده و سستی کند بیک در کام لید و در آنجا که
اضافه نموده ایضا یکدست سستی عموده و بیک علقه نقطه نماید و مقطر را
در رشته عموده نگاه دارد و بوقت حاجت عمل نماید **باب طریقه**
از عفوان که در کمره شجره حل کند و در نقل مشتمل بر شش شمشیر
از حرمات است یکبار در آن آهن و کاس علی التریه مخروج بیکد عموده
و عفوان مرتب پسندیدیم و وجه عقاب مستعد افتاد را در کمره حل کرد
علقه نقطه عموده و مقطر را در ظرف حبس نماید تا آن که بر او منظر
نقیه و با قصاب تشویه نموده و عفوان شش بعد آن عفوان را در کمره
مذاافه نموده و با قصاب تشویه داده و بیک علقه نقطه نماید و مقطر را
همین عفوان شش بر اصبع شمس دهد و در خوابان صبیغ از جود
و چون سه بار این مقطر را در شجره و تعلیم نموده باشد تا آنکه عقاب
نماید همین شجره از شجره و در آنجا که نماید و یکی بر نه از شش
بصره رود و شش خلد صی از زرد **باب طریقه** بسیار بسیار

۲۴۴
عقلی با قصاب تشویه کردیم و با قصاب تشویه کردیم و در آنجا که
کرم با قصاب تشویه کردیم و با قصاب تشویه کردیم و در آنجا که
با عسل و زرد آن شوره بهتر در نماید و با قصاب تشویه کردیم و در آنجا که
هم شش است و در رفع نماید این است که حال ثقیه بنشیند با نصف وزن
او عقاب آفتاب و نصف وزن آن نکلیه است و سستی بکند و
نکلیه فرسوده و با قصاب تشویه نماید و مقطر را گرفته باز در کمره
سابق را جزا در کمره جود اعاده و تصفیه نماید تا سه بار مانند
المان مقود و عقلی از صبیغ بار در شش مفتاب است
سه جنبه عملهای متفرقه است و در دفعه مقطر را گرفته با نصف
عقاب جدید و ملحق قلب جدید کنند و در ظرف **باب طریقه**
طریقه مقدر متین را در آنجا که نماید و با نصف وزن آن
اصف و ربع در آن مزاج زرد مقود صفای شش است و مع عقاب

[illegible]

بر که عقاب مصطفیٰ افاضه حل که در فناء التبتان بالترضعف حارزه
مرتبه یقیناً نشین کنند شمع نفوس یکی برت از فتر دور و دور
ایچون عفتان امدید را با معصوم برت انار شربانید و
مدت سه روز و هر روز خوب استحق صلیه غوره فی در افایه گذارند
تا عفتان در آن معصوم حل شود چون با کمال او عقد فرمایند او را
در طهر آن زار و در زاناب که اید حرم وصل حلیه فرج و آفتاب
و غنیمت مسخوچی که بخیرت بار عیش نکشوی و غنیمت شربان با سفید
مرغ خوب استحق صلیه غوره استعمال نمایند و بر حکم فرار داده اند
آنکه ندره باز ده تخم مرغ سائیده چهند و وصل حکمیه شربان
از ثقیفه نهاده ایمنه کلک الفی و نهک را با تریه سائیده باغلی
رشته در صفحه آن طلای غلیظ کنند بعد از آنکه با سفید تخم مرغ
منجی صلا میگردانند بعد از آنکه از بر بند رفع سواد زهره با کفایت نمایند

[illegible]

نیز در مذهب یا ابدان است که تصفیه شود و معصومش را از رتبه در مرتبه سیم
تجدید بقدر قطع غمزه باز نکند و ثبوت و سستی باشد و تصفیه نماید
نام است آنچه مخفی می شود که در مرتبه بطرح میرود و تصفیه نماید
وزننج و در هر چهار تصفیه کبریت و وزننج عقیدت قرار داده اند و مقابل
کبریت یا وزننج نوره صاف سفید را بنموشن باب طبع اندازد و سستی
صله نموده و در سست خفیف گذارند بعد از آنکه انداخته و در سستی بخند
مصفی که اندازد باز تجدید بپوشد کرده و آب یک سستی نشود و تصفیه نماید
سپارید بهین العذر از سستی و ثبوت و سستی نماید بعد از آن معصوم
با و یا غمزه بدین عقاب کشند چنانکه بر صفای حاکم شود و در هر
پنجاه خرد طبع می شود و تصفیه سیم کبریت یا وزننج را در ظرف
کاشه پاشیده نموده و چهار مقابل آن از یک قلب و زجاج علی السویه
ریخته و سه روز گذارند و هر روز در آفتاب نهاده یا مالش خفیف طبع
چند بار در احتیاج دهند و بر هم زنند پس یک قلب را از او ریخته

ریخته و آب شیرین شستند تا ملوحت آن با تمام برود و گوشت
 بحقیق نمودار بازید و هر طور آن یک قلیه بزدند و کرده و در آب
 نشویند و مندا را با انگشتان نموده و در آب سرد نشاندند تا
 بعد از یک روزه آب شیرین شستند و گوشت کند و در آب
 سیم سواد و قوت باریت و تحلیل رفته بمخلوط عصاره شمع و سمن
 و نشویند و در صفحه تجرید نماید اگر سیاه نکند و چون بپزد به سفید
 و بعد از زرد و در حین فحش چون سیاه اگر کم کرده در بونه لوی افکند
 عقد **قالب** در ساختن مکار نکند و نک طعم از مریخ و
 و بوره سفید و جزو مایه کاو و دانه کاهش از مقدار او را
 بپزند قدر بهره این خفیف یا آب تاب است که از زنده عقد
 و بکار بند مایه صفیة ابله زین و طلقه اغمه ناید و بکار
 نمک اندازد و آب غلیظی که از مایه تقطیر نماید و مقدار آن
 باعث جوان طلق و رقیق است و بهتر بر سطح میرود و آب غلیظ

25.

عقد سیمائیه اول نکست آن زینج مسمی زینج غم می گویند که
 تو بنای مندی همه هموزان یکدیگر همه راستی و صلا می خورد و در شکر
 در میان یک یک یا خاکستر گذارند به ستر شجره آتش دهند
 تا شجره حاصل شود پس آن شجره را در بوی فرس و فی
 ملحه سیمائیه و روغن کیم منقش نموده و منقش دهند عقد
 ششم **بالت بیض** زینج بستند زینج و هموزان او عقاب
 مصعد آفتاب و هر کدام را جدا جدا استی نموده بعد از آن
 استی وصله کامل نموده در کوزه کرده و در کوزه در آتش و صل نموده
 یک شب تشریه برباید در بوی او در و طرف سنگ یا آهن مالنی
 نموده و در میگرد و پخته کرده و سفید و صاف شود در کوزه و در آتش
 بجوشانند چون به تیره شود بدل نموده به سفید و تازه غلله کرده
 بدست سه شبانه روز تا در ظرف زینج منبر آید و صبح منبر
 دهد او را با یک کلمه تشریه بعد از آن با یک چندی با جوش داده

تاریخ از حسد او برود آید مثل قرص نایب به بند و سر کاهنج بوم بام
 او را که در زینج نقره حسد برود آید و آینه سر و قلع است و
 در هر نسخه چنین نوشته اند و اول زینج را با قلیا و آب
 و طع اندازد با المناصفه علی السویه بدین آبهامی مثلثه مدت سه روز
 طبع داده و حتی وصله نموده تا خوب سفید و جگر و غده شفا شود
 با المناصفه با عقاب مصعد آفتاب بدین روش جدا جدا استی وصله
 نموده تشریه برده آنوقت در ظرف سنگ یا پیکه با جوشانده و در
 شبانه روز بعد از آن یک شبانه و با آب زاج طبع داده قدرت
 خود حاصل گردد را مشاهده نماید چگونه اگر خواهم شبانه **بالت بیض**
 یکمده برده است و بوزه طعام میگویند و بوزه آن هم مسینه
 و داخل چنان می کنند بوزه است سفید و سبک و مله مله
 بوزه را سه روز با فراوان ریخته مدت سه روز بر آتش
 به پزند بعد از سه روز همان نموده و بوزه و بوزه و بوزه

سرخ کردن و نظرون همین شامافه موقوفه است
 شمس بر کند و ارجانامه جل کند اول نیم چارک غسل
 بقرع و اسبق تقطیر نموده مقطر انگار در دره بسیار
 مال زاج فبرستی کز و نم لکرت زیر مستحق با کز کند
 این در دره زده شمع مستحق و صلیب نموده چون خمیر شود
 بر کوفته زاج را در سس کربت و سر و قیه زده بسیار
 انگار بقرع و اسبق تقطیر نماید انوقت مقطر همین عمل و همین
 مقطر و زده خمیر را سخت را بشوی و صلیب انداخته و بشوید
 رقیقه دستی کند مادت در روز و سخت زبانه کشد مثل کف
 و این کار را نظرون رسد چون یکی این که قمر و طریح کشند
 حلال تر زن اند چون پسین را سختی در منتفی را حرام کنند
 و آن سر بجز با المناصفه در در کس بقطر صراح و بند چاه صحن

در در خصله خالص لبع تمام عیار شد اما در قفه سخت رخت
 باب شریط داده هر دو فستق و صلیب نموده خورن آن سه شوی رخت
 ایضا با شریط طایم داده سه بار بیدار خالص نیم زخم نموده
 سخت نماید بر اثرش و بخت شوی رخت با شریط عمل زینج روح
 و حب شداید کوفیه رقیق و مقابله کوفیه شسته سر را کز رخت
 رقیق را به و طعمه کند و طعمه بر سر بهم خورست و صلیب نموده و بیدار
 المانیر خورست و صلیب و شریط نموده طایم طعمه خورست و شوی رخت
 منغر استخوان نرم و مارک شوی انگار با شریط تغیل و رفع مروت
 نموده خورک نماید و شب همین طعمه را با جو و قیه زینج مستحق و صلیب
 نموده به شوی بر در و صبح را بر سر آورده و مقدر که و قیه زینج در
 خوب مستحق یکبار و پامیز زینک باید باز بتون حمام بود و مثال
 آن به شوی بر دره کث و صبح بزور آورده مرثیه سیم نیر و قیه زینج
 زینج زبور با و اضافه نموده و خورست و صلیب کرده با یکت با صبح

بر روی سوزنیت با تمام رسیده اجزاء را بر روی آورده و آب طبع
 نهایت سستی و صلا کرده بمقدار نصف ساعت یا زیاد از آن بعد
 آب خالص شسته رفع حرارت نماید و خشک کند بعد از آن عقاب مصفیه
 آفتاب سحر و صلا در غوره به تصعید و بر عقیق سبب کفیه انداخته
 و درین تصعید دل مراعات اکثری را منظر داشته باشد شش را
 شده نماید آخر کار یک قوطی به سبب و نمثال اکثری جوهر زنجبیل ملکه
 اندک اضعف از آن سبب اجزاء سبب رفع است با دوا کمتر است
 باعث احتراق جوهر سبب شود پس جوهر صعد و در این مقام
 عقاب شمع نموده و اگر واقع است یکی رشت و چهار سطح میوه
 و قوطی اند و نصف و چهار قوطی را مقوم کند و نصف و چهار را
 سفید کند و در همان را بکند و در قوطی مستعمل نماید و در طبع
 و یاد کرد شد فهم دارد و بسیار حواله از دوا شود و در بعضی
 ثبوت زنجبیل آفتاب و آب سبب و آب طبع اند و از هر سه ابرو با نصف

علی اکثری بگردانده و لقمه نموده پس اسهالی شسته زنجبیل را طبع دهند
 هر قدر در آب سبب میوه رختند و در نماید و در سبب زنجبیل
 زنجبیل را سفید کند و در نماید و در سبب زنجبیل را طبع دهند
 قرار داده اند با دوا در اول طلای کم از یک قدر سبب را با آب طبع
 سستی و غیره و در صفح آن طلا اندوده و با شش تا دوا را شوره جوش
 کند و خشک شود بعد بدست جلد و در دوا و در سبب زنجبیل را طبع دهند
 نمیشوند و زنجبیل زرد و سبب را بوی می کشند و طلا نمایند و باقی
 بلبلین است از قول محمد زکیا شکرت بوده و سبب را طبع دهند
 قلی زنجبیل کار همه کوزین خون زنجبیل از آن میکنند و در اجزاء
 اجزاء از آن کوزه و با خون زنجبیل تخفیف نموده و در سبب زنجبیل
 نماید و در عمل از تعلیم کشنده نماید و در سبب زنجبیل
 اجزاء رسیده و بعضی در بین آن بوده و سفید را با دوا و در سبب

چند ذرات نازک سرخ شده در آب جو غمزه اند بسیار خورده تا شود
 بمنزل قند و این کدو بجز آب سبزه در نهان بندد در آن صندل
 بنفشه و زعفران و بانه ۲۲ ال بدو مسوق ۴۲ ال زنج و در مسوق و بانه
 سخی نماید آن اجزاء که کار با بپاشد البقی بدست سر زرد و قهوه
 ساخته زنده و آب غمزه در حین آن که بپاشد اوقاص و قطع نموده
 در آن نماید و سفید تر شود و به سخی دیگر مرقوم است و یکا بنظر آید
 با بپاشد البقی اجزاء را سخی و صلیب کرده خشک نماید و طعم کند
 با آب غمزه قمر سراده ام ل عبده ۴۲ ال بهم ملغنه کرده و ملغنه
 با آب الماس سخی و صلیب نموده مسوق سیر و در که شد البقی با ملغنه
 نهایت سخی و صلیب غمزه الوقت دار تر و سه الفار را در هم زن
 هم دیگر بپاشد علیهم که ام را سخی و صلیب نموده با بپاشد البقی
 کرده جبهه ملغنه را در داده و خطی سطح غمزه در خفیف بپاشد

برمانند

با امثال آن در عقد فایم آن شد و بجز سرخ جو زنده و طبع رود
 بر طبل که آب سبزه شمر گرفته و یک از آن در مسقی را به هم نشاند
 حین آن که قطع نماید بطرح دیگر بند و نام است با آب غمزه
 و از عسل حار این عسل که اگر عسل قناره است یک بر پانزده ال نشود
 و سخی کند و مانده زنده ال فرزند با و بپاشد و با هم سخی نماید و در مثال
 زنج و زرد و در مسوق و سخی با ملغنه و هم ال بهم ملغنه و بپاشد
 نمک اندر آن مسوق این اجزاء را سخی و صلیب نماید و در مسقی
 و صلیب کامل نماید و از فرار هر چه از سخی مانده ملغنه و دو کاسی مسوق
 در بشه کون در از غمزه و بشه را هم با بپاشد طبع نماید بطریق حکمه کند
 این بشه را در مشور سید المولد در یک کاس با یک و زنه جو هم در آن در کون
 بشه خشک شود و بمنزل سفید اما با بس که در طبع کشد همین خشک را
 به هم زنده نقه پاک نموده تا به سر آید نقه لیس پس با این قمر را بپاشد
 بر سر جو زنده و طبع کشند قمر خالص میوه گاه اجزاء با هم سخی در این

هم از آن فرموده ما چه اندر این شویا در تصفیه راج
 قلفط را در آنجا متعادل شد غوره با آن خفیف باد انساب
 تا به آنکه شویا داده تا آنکه در یکین شویا به حیرت
 غوره با آن خفیف با باقی عطف نماید از همین راج معقول مصفا
 بجز خوشی و زوی و تبااهی بیض طوفان شویا را در باره
 خوشی و زوی نماید به خفیف و توج اعتبار در میان چه گفته اند
 بنویس که از زیر و بالا و در آن صفت مذکور را به حیرت
 و از زیر و بالا چه را به حیرت عطف به راج به حیرت و بلکه به حیرت و از زیر
 و از زیر و بالا چه را به حیرت عطف به راج به حیرت و بلکه به حیرت و از زیر
 انقدر بر او بختی و او را فرود گیر و بپوشد و باش ملایم شود داده
 تا سخن باشد رسد و خست شد و عین است به طبع شد و موزون
 نمیشد و ماضی الحقیقت میرشد و گفته بگو و خست باشد بعد حکمت
 گفته خست باشد و بخت به این موزون را و سخن خفیف ده
 بهمانه

شانه رز در مس شد و به و باید شتر زده و سایر اطراف و فوق همه
 در شتر و زوی برابر چه باشد تا پارچه بسوزد و خست شد کمال نبوت
 اوست که به این آورده در رفته کرده و به حیرت و خست شد کمال نبوت
 و اگر شتر ال کند به به به و این بت التاریت خست را بکین میکند و
 بر راج کند نهایت حیرت اگر در آن راج و بختی از زین زبانی
 ثابت باشد بکین کند و خست خست شود و او را به حیرت عطف به حیرت
 و خفیف روح تو را و در آن صفت غوره از اندر زوت را و از زوت
 که به شتر و مس و سینه و اندر زوت به شست بسوزد و به حیرت عطف به حیرت
 او حیرت زده تا زین و عطف او بختی باشد در حیرت عطف به حیرت
 بعد آن براده غوره و بر زده به حیرت عطف به حیرت عطف به حیرت
 بگویند آن به حیرت عطف به حیرت عطف به حیرت عطف به حیرت
 به مس و به مس و خفیف بعد آن بکین از براده و به حیرت عطف به حیرت
 عین غوره و به حیرت عطف به حیرت عطف به حیرت عطف به حیرت

دفعه سیم حقه در ایام برادر داده و کس برشیده و نهند بدست
 تمام است انوقت سحر فرموده برادر از آن غنچه در کمر بند
 خالص بود و این سحر سحر درین روزین هر کس سحر کند
 از طاعن کلام صاحب سحر کند به جبهه فرزند ملک یک جبهه در وقت
 سه دس دفعه اول خفیف دفعه دوم وسط دفعه سوم قوی و جبهه
 با جاقور رفته در خانه اعلی است با فی علی حیرت
 سه سفید و صاف در حزب طالع القلم سه برابر سحر و صلا
 نموده به قصد زده فرشتگان از این طاعن سحر می نماید و مقدار از
 ساعت کاشن بسیار شده تا صد شود و هر سه سال از آن گرفته
 هر عرق که سه سال طالع قتل در او نوشته باشد بر چهل شمع
 کم کم در سحر و صلا بخورده این جوهر است داده سحر و شوی نماید هر روز
 ترتیب از این طالع قتل و طاعن هر سه نموده سحر و شوی نماید با فاش
 یا مانند ان نشانی طاعن به بر برونه و برادر از مسدود و غنچه سحر

هر روز از آن

در هر گرم ساخته که نام افغانی باشد و در آن شب در هر شب
 روز سه شبانه روز چهار مرتبه میسوزد باید شش مفتحت
 با فاش که گفته اند در آن روز و شبی و صلا که گفته اند در آن شب
 نماید و سحر و صلا که از این سحر و صلا در یک طرف و بر برونه سحر و صلا
 چهارم بر صحنه حار و صلا فاشت شده و کس که این سحر و صلا
 و بعد از آن اگر روز و در آن روزی که در حال کمال این
 جوهر شایسته این آله که سحر و صلا در آن روز
 نه طاعن کند و فری شود و در حال خود و طاعن است و آن طاعن هر روز
 فرموده برادر از آن سحر و صلا که در این سحر و صلا که در این سحر و صلا
 کند و باره خود و طاعن و صلا که در این سحر و صلا که در این سحر و صلا
 و در غنچه مثل این سحر و صلا که در این سحر و صلا که در این سحر و صلا
 سحر و صلا که در این سحر و صلا که در این سحر و صلا که در این سحر و صلا
 به قصد زده فرشتگان از این طاعن سحر می نماید و مقدار از

و صلاوة نموده و طعم شسته نمایند و هر کس که با دست زنج اول
 اورا گرفته و زنج و قهر را بدست و سجده نموده و بوقت
 و وقت آن از یک قلیب اضافی نموده و بوقت سجده نماید
 پس در هر کار و حال از هر نوع مکار و فریب آن نموده و در هر وقت که
 ناخود امان کاره و فکله مضطرب و ناخود امان هر صفتش از فکله
 و بابت طبعی و صلاوة نماید و شستن او را با سر و محلول الماء
 بجز حلقه طبعی و بابت بکوز سفید مطلق اکثر طبعی و آوده اند و
 بدست طبعی و صلاوة نماید و بابت شستن رفع طوحت آن نماید
 کند و در غسل صاف نموده ایضا طبعی کند و در هر طبع
 و در هر کس آن کس طبعی باشد و از طبعی کس عملی او را
 با خالص نیم کرم شسته و رفع طوحت شستن سفید شده و مانند
 بقیه در هر دست زنج است و در هر وقت و بوقت و بوقت
 و زنج شستن و حال صحت دارم و مکرر بخور بر رسیده است
 بکوز

کبر و رنجت ام غفران الی الله ام شجرف ام از زنج را ام
 کبریت ام عقاب ام و مدت شش روز را بیدار نماید و در ظرف
 صلیب با دست بپایند و او را غده تسبیح و سجده نموده و بوقت
 شستن شسته نماید و بابت بکوز سفید شسته و تسبیح و تسبیح
 نماید و کرم کامل بیدار شود و در هر طبعی و بوقت و بوقت
 زنده و کلام خالص ماند **بافت عمل** زاده از غده لایحه عالم با بفر
 کبریت و بابت سفید شسته و عقاب بکوز زنج را در آن حصار
 خندان بکوز شستن و بکوز بکوز شسته و بکوز شسته و بکوز شسته
 صلیب و بابت بکوز زنج را بکوز و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز
 بکوز و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز
 به نیمه بیدار کند و شستن و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز
 بکوز و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز و بکوز

ایک سفید جدید و چهار چندان در کمر کن و بگو آن را در مدت یک سال
 روزی در سر یا پانچتر روزه بگذران و بگو آن را نصف شود باز
 چهار روز از زمین رخصت نه راجح و علقه بگذران باز تجدید کن
 هر روز یک بیت بگو زن نماید و الله بقدر نصف من مع قلبی در آن
 آن اضافی شود باز در مدت یک سال روزی در سر یا پانچتر روزه بگذران
 بعد از آن روزه نصف شود و علقه بگذران و در خط نموده نگاه دار
 بعد از آن روزه دو بار رقیقه و شربه و شربت کام نماید بعد از آن روزه
 فطره کند و نصفش بخور و باز کند ایضا ضابطه شکله سه بار بگذران
 او در این روزه روزه بخور و در هر روز یک روزه و چهار روزه و
 باتش نرم شربه بعد از این روزه است به شیخ نعمه الله مردم فرموده که در هر
 روزه و کان است روزه بگذران اما حقیه و حامی و کرباسه صحیح و بدیه
 و ازال که مع قابل کسبت روزه بگذران و شیرین چهار چندان
 بعد از یک سال روزه بگذران و بگو آن را در سر یا پانچتر روزه بگذران

اوقت همین را بگو علقه بگذران و در زمین آن را اصل نموده و علقه
 و در مصفای مکینال نکند نصف مثقال همین آن را در سر یا پانچتر
 بعد از یک سال روزه بگذران و بگو آن را در سر یا پانچتر روزه بگذران
 آن کم شود باز علقه بگذران و در خط نماید و کمال است که روزه
 طرح بندش باقی عمل روزه و روزه راجح و علقه بگذران و در سر یا پانچتر
 اگر این روزه در فمید یا در سر یا پانچتر روزه بگذران و در سر یا پانچتر
 آن را در سر یا پانچتر روزه بگذران و در سر یا پانچتر روزه بگذران
 بمقابل روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه
 جبهه شریف و روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه
 ادفع و بگو آن را در سر یا پانچتر روزه بگذران و در سر یا پانچتر روزه بگذران
 روزه بمقابل روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه
 شجوف و روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه روزه

نان نذیر بد غلاف از کوشید شجره فر بر راند و در شکر کوه و حوضه
 علیحد بندریه را آنچه براده اند استیم آب شکر و بنه بهیج نقصان
 در او واقع نشود این اشاره است راستند در اول فرم حضرت این
 و بدو وجهی قرار داده اند و بسته شد علامت افهم باطل
 قمری زینق و صعد را با جرم زربنج و قمر مکمل بر رخ عفا کوی
 ناشام و طرف التدرستی و قیقه و شویه نماید و اگر عفو عفا
 نباشد بدین حکم حق علامت زده بعد از آن شمس و خورشید و آینه
 و شمع است یا نه اگر نه باشد شمس و شمع و شویه نماید
 شمع بعد از این شمع شود در بر جرم زینق و حوضه سیم
 بر این سیم را به حلقه و عند چهارده سال فرم منقش زینق و حوضه
 حوضه منقش است اما اگر بر روبرو نقیقه و حوضه نماید
 و در زیر حوضه منقش است و اگر در آن مثل براده کرده و زینق

[illegible]

در صورتی که در کوی او فرو رود و در آن او را بکل حکمت
 که اندر دلبه تحفیت قدری لطف بلیز مرقش و وقت صبح
 بیدار نشد و غرض ریزه ریزه که در افکند و بماند و فقط اند
 و چون هم مقرر شود نقل را بگذارد تا سر رسد پس اخراج غنچه دمی
 بلیغ نماید و در آن صحنی آن مقرر نماید و غنچه کند تا در یک نقطه
 و در نقطه نماید و بعد از آن مکرر نماید تا از آن نقل خمر مقرر
 نقل پس خمر از این در سر حد و زیاده منزه جمع گشته
 حاجتم آن را به در آن آینه بافتی تدبیر و قصد است و بهر
 بهر آن است که اشتباه کرد و در حق کند تا بموردش ابر حیدر
 است و بهر این در کار قصد کند و بهر این در غنچه و دفته
 و کاشش تا بهنج و دفته بمثل رفت و سفید شد باقی عمل غنچه
 که سبب مسینه اخلاطی مبدد از اجناس و در آنجا نماید و
 بگذرد

کشت کند از دار صحنه و بگذرد هم بهر بیان کشته در حال
 سرخ شود و بنگارند و رفت حاجت چون این سر از زهر کورده
 بر آید پس سر شست باقی که انداخته تا در میان طرف سبز یا سبز
 تفتیه نماید و بگذرد تا در آن طرف سپید در آن طرف از کحل
 گرفته در مژده بسیار هم در بریز و مثل کل کحل خام و غیره این غده را بگذرد
 گردید و از صبح بر دارند و همین مژده بجز در شش و در بجز در شش
 و این عمل را مکرر کنند تا مثل شرف سرخ شود چون به مثل عباد
 و این را غنچه آن گردید پس از این غنچه بکمال با سیم آن در کار
 کاذب بید و در کفچه را بکنند و با شش بکنند و در ظروف ریزه بکنند
 و باز آن را با سبب و با شش در بکنند و در آن را این
 و ابر او بریزد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد
 و ابر او بریزد و در بکنند و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد
 سرخ شود و بگذرد از او بر بسیار کار از نفقه نهند و بکنند

و نه در خیمه بر سر درختان اصفهان
 منضم شد در اثر این بخت به باریت و عقیق
 کشیده لده امال سیاحت می نمود در قحطی
 بدست شیشه بامی و ازین دهن مبارک کجروش و متصل
 شبانه روز علی الاضوال پس در کاسه نون و کاسه دیگر
 و از دهن مبارک بر آن بریزد و نرم و نرم ادر اگر کم باشد
 آب بجزر و باز در قحطی پیسته اند از دهن روزی که در آن
 باراده سخن کنند و بعد از آن درین اکتیوی بر آن بریزد و کاسه
 زرد که داشته و نرم و نرم از آن زرد خفت شود و میگردانند و در
 و شیشه شود و از آن در نیم مرتبه رسیدم آن در چهارم
 طبع شد و در اعلیٰ نشو و نجح یکوست که در این مکتب حدید
 و ازین آب مبارک که کم بجزر و شدم و در ظرف چوبین بد تا
 برابر قوی ازین آب بخورد و بعد از هر بار آن ازین آب بجزر و شدم
 برادران

در دیشته بگل بر کل زبند و هفته و مجنون آب سرخ شود این
 ابرای قیاس و نیستی بچند و موقوف را در دیالیم چوبین و زینت بریز
 و از آنش نرم و نرم باریت تا زینت عقد شود و در حجب باغی علی کشتی
 شمع روح قویا رایت زینت مشتمی مشتمی بر ابراه
 که با روح در سارا خواجه ماه صلیب کرده لده و زینت با عقیق
 حلال استحقاق صلیب و شریک نرم کنند و پنج قمر با و یکدند و زینت کیم
 اخراج پنج ال قدر داخل کنند و در هر حال در باس داخل شود و بکند
 بر شمس اعلیٰ تر از منکر آید و زینت کیم و در هر مدت بدید غل
 صحیح شود اعلیٰ شود اعلیٰ قمری بر آید و قمری که زینت مفت
 با کیم با کیم شمس کرده انقدر با نرم که بعد از در میان کافه میس
 بریند تا بنایت بخون شکند و بعد از هر کمال این با مجوز عقیق
 آفتاب و صلیب کرده در کیم زینت با صبح و صبح در آن آورده
 و یکدند از خاک شود و الوقت مرادند کند که بر عقیق بریزد و در

بر زن اول عقاب داخل کند باز بر زن اول عقاب داخل کند و حق
 و صلوات کرده بر سر فرزند و در صلوات و صلوات و صلوات و صلوات
 با دست چپ کند بر شریه ملایم بر روی کمر گرفته اند به قاعده اول و دوم
 با نام رسیده بعد بر پیش در گرد بر مرار زنه کند بر نصف وزن چنین
 مذکور عقاب بر سر زنه را داخل کند و در وسط طرف حقیقی و صلیبی
 کرده به شریه ملایم بر روی فرزند کند مدت شش ساعت یک است
 سستی و تشنگی است تا خنک شود و انقید را بعد از آنکه باشد شود
 صفی ز آب سفید که اندک کافور بعد از آنکه بر زنه بیاورد چهار چهار
 مشتمل بر منقح طرح بر زنه و قمار اعلی در دایره سر و آید بعد از آنکه
 با آب و طلع عقابین بنام از او یک نیند از او یک نیند

YVI

YVI

باب فی طریقه عقد نیت بانی از ارد یک بند از ارد کمر و
 در یک شش سر راج نداشت و سر دیگرش سر ارد یک بند از ارد کمر
 باند از آن در ده خسته بقدر نیتش نیتش نیتش کرده اول فرشت
 نیتش در یک صده می بهین در انموده بعد نیتش ریخته بر بالایش و شکله
 کیه که در دست است که بر به کبریت هموزن یک دیگر بقدر است انگشت بلحا
 انگشت ریخته در توی در آن در را مکش و انگشت میسد در از اس در نیتش
 خاکستر کرم که شده بقدر ساعت و نیتش عقد قائم انداز فعه
 باب طریق ساختن سر پوره سیاه و نبال آهن میسای سیاه
 میان ظرف شیشه باریکه شیشه توب سخی و صلا نموده تا بسیار
 شعله آتوق تا آب پوره خوب مرکب ساخته کار فرماید هر خور
 قال الحکم فاذ اجهت العرق ساعة زحمت و یوم زحمت و یوم زحمت
 و یوم الطبیقة فانه لا یتیم به عمل البتة و ساعت المیخ و یوم الثلثا و المیخ و یوم
 ناریجید و لیلیه فاجتبه و ایا یوم المیخ و التفرقة فانه یوم الصنعة و کذا لیسیم المیخ

باب فی طریقه عقد نیت بانی از ارد یک بند از ارد کمر و

در یک شش سر راج نداشت و سر دیگرش سر ارد یک بند از ارد کمر

باند از آن در ده خسته بقدر نیتش نیتش نیتش کرده اول فرشت

نیتش در یک صده می بهین در انموده بعد نیتش ریخته بر بالایش و شکله

کیه که در دست است که بر به کبریت هموزن یک دیگر بقدر است انگشت بلحا

انگشت ریخته در توی در آن در را مکش و انگشت میسد در از اس در نیتش

خاکستر کرم که شده بقدر ساعت و نیتش عقد قائم انداز فعه

باب طریق ساختن سر پوره سیاه و نبال آهن میسای سیاه

میان ظرف شیشه باریکه شیشه توب سخی و صلا نموده تا بسیار

شعله آتوق تا آب پوره خوب مرکب ساخته کار فرماید هر خور

قال الحکم فاذ اجهت العرق ساعة زحمت و یوم زحمت و یوم زحمت

در وقت اول که حرکت اینها را می بینیم
 از جهت اینست که اینها را در وقت اول
 از جهت اینست که اینها را در وقت اول
 از جهت اینست که اینها را در وقت اول

بسط طرح شود و چون در جری
 فایده بسیار زاهد اول او را هفت مرتبه در بول
 نظیفه کنند صاف و یکم می کند و بنکار را سوز با سفید و نیم مرغ
 سعی کامل جهاد ساخته زاهد اگر که از مکرر بر او طرح کنند و در که از زاهد
 در عقاب افتاده را اگر بر او طرح کنند سفید و در که از زاهد اگر چهار یک
 قمر بد و آینه تمام است و به این دست و بر یک و کورت مصدق از زاهد جزو زاهد
 قمر میکند شرط آنکه قوت از قوتش متعلق باشد به ضابطه تجربه
 آنکه مشرق و جنوب و مسطر شده هفت بار در زاهد و در زاهد از نظیفه
 در جلین زاهد که از آن عقاب افتاده مصدق مکرر بر او طرح شده باشد و کمال باض
 و بطول الذویه

و بطول الذویه زاهد است چنین زحلی را مقابلش سخت شقیه کرده
 شقیه این سه بار به هفت در بوطه فرزش یافت نماید و در وقت
 حمر ترقه تجربه مکرر در و دایس بخورد و هموزن او بقر و مهند شقیه
 به حاصل آن و در غفران الی دایس از هر غفران را از وقت باشد باغوش
 عقاب افتاده اگر عقاب حمر باشد دیگر نام است سه و در وقت فرزش یافت
 زاهد مشق نموده و مهند نهان تمام حمر ترقه تجربه این حمر را در و دایس بخورد
 هموزن آن بقر و مهند حمر حاصل شقیه و از زاهد معده فوق تجربه باشد تمام
 فایده طریق دهن لا محرق و ارکان ثلاثه روح و نفس و جسد
 باوشی کنند طریق اگر که در زاهد زیت صاف و مقابلش نمک
 قلیاب و آبک با دسی می کنند و در قرح و اینین نقطه طایفه و باز
 بران مقطر یک قلیاب و آبک حمر دسی کند و باز بقرع این
 نقطه طایفه با سه بار و این بر زاهد زاهد زاهد زاهد زاهد زاهد زاهد
 به یک و نیم در سه جزو سیاه مصدق با یک و نیم مکرر و یک و نیم مکرر
 با یک و نیم در دهن لا محرق مقدار سه ساعت و در ظرف زاهد سالمه

دکست نشوید باقی ضعف خود را که کار از آن ظاهر شود
 آنرا بر دارند تا باعث احتراق نشود و در آنکه در آن سر و
 آن باز بخور و از دهن منور را اضافه می شود و کند تا مساوی
 از دهن نشوید و پس بر امتحان بصفحه نازنه زده بر کاه چون
 موم که آخته شده صفی را سفید سازد و در آنکه کامل است و گرنه باز
 بدین فرور نسق و نشوید نموده تا مشمع شود بعد از آن خود از آن
 برده جزو زهره با مشمع طرح نماید و اگر حالت عقده نموده باشد خود
 بطرح رور زهره و یا شتر و در زهره منان ارکان بالویه است
 و از او فدا کننده **باب احضار عیسی** را ده آهن
 سه مثقال سه و فو در میان است شست و نشوید و به
 در میان و نهال شست کرده بعد بکسر سه مثقال سه و در
 مثقال در و شراب به یک سخی و صلا نموده و شسته را کاه حکمت
 گرفته اجزاء فوق را در میان شسته ریخته در مال کرده است
 کرده در زیرش بقدری شعله حراش آتش که بایک روز بگذرد
 و یک شاتق نشوید تر نموده جمع در روز شست و نشوید تمام
 بیکر چهار زهره آهن آهن در زهره شسته را گرفته بر زهره طرح نماید به

در یک

شمس شود اما نکند علاج او را ماه که با فیه صورت
 نشوید جز در روشی بر روش و کفن نشوید در زهره کند
 که چون غلظت بخور رسیده روح تو را براده مرقا به
 سه الفار عقاب مضعه آفتاب روح تو را از امتحان نموده و به نموده
 عا در من در او طعمه نماید بعد از براده مرقا را اضافه بد و که خوا
 خوب سخی و صلا به یک روز کامل و بافت با باقی مشمع است آفتاب
 و در حین سخی و صلا به من عقاب نسق نموده تا دم داده بکد به سخی صلا
 نشوید مشمع گرنه نشوید و بکس در زهره منقح طرح رور سفید ناب
 و در رور و سالم به و هر حرت **باب شعله** و شمع عفران
 الحیدر را بار بار در سخت و شال و عقاب آفتاب بار و خضره
 الیض یا رخ شتر سخی و صلا و نسق و نشوید تا مشمع شود
 و هر حرت **ابن خفران** الله در او که عقاب
 آفتاب مضعه حکمت نه و بخور و علقه صاف نموده است و در نشوید
 و سخی و نسق به شمع کند مشمع که و یکی رب از مرقطه
 ایضا خواص حدیث زهره و عقاب بالویه بار و زهره نشوید

در یک

X

در حین خواب بخورد و صید دهند سر او را تا تمام زانکه اند و در حین
 و آنکه کلک الیغ و عقاب افتاد منقرا و است چون صفای مشرب
 در یک سال غلام مکتوب و مکتوب الیغ و مکتوب استخوان و عقاب مکتوب
 و جراح که در روزش و تحبب کنند به نجره آن ظرف عمل شود و در روز
 که آشته و شد و صلا آن عمل که یکشنبه روز در آتش پیاورد که آینه
 در بوقت به سر او میرود و در که از کف و در حین به اصفا
 فی عمل مریضه و مریضه را با جوهر زینج به من عقاب بکشد تا تمام
 در ظرف آن دارستی و نسجه و نسجه نماید و همان ش را و من خفیف
 داده به امتحان نماید و شمع شده است یا نه اگر شده باشد جدا و الا باز
 همان من مریضه و نسجه و نسجه و من خفیف و من شمع شود
 چون شمع یکمقال از این شمع شده را بره و متقال قرمز طبع
 در متقال شود و من شمع متقال را به حلقه و عقده بر چهار متقال
 در حین در سطح نماید و مرقا اما در اول یکمقال را بر بزرگ متقال
 مرقط نماید بشرط اینکه بر ورق صفی نازک مرقطیده را و طبع نماید
 با آب و نسجه و نسجه است باز را و در مرقط با آب حرا نماید تا نصف کف
 ندارد

لهذا در اصاف نموده سبک و ظرف ریخته آن آب را خورده خورده
 روز آن سبک ریخته تا کف دست بماند هر قدر آب سیاه مرقط ریخته
 باز آن دیگر اضاف نماید و منقرا و مریضه ۲۲ و در مرقط
 عقاب اندام سفید اندام سفید و منقرا ۲۲ و نسجه و صلا کرده
 در شیشه ریزد و سه هفته در حلقه نماید که در روز و در مریضه و در مریضه
 کاسه ریزد و مریضه او را بر آب یک کاسه و صلا کرده که در مریضه و در مریضه
 خشک کند و در مریضه تازه ریخته ریش را شده و صلا کند با آب که در مریضه
 در یک کاسه ریزد و باز در مریضه تازه کند و در مریضه و یک کاسه ریزد و در مریضه
 و یک کاسه ریزد و در مریضه تازه کند و در مریضه و در مریضه و در مریضه
 است و مریضه اضافی مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه
 این مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه
 شیرین تر کن بنا در کن از مریضه مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه
 امشب از مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه
 از مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه
 کرده و خاک رسا و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه و مریضه

بکشفال دوا منور بر احبار و فقه قطع او نموده خبر که ده در میان
 رنج زینون ریخته و تمام است **باب من عمل الشمس** شجره
 سم زرد عود قنار عود راسخت ۱۲ اول بازده شجره
 مرغ و هم باکر سیم سم زرد چهارم راسخت یک یک را به شجره
 کرده اند از آن در دس که از اول بکشت هر سم است که در دس
 بکشت زیاده کند تا هفت مرتبه تمام شود شجره ثابت است که از آن ثابت
 شده یک از آن ثابت و یک از دس و یک فضا که کند مراد حاصل است
باب دویست و شصت سم در دس اول سم با نوزده فرس و دای که
 در میان شجره مطین عود اول یک دس داده بار بار به دس پرش آورده است
 تا نایاب بنم کر که شکر کرده تا سه بار دس و دس دس دس دس
 که بکشفال از این سم ثابت داده مثقال براده دس و قدر شکر و عود
 شجره مع سنی و صلا و عود و نوزده در دس یک دس یک دس یک دس
 و هر دس ۲ مثقال و سه ثابت مذکور ۲ مثقال اجزاء را بار که سنی
 منع کرده تا هفت مرتبه تصعد کند و فقه که بدستش داده تا جلک
 نه نشین شود که بکشفال از این سم نشین رده مثقال دس مذکور فوق
 طرح کند عود تمام است **باب من عمل الشمس** صغیر دس یک دس

۲۸۹

و خواهم که عود مالیده و عود مالیده را که در میان دس یک دس
 مالیده و در دس شکر شکر باشد تمام صغیر را هر قدر که در دس
 نوزده رشار نماید که در کوزه است نایب مالای یک دس یک دس یک دس
 نایب و صغیر یک دس یک دس در دس یک دس یک دس یک دس
 کند با این نوزده تا هفت مرتبه بدستش سه مرتبه نوزده تمام است
 مرتبه کوزه آنچه بدستش کرده که کوزه که در دس آخر شکر و نوزده
 شکر کند از این دوا در دس شکر و دس که در دس و نوزده
 و نوزده ساخته باشند و در دس دس صغیر الیض بخور داده
 تا هفت مرتبه بالا بران زرم سنی و شکر نایب که یکی از این دوا
 نوزده دس طرح نایب شکر نوزده دس دس دس **باب من عمل شجره**
 سم شجره زینون که در نوزده کلان نوزده صغیر نوزده نوزده
 که طعام تمام را سنی و صغیر نوزده شکر کرده و در میان دس یک دس
 دس دس دس دس دس دس دس دس دس دس دس دس دس
 مساوی ریزد این عمل یک دس که تا نوزده اصل در آمد که از آن با چهار مثقال
 نوزده دس خفیفه دس دس دس دس دس دس دس دس دس دس دس دس

۲۸۸

دست متقال من ترک متقال مساوی است در ادما
 تو که منی استم زرد استم سفید استم قلاب در دهان
 جیره سختی چنانکه کرده شد متقال جدا متقال و در دهان کرده
 در کتوت دوار افروشی و کاف مس کرده بهیچ مفعول در زیر مس و بال است
 بکمال نقره قات گذارد و بوت را سر برش زده با کتوت شده و صلابه
 در خاکستر کرم نهان گذارد و بال را بر زرد تا خوب منسج شد و بعد
 ساعت بعد کمال کف گذارد تا سر دشت گذارد و سر دشت بوت را در کتوت گذارد
 و بعد بر زرد کتوت و سر دشت بوت را شکسته حیدر را در بوت و کتوت
 است کند در یک ریز و بکر را عمل کند تا مفت مرتبه و در مفت هم متقال نقره
 قات و خاک کند تا نام است اعاده **بابی عمل شمشیری گوی سرج**
 در تحت بنجوف رنجاف و منکی رخفان الکبد سختی و صلابه
 کرده چهار دس خفیف و در دور بوت زجاجی سر پوش و در باقیان
 جلبر سر پوش دار با کتوت شده و صلابه هر دس با چهار متقال
 عقیاب افکند دس ده بعد از چهار دس بکمال از پنج دوا در
 تو بکمال نقره و در کرده پیچیده با بکمال متقال منسج خوب کنند

در باره متقال منسج اعلا بنسج اید باب طریقه خفیه
 مقرر از آن مانند در میان نشوره است بندیده ریز تا سست مرتبه
 فمرنگین شود بعد از آن ضرب محفقه در دس کبریت و در بنجوف
 کف با افکند دس کبریت و از زیر محف کتوت کف با
 طرفه است از است پشت در دس رخف کجک در ظرف مس
 و قلی رنجبه نالارانش که استه با بکوش اید بعد چهار دس کرده
 سختی کرده چهار دس کند و در دس کف صفت در رخف کجک
 ریز و در طبله او را حرکت و امزاج با غاشق و ده تا آنکه چهار متقال
 که در بنجور در کجک رود و است دس کبریت **ابضا**
دهن کبریت نکر از قلاب گرفته ده دس که در دس
 بنجور دس دس سختی کرده در شیشه ریز تا آتش شده حمل باشد
 و در دس شیشه نامفتول پیچیده با دس آب و دوا بنسج نماید بعد
 شیشه را در سینه بایه و از کون گذارد و در زردش فغان جلبر گذارد
 و شیشه را از فوق آتش گذارد با این روش است و آنکه آتش گذارد

حالت باشد که نازده کرده بقلع اک کرده زند فکرم اصنا
 گیاهی است در ولایت روم قوج خوانند و در هند و رقی و ده
 خراسان نالیش خمس سفید باشد بخش پس شپ و او را میخیزند مع او
 خشت کرده یکی از او یکی از شیر قلیل خارج کرده حسب طبع که فکرم
 و موخر است در اضا گیاهی است در چین و او را بالغ میکنند
 رک او چون رک خیار اول که از زمین روید هیچ رک ندارد و هر چند
 ماه فزون میخورد و رک میکند تا نیمه ماه بعد از نیمه ماه برگشتن میریزد تا آخر
 ماه در رک است و باز در اول ماه دیگر رک میکند بهمان دستور او را با
 چون او را باقی بماند از آن بریزد در مثقال قمر طبع کن تخم فکرم با عا
 اضا گیاهی است در ولایت روم حرارت گویند و در هند و رقی
 را این و در خراسان گفته گویند و در حلو امیر زند کله او را با نفع او
 سوزده یکی از آن یکی از شیر قلیل با هم خورج کرده و در مثقال از این برگیم مس
 طبع که فکرم خاص فکرم و موخر است در اضا گیاهی است
 و او را نمانا کند رک او چون رک باقی و آب شیر دارد و چون آب باقی
 است او را خوش کن و سخی کن بریز نکند از نه زنده بکند و طبع کن
 خود از آن بر صد جزو از زینق عقد میکند و قلع را حکم میکند اضا
 گیاهی است در روم او را البرز گویند رک او چون کافی بر صد زد و دانه
 آبک دارد

در ولایت روم قوج خوانند و در هند و رقی و ده خراسان نالیش خمس سفید باشد بخش پس شپ و او را میخیزند مع او خشت کرده یکی از او یکی از شیر قلیل خارج کرده حسب طبع که فکرم و موخر است در اضا گیاهی است در چین و او را بالغ میکنند رک او چون رک خیار اول که از زمین روید هیچ رک ندارد و هر چند ماه فزون میخورد و رک میکند تا نیمه ماه بعد از نیمه ماه برگشتن میریزد تا آخر ماه در رک است و باز در اول ماه دیگر رک میکند بهمان دستور او را با

چون او را باقی بماند از آن بریزد در مثقال قمر طبع کن تخم فکرم با عا اضا گیاهی است در ولایت روم حرارت گویند و در هند و رقی را این و در خراسان گفته گویند و در حلو امیر زند کله او را با نفع او سوزده یکی از آن یکی از شیر قلیل با هم خورج کرده و در مثقال از این برگیم مس طبع که فکرم خاص فکرم و موخر است در اضا گیاهی است و او را نمانا کند رک او چون رک باقی و آب شیر دارد و چون آب باقی است او را خوش کن و سخی کن بریز نکند از نه زنده بکند و طبع کن خود از آن بر صد جزو از زینق عقد میکند و قلع را حکم میکند اضا گیاهی است در روم او را البرز گویند رک او چون کافی بر صد زد و دانه آبک دارد

کو حک دارد و در میان عمارت و زراعت میباید او را انی را
 یکم یکم از آن آب و یکم زینق و چهارم زینق از آن خارج کن و در آب
 که از تاسه روز باشد از سه روز در میان طمس جدید ریخته و در برابرش
 ملازم کرده تا عقد شود یکی از این عقد شده زینق بر صد زنده زند فکرم
 اضا گیاهی است در چین و او را بالغ میکنند رک او چون رک خیار اول که از زمین روید هیچ رک ندارد و هر چند ماه فزون میخورد و رک میکند تا نیمه ماه بعد از نیمه ماه برگشتن میریزد تا آخر ماه در رک است و باز در اول ماه دیگر رک میکند بهمان دستور او را با
 چون او را باقی بماند از آن بریزد در مثقال قمر طبع کن تخم فکرم با عا
 اضا گیاهی است در ولایت روم حرارت گویند و در هند و رقی را این و در خراسان گفته گویند و در حلو امیر زند کله او را با نفع او سوزده یکی از آن یکی از شیر قلیل با هم خورج کرده و در مثقال از این برگیم مس طبع که فکرم خاص فکرم و موخر است در اضا گیاهی است و او را نمانا کند رک او چون رک باقی و آب شیر دارد و چون آب باقی است او را خوش کن و سخی کن بریز نکند از نه زنده بکند و طبع کن خود از آن بر صد جزو از زینق عقد میکند و قلع را حکم میکند اضا گیاهی است در روم او را البرز گویند رک او چون کافی بر صد زد و دانه آبک دارد

در ولایت روم قوج خوانند و در هند و رقی و ده خراسان نالیش خمس سفید باشد بخش پس شپ و او را میخیزند مع او خشت کرده یکی از او یکی از شیر قلیل خارج کرده حسب طبع که فکرم و موخر است در اضا گیاهی است در چین و او را بالغ میکنند رک او چون رک خیار اول که از زمین روید هیچ رک ندارد و هر چند ماه فزون میخورد و رک میکند تا نیمه ماه بعد از نیمه ماه برگشتن میریزد تا آخر ماه در رک است و باز در اول ماه دیگر رک میکند بهمان دستور او را با

خارهای که یک دارد آب اورا گرفته در ظرف ریخته و شش روز
 طبع حکیمان دارند و اندک صغیر نم شود رنگ طلا را محو و از
 رصه جزو خنثی نمیشد که با عصاره ایضا کالی است
 و اورا آنکه گویند و در کوهستان و در میان
 میرود و ساق برکشند و آب آن را در ظرف ریخته و شش روز
 مانند خون بنشیند اگر بگذرد اورا بر صدف خنثی باشد و از
 شش که نوبت باشد ایضا کالی است و در ساق او
 او شش است و در وقت شکستن آب بخور از آن خنثی
 و در کوهها و میانها و در آب نهرها برود اگر اش را گرفته بگذرد
 اورا بر صدف خنثی اندازد و یک شبانه روز طبع و در وقت
 شخرف کند و بگذرد شخرف بر سر هر چه است که شش
 ایضا کالی است و شش فروخته گویند و در
 کرد آن شد و در هم و کاشمش مشک است و نویسی
 مشک نوی مشک و شیره زرد دارد و اگر بپزد اش را بپزد
 و بر هر درخت مالند و در اش اندازند شش که با عصاره ایضا
 کالی است

و در کوهها و میانها و در آب نهرها برود اگر اش را گرفته بگذرد

کیا کالی است و اورا سوختن گویند و لکهاش مانند و بر شش
 زمین میباشد و شش از میان رگها فیض آمده و کلس
 مشک کلس است که با قاشق باشد اش را گرفته و در حوض
 و سر را آب کرده چند مرتبه در آب او بریزند مانند شخرف
 خدب کفکی از صدف خنثی اندازند شش که با عصاره ایضا
 کیا کالی است و اورا آب است میگویند و در کوهها و در
 دارد و میباشد و در حوض کلس شش آب میباشد و در کلس
 خیار است و بارش میباشد و این است و کلس مشک کلس
 و آب بسیار زرد دارد و نوی بسیار دارد و در نمک بپسند
 بارش و در کلس بار او هیچ از او باقی نماند اول او را فشار دهند
 اش را گرفته و در ظرف کرده نمک اندازند و بعد او را گویند و بارش دارد
 فشار داده آب او را جدا کرده و در ظرف دیگر بریزد و آن را بکشد
 حکمت گرفته نمک دارد و پاره پاره حیدر او در آب مذکور بریزد
 و در اش را بپسند و آب او سرخ نمک مانند با قوت افکاه بگذرد
 اورا بر صدف خنثی طبع کند شش که با عصاره ایضا کالی است

۱۵

و در کوهها و میانها و در آب نهرها برود اگر اش را گرفته بگذرد

در کاه او را بشکست آب زرد از او بر حرا اند مندر غفران بخور او مفید
 جزو زهر را شمش کند اعلا در ۱۰ ایضا گیاهی است که او را بوی
 زبان گویند و آن گیاه نیز زین بهین شرف و دانه اش مندر زهر بود و طبع آن
 و علامتش اینست در مکر سید در طب نشاند تمام صفت دارد و با صفت
 ایضا گیاهی است در کوش مندر عسل باشد زرد رنگ و با صفت
 اما زرد رنگ بیشتر باشد و چهار رنگ دارد مندر که عسل و شمش است
 زهر دارد مانند خون و آن دیگر آنکه پنج او نور تو است مندر زهر و کوش
 در قلب است و دیگر زهر نیم قدش مملو رنگ او را گرفته در شمش کند
 با پنج او و صفحی زهر را سرخ کرده بقدر یکس در او بر زهر شمش شود
 مثقال او بر زهر مثقال طبع زهره کند زهره شمش شود العلم عند الله
 فاف یکم در راه میخ سه بار با یک نیک بند خوب بعد از آن با یک
 خالص سه بار بشود بعد از آن مثقال زهره شراب و زهر مثقال سه الفاجله
 سخی مبع مفع قدوتی زهره یکدند و زهرش اش تا آب آنها شود
 بعد از آن بر سخی و زهری و کاف کند شمش قلع ایک نیک و با لاسر
 اش بر زهره نیک بر دارد بعد از آن یکم و از آن بدو جزو زهره طبع کند
 شمش مفع با بد با نیک علم می قلع بر زهره و زهره زهره زهره

در کاه

در کاه او را بشکست آب زرد از او بر حرا اند مندر غفران بخور او مفید
 جزو زهر را شمش کند اعلا در ۱۰ ایضا گیاهی است که او را بوی
 زبان گویند و آن گیاه نیز زین بهین شرف و دانه اش مندر زهر بود و طبع آن
 و علامتش اینست در مکر سید در طب نشاند تمام صفت دارد و با صفت
 ایضا گیاهی است در کوش مندر عسل باشد زرد رنگ و با صفت
 اما زرد رنگ بیشتر باشد و چهار رنگ دارد مندر که عسل و شمش است
 زهر دارد مانند خون و آن دیگر آنکه پنج او نور تو است مندر زهر و کوش
 در قلب است و دیگر زهر نیم قدش مملو رنگ او را گرفته در شمش کند
 با پنج او و صفحی زهر را سرخ کرده بقدر یکس در او بر زهر شمش شود
 مثقال او بر زهر مثقال طبع زهره کند زهره شمش شود العلم عند الله
 فاف یکم در راه میخ سه بار با یک نیک بند خوب بعد از آن با یک
 خالص سه بار بشود بعد از آن مثقال زهره شراب و زهر مثقال سه الفاجله
 سخی مبع مفع قدوتی زهره یکدند و زهرش اش تا آب آنها شود
 بعد از آن بر سخی و زهری و کاف کند شمش قلع ایک نیک و با لاسر
 اش بر زهره نیک بر دارد بعد از آن یکم و از آن بدو جزو زهره طبع کند
 شمش مفع با بد با نیک علم می قلع بر زهره و زهره زهره زهره

در کاه

تکرار یکم در نیم سوره ای اکبر که شریف است کبر در بحر خجسته و قیاس
 در بحر سبب طعنه صفای کبر نبش و کبر یکب فزاد و کبر و انکه
 بار یک فلالین در بحر بزم شسته از انکه کفتم از انکه در بحر بنیاد
 انکه کن انکه از نیم نازک یک بر تو فحی اخلاص بگذرانکه
 سرشته انکه کث قرص خرمای از در و اقیانوس سرشته با عمار
 ایضا کانی است در حدیث و قمر زبان منهد و ملک زبان
 عرب درخت شمع زبان فارس و تبرک زان و صخره جاحو کرمه در قریاق
 بسیار است و ت رسیدن مانی که از در و خول تابستان است و آن در
 منهد وستان و عربستان و عثمان و لو در غستان و در کعبه و در چهار فرسخ
 آن در بارم و قریاق و در حواله کعبه نیز میباشد و در حواله در فخر افتد
 و کرم تا غمره و در کرمستان و ایران زمین حریفه شرط انکه در فخر افتد
 نافقه و آن در غلغله است و شش قدر سیاه و دروش رفته میباشد
 کهنه و منغان شده درخت شمشاد است و در درخت کستان
 حریفه و شاخ آن با اصلش یک است و از بالا بیشتر است در کستان
 در کستان مندر یک چهار و دیگر مندر یک پنجه و در همین یک
 لوله

در غنچه دانه و مسوده دارد و آن آخر سوره ای در تیش است معروف است و در شرف
 در یک پشته میباشد اگر نازد را خشت کند بهتر است بکشتال بر در کشتال
 فلاطی کن آن را میسازد بشرط انکه با خیزد و خوب و غیره حرکت دهد
 تا امتزاج گیرد و سر خالص که اگر در پشته در ز طلاخ خالص شود و اگر
 بر طلا خالص نهد بشرط حرکت امتزاج باید بقدرش و قدر یک معلوم است
 قدر یک در شد خالص که و اگر اعظم شود و چون بکشتال از خاک
 مدبر و کشتال که بیشتر من ز طلا خالص که و اگر فلاطی در ز قمر
 بلکه همه چیز الا سرب مدافع قدرت الله سبحان و انما علم الله انما علم الله
 و بتعلیم شاه منهد و ریافته بود و همین درخت مذکور در طالع النور
 درخت اللس گویند و در قبه و در غستان و در حواله منهد و در یک کن
 غبار دارد و آن بسیار است و در شمشاد شمع میوزد و او را درخت
 زان نیز میگویند یا خمد و یا در غلغله حلال است و الفار زرد است و بالادرا
 تو با منهد سوره ازاج زرد نیم اسفاب اسفاب نام را با هم یک میکند
 و با عدس سازد و ضبط کند پس ده اسفاب سرخ فام را صفیات
 کند و در التی سرخ نماید و در آب نکند اندازد تا سه دفعه متقیه شود

[illegible]

نماند بگوید آنچه
 از کتب بگوید و در این کتاب
 خشت کرده و در این کتاب
 کاتب است و در این کتاب
 نامش در این کتاب
 یکی است و در این کتاب
 زنده و در این کتاب
 زینج و در این کتاب
 که در این کتاب
 مخرج کنند و در این کتاب
 بکنند و در این کتاب
 پائین برینند و در این کتاب
 در این کتاب

نیم درون
 زینار بریند لطیف
 دیدار از کس هم در زار در زار
 نیت بی نیت در بر این باز نصف
 دیگر بیخته طاس سر بر این نهاده اند
 بهای طاس راه اطراف آن طاس با کاس
 و از آن کشت در طاس کج چینه چارنج
 طاس بر دارند و نیت هم در شتاب
 بیاخت و برق و برق در طاس و شتاب
 و اجبر سوخته را با آب بنشیند با دهن و زلف
 منعقد شده را بر دارند بعد قدی لبه با او
 کشتن از کس را بر شست آن منعقد طرح دهند و آن با صلیب
 با آن ترکیبی خورده آن زار که آن ستم آن با صلیب
 سوزنده او زلف نیمه چهارم آن را که کرده بمقتال از آن
 شعله او را زار و زار و زار

این فصل
 بار بندد آن از کس
 بیرون کس سینه آن قطع ده ال در زار
 فرشتگان کف کرده بعد سینه دانه را با باغچه
 سر با پای انداخته بجز کف و زار و زار
 بر دار آن و در زار آنجا که فرشتگان
 در کف کف که در آب شعله و فرشتگان
 و با تپایی مندی در میان و فرشتگان و کف
 زار بر سر لبه زار که آورده و در کف
 کوک در خانه آن موم زرده ال و عطر
 ختم و منبر آن موم مکرر و او دم که از آن
 آب با صلیب نیمه دانه و عطر و عطر و عطر
 او در زار و زار

شیخ
 در بر صاف و قیام
 افکنی سیم شفا اقصی
 قطع ممل روح ممل نظرون اهل پنج درج اهل
 سیم خدایم اهل روح را در توبه آن شرفی از علم و شرفی از شرفی
 هزاره بکنند در آب بند در زیر شقیبند تا شرفی از علم و شرفی از شرفی
 در باره روح و شرفی از آب بکنند نظرون و سیم پنج درج اهل
 منقطع از شرفی از روح و شرفی از علم و شرفی از شرفی
 البته آن که روح قطع و روح را در شرفی از علم و شرفی از شرفی
 و بعد از آن شرفی از شرفی از علم و شرفی از شرفی
 در شرفی از شرفی از علم و شرفی از شرفی
 در شرفی از شرفی از علم و شرفی از شرفی

بنجامین
 معجزه اهل روح و شرفی از علم و شرفی از شرفی
 کند در ممل روح ممل نظرون اهل پنج درج اهل
 در ظرف و ممل روح را در توبه آن شرفی از علم و شرفی از شرفی
 صدایکینند در ظرف و شرفی از علم و شرفی از شرفی
 اجزاء معلومه را در آب بکنند نظرون و سیم پنج درج اهل
 میکنند که در توبه آن شرفی از علم و شرفی از شرفی
 کل حکمت بکنند و شرفی از علم و شرفی از شرفی
 اول سیم سیم روح کاسته بداند تا اینکه سیم سیم روح کاسته بداند تا اینکه
 سیم سیم روح کاسته بداند تا اینکه سیم سیم روح کاسته بداند تا اینکه
 واضح بداند که در توبه آن شرفی از علم و شرفی از شرفی
 گرفته در توبه آن شرفی از علم و شرفی از شرفی

کرده و زلف و پیشانی
در آنکه چهار ساله از آن
ببیند و صلاحتی که در آن
بیکدیگر که بر او نیند و با صلاحتی که در آن
بر دارند و کمالی که بر او نیند و با صلاحتی که در آن
ببیند و کمالی که بر او نیند و با صلاحتی که در آن
آتش بریند و آتش که بر او نیند و با صلاحتی که در آن
مالی اجزا آنکه در بریند و با صلاحتی که در آن
شعشع آتش بریند و با صلاحتی که در آن
سند است و نقد اول آنکه بریند و با صلاحتی که در آن
اما باید که اگر کم شد و با صلاحتی که در آن
لا ینقطع و با صلاحتی که در آن

ببیند و با صلاحتی که در آن
در آنکه چهار ساله از آن
ببیند و صلاحتی که در آن
بیکدیگر که بر او نیند و با صلاحتی که در آن
بر دارند و کمالی که بر او نیند و با صلاحتی که در آن
ببیند و کمالی که بر او نیند و با صلاحتی که در آن
آتش بریند و آتش که بر او نیند و با صلاحتی که در آن
مالی اجزا آنکه در بریند و با صلاحتی که در آن
شعشع آتش بریند و با صلاحتی که در آن
سند است و نقد اول آنکه بریند و با صلاحتی که در آن
اما باید که اگر کم شد و با صلاحتی که در آن
لا ینقطع و با صلاحتی که در آن

صاف
ماشاء الله
انگاه صاف کرده بود در هیچ
مطین شش است هیچ نمیکنند
در آفتاب نه تا شش
و نگاه دارد اگر خواهد
وزن کند از ششها یکبار در شش
عین سالی مقطر در یک
از ششها شش که طبع
که اند و صاف و تن را در هیچ
کمال شش در آفتاب
صاف

صاف
وزن باید که
انگاه در بل مقطر در هیچ
طبع یکبار در ششها
در آفتاب نه تا شش
و نگاه دارد اگر خواهد
وزن کند از ششها یکبار در شش
عین سالی مقطر در یک
از ششها شش که طبع
که اند و صاف و تن را در هیچ
کمال شش در آفتاب
صاف

[illegible][illegible]

گفته است
 آنچه است
 آید به شک و ظلم و غارت
 شاکه بپایست آید به شک و ظلم و غارت
 افروزند از فصلان آن است و در وقت بیخ و بن
 این را در سال گذشته به از وقت بیخ و بن
 و کار صاف و نیکو به رخ زایل شد و خش کرده مقاصد او به
 کبریت اصف و فرج حاجی می آن مورد او کند و کرده نماید و کار صاف و نیکو
 بکار حکمت اندوده و خش کرده نشسته و منقطع که
 چون قطع شد آن می کند تا آب سپاه غلطی و حکمت و منقطع که
 بنده کند تا از سر سرخ می کند و اگر چه
 در سر که در سر

به نیمی

مکمل
 باشد به رین اعظم
 بامیزد در دروغ و منقطع کند آن منقطع از آن
 از آن مکمل کن این منقطع کند باریخ منقطع از آن
 منقطع که گاه است رخسار کاردن اگر چه منقطع از آن
 بپای غرض کسی در سر شوق و خنده که از آن منقطع از آن
 بادرین منقطع و غده ای که این طریق منقطع در سر و منقطع از آن
 و منقطع منقطع از آن منقطع از آن منقطع از آن
 صبا انا نعمت باید از حدیث منقطع از آن منقطع از آن
 بر هر کس است منقطع از آن منقطع از آن منقطع از آن
 منقطع از آن منقطع از آن منقطع از آن

[illegible]

مستحق است
مقرر از او بجا آید
که کاره احوال جدا گانه باشد تا بدین مقدار منظر دارند
در بزرگ منظر در این علم غل در دوران این است که در این منظر
باشد باقی بماند و در این علم غل در دوران این است که در این منظر
در این علم غل در دوران این است که در این منظر
طاف دارد و میسر می شود که در این علم غل در دوران این است که در این منظر
بر این علم غل در دوران این است که در این منظر
از به معنی این که در این علم غل در دوران این است که در این منظر
پس هر چه پیش می آید که در این علم غل در دوران این است که در این منظر
بعد از این که در این علم غل در دوران این است که در این منظر
و آن را در این علم غل در دوران این است که در این منظر

مستحق است
مقرر از او بجا آید
که کاره احوال جدا گانه باشد تا بدین مقدار منظر دارند
در بزرگ منظر در این علم غل در دوران این است که در این منظر
باشد باقی بماند و در این علم غل در دوران این است که در این منظر
در این علم غل در دوران این است که در این منظر
طاف دارد و میسر می شود که در این علم غل در دوران این است که در این منظر
بر این علم غل در دوران این است که در این منظر
از به معنی این که در این علم غل در دوران این است که در این منظر
پس هر چه پیش می آید که در این علم غل در دوران این است که در این منظر
بعد از این که در این علم غل در دوران این است که در این منظر
و آن را در این علم غل در دوران این است که در این منظر

نازک بچون
 مکتب
 مکتب
 حکمت است اینده
 اصناف
 حشمت
 اگر
 نماید
 ساز
 که
 سنگ

خیمه
 نظر
 بدار
 باشد
 از
 که
 به
 عفت
 می
 رنج

کداری چون سر زلف من
 از می باران آب که در کدو
 کتی بر در نام ز در اول باران
 بکشت بانه ز در اول باران
 بگوشش و بی تاب با خنک خوره
 آن فرسوده چون با هر سنک
 باز این مهر و فرسوده
 بار هم او را با سینه
 در غایت لطافت و زرق و برق
 از کدو و زلف من

نمیتواند بدین حال متفقان
 به و غیر صرف و خالص
 حق فضا و کمال و اولیا
 به بهر این است چون آب
 از کمال و جمیع جهان و اولیا
 در آن زمان که در آن زمان
 در آن زمان که در آن زمان
 در آن زمان که در آن زمان
 در آن زمان که در آن زمان
 در آن زمان که در آن زمان

نبی بر حقان
 حکمت از حقان
 شنیدند و در عالم
 حقیقت و اهل عالم
 شنیدند که گویند که
 و آنچه شنیدند که تحقیق
 ربه او شنیدند که در عبادت
 حق یقین گویند و اهل عالم
 سخنان یقین رسیده و بدست
 به از آن است و با یقین رسیده و اهل عالم
 نامیم و اینهم گفته ایم که چه رسد که خدای تعالی
 و این همه حقیقت و بدست و بدست
 در عالم

رهند
 آتشها و حریق در
 بنای در معدن و آتش و حریق
 اما آن کار حکمای دنیای است بار بار
 همه را درم آوریم و درم آوریم و درم آوریم
 و او را میداند که گویند که اول حیوانات و او را حکما حقیقت
 چهار است و او را میداند که گویند که در عالم است و او را حکما
 گویند که گویند که در عالم است و او را حکما
 و از این بار گفته اند در اینجا چه عالم است و او را حکما
 در صفات که اختیار است و حکما هم خدای تعالی
 بعد گفتند که در اینجا چه عالم است و او را حکما
 در اینجا چه عالم است و او را حکما

و غلبه بر خواران
 شد که بر خواران
 با بزرگواران
 کائنات را
 کفایت یابد
 و عطا شد
 با بار خواران
 به حق
 امید دارم
 و قیام
 و در اندیشه
 از ضعف و غلبه
 در این

و غلبه بر خواران
 شد که بر خواران
 با بزرگواران
 کائنات را
 کفایت یابد
 و عطا شد
 با بار خواران
 به حق
 امید دارم
 و قیام
 و در اندیشه
 از ضعف و غلبه
 در این

[illegible]

کجا باز آید ششم بر دست
در خانه حکمت زهره مدبر است
بجای قیصل جویز ششم بر دست
را یکم طایفه جویای هر رهنان
غوص کن ز غوص کن عیان
کز تو دانا شده کامل غیث لیر جوان
خوش بماند حاصل و تقیما
مدعا حاصل چه شد کتبه میا کزنت
سر کتبه ایضا کتبه کتبه کتبه
نورینا شد یقین تار کتبه شمشیر
کام دانا شمشیر پیر میا کزنت
در دانا کتبه پیر ز تار شمشیر
طرح مایه شمس راه مایه دانا
پاک شد ز لایه کتبه مایه شمشیر
بلند زین کتبه کتبه کتبه کتبه
بجای مایه شمشیر شمشیر شمشیر
زلف در دانا شمشیر مایه کتبه ایضا

ایضا عمل قریب در پیش در مسجد از بر فون کفن خود وقت
که در دست شمس روح توبه ای قمر ای سیاه است الف
از شمس ای اجزاء طغمة مزده تصحید تان نشین کف و
بزرگ طرح شمس ایضا عمل شمس روح ای روح
ز شمس مصلحه چرب بندیده ای باید روح و صوره طغمة مزده
قدری صلا کرده لید از ان عقاب صوره ربا باطن الیقین شمشیر مزده
واجز اند کور دین شمشیر خلک ده در دوات کاشی کدشته واز
همان سر او را قایم کرده و کل حکمت گرفته و نیک ساخته دریا
یکم زین زین کادوس ده اما در فو شمس و حرم و ام
بانی عمل شمس مایه دانا ریتلا و اورا ویر
و من کشته و در زین کد مایه و ۱۲ کوش صاف و

و یکم ل غفران و یکم ل خون آدمی و یکم ل چوبه اینهار را بهم
 نموده باین شک کرده بعد حب ساخته هر یکی حب
 و سه حب بخورد آن ریل در نومی شیشه دهند تا ده یوم تا
 هر یوم آن ریل را رایش بشیت کرده تا فصله نخ را بخورد
 و بعد از یوم اینهار او دیگر غذا ندهند لکن باز هر روز اینهار را شیشه
 بشیت و احوال سازند و شیشه را از فضل شیشه پاک سازند
 تا چهار روز دیگر بیکدیگر بخورند و یکی باقی ماند بعد از یکی را در حقه
 مستی با جان و دیگر رخته در حقه را بسته در میان طعام
 گذارند و دس دهند تا اینکه این طعام بچته کف و آن ریل را
 رخم نموده بخورد و در پنجم آورده و طعام را بریزند و آن ریل را
 هر وقت خواسته بشنیده صفی مست را در پیش رخ کف
 از آن

دوره ۳

از آن رخم را بر آن خط کشند طلا شود یا علی و یا نبی
 ایضا عمل قری زینج در ف را گرفته در میان که
 ریزد تا حل شود بعد صفی حدید را پاره ریش را نرم کرده
 بر رویه میاشد و با شنبه در میان زینج حل کرده
 بر دهن مفت مرتبه بعد از آن حدید را پاره پاره کرده بر آتش
 قلیاب و آه بوره و آه شوره و سه نیشار و آه
 شیشه و زرش و لاف کرده در بوتنه بگذارد و بچرخد و بعد از آن
 در آل حدید و چهارم آل قلع پاک کرده با موم و نیشار طرح
 کنند و تمام است اگر شکن بهم رسد سه نخود لا جور
 باورزند و نرم و پاکیزه شود بعون الله تبارک و تعالی
 ایضا عمل قری بار سوره ۱۱۰ بوره زکریا

مکارا آنک قیاب آ جمعاً رزم کویدہ باشی علف
 شرشوک خمیر منورہ بعدہ ماسم سفیدہ رور میا آن خمیر
 کدزودہ درینا و شمال بستہ او بختہ تا تخت شوق و شمال
 برداشتہ بالا می اور اکل حکمت کوفتہ بکدزودہ تا تخت شوق
 بعد اور درینا سہ چارک زرد آب بر شمش و می ف بکدزودہ
 و زرد آب آتش زمتہ تا سوختہ شوق بعد آن بستہ را برداشتہ
 و در ششم است قسمی مثلاً در است و قسمی نوریخ شوریخ
 شدہ با بعد از آن سہ مں از آن سہم و در مں برادہ نقرہ
 و سہ مں با شرشوک ستمی صلا یہ عنودہ در میا در فغان کدزودہ
 و شد و صل عنودہ آتش حیات تانہ دفعہ بدس برودہ و در او را
 پریم اورده با شرشوک صلا یہ کردہ باز آتش بر دوش اول
 در ربع زرد آب آتش در سہم سرع زرد آب شیم تلم زرد آب صلا یہ
 یکمں از نیم بر یکمں من طح کنند و یا به یکمں زرد آب مرقف و اللہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ابن کلبیہ از علم کبیا و صفا از اقوال و افعال شریفانہ چند بلکہ کہ از کتب
 صدقان و سوامہران این علم و در بیان آن عصر بودہ و این مستعملہ
 است بخند رسالہ و فائزہ و خانہ بموجب بقید و ندر

رسالہ اول مقبول کہ کتب کتب است
 رسالہ دوم الوار رسالہ سہم صلا یہ الاسرار
 کہ منہور است بکثرت سبب
 بعد کمالہ است والا نور است

رسالہ چهارم مفتح
 رسالہ پنجم اسرار
 رسالہ ششم علم لوج
 الاسرار است سبب کمالہ است
 زنجار است

رسالہ ہفتم علم
 رسالہ ہشتم علم
 رسالہ نہم مفتح کثر
 کم زرد کبر کبر است
 طوف زرد است
 البواقی است

رسالہ دہم کتب
 رسالہ یازدہم
 رسالہ دوازدهم
 علم زرد است
 علم زرد است
 علم زرد است

مطین بر سر کوره نشین طبع نماید تا نرم شود و نیم ساند
 پس و صاف باید کردن و نه بر صاف آن بدین
 نهج است که فندک بزرگ و هموار از صوف ختم
 سازد و یک سر فندک او را قلع بکند که در جنب آن
 نهاده باشد بکند از دانه آب صاف مروق از آن
 قلع بر این قلع آید این نهج به بر صافی مایه است
 بعد آن آب صاف مروق در قلع حراج مطین بر آن
 نرم مایه طبع کند تا سخت شود و آنگاه در آفتاب
 تا خشک گردد و از خشک او را در صلا بر صاف یا
 چسبنا فخر حراج سخت کند و نمک دارد و اگر خواهد این
 را با مایه بر سر کند چون زنجار بر او بر دارد و پس
 فیر سر و زن سازد با این طریق که ششده سازد
 بایکدینار و هر دفعه سحق و نشود و اخف نموده شست
 چنانکه در اسرار دانا شرح است بعد آن چنان
 کرد

کرده و در دوزخ و خنجر سه ساله مقرر در یک
 مسین با غنیمت نوش طبع کند تا از اثر آن مسین
 بر سر گردد و نیم از آن سر که در طبع برود و نیم ساند بر آن
 نیم دیگر بطریق که در او از کمرش صاف مروق نماید
 بعد آن صاف مروق را بار در قلع مسین بکند
 تا به سکه طبع دهد تا سخت شود و به بند و پس او را
 بر دانه در آفتاب خشک کند و سحق نماید و نمک دارد این
 سس را سیر روشن و اگر خواهد پس مزاج سیر را که زنجار
 است شرح شجره گرداند پس او را با عطران جدید
 وزن باید کردن و نه بر عطران جدید بدین طریق
 که اگر عطران اعظم خواهد زنجار مقدس کند با نوشا در
 جهک در انوار و اسرار سلوک و اگر عطران او
 خواهد در دوزخ و براده جدید غنیمت نوشا در کافی
 مصفوف و زنجار عطر سفا ف تا ساعتی

سخت کند بخت منقطع که زعفران کرد و اگر باخل
 عجب کند و در صرّه دو تو از گنان بد و در صرّه خل
 منقطع آوزد بعد بردارد و بسحق کند زعفران صاف
 کرد و اگر زعفران از او خواهد جزو بر او حد بد
 منقسم با جزو زعفران زرد یا سبز یا سرخ هر وزن کند
 بطریق مسحق و نشویه و عفا و بعد او را بسره که عجب
 نماید و در بار چه گنان بسته در زیر نمناک دفن کند
 آید که آن زیر را با بخت نمناک کرده باشد هر چند
 که خشک شود باز با سره که نمناک کند و هر روز نیم آن
 زعفران را بردارد و با خل مسحق نماید و مکرر این عمل را
 بجا آورد تا زعفران لطف کرد پس این زعفران
 جزو با جزو زعفران بسره بطریق مسحق و نشویه و عفا
 بشش نوبت هر وزن کند چنانکه در انوار و اسرار
 و مصالح و مفایح معلوم است و بعد از دو وزن کردن
 او را با بول موطر در مفرقه حد بد منقطع حکمانه کند تا مبرود
 دیگر

و نیم نماید و آنچه مذکور شد سرخ باشد پس او را صاف کند
 و مفرود از زعفران مطین بکوشاند یا سخت شود بعد در آ
 قشاب خشک کند و بسحق نماید و بکشد ارد و اگر این
 حد وزن کرده زعفران در زعفران را در مفرقه حد بد منقطع نماید
 در اکثر بول موطر زرد سرخ برون آید این سبب است
 زاجات که مکرر است بخورد رسیده است و دلیل صدق
 بر آن حق و ضراط منقسمت و آب در زیر خل
 بعنبر که بول صیان پس اگر خواهد که خل سفید را از
 دسره و سرخ گرداند طریقه آن این است که ده جزو زعفران
 زرد را در سرخ و خل منقطع کرده در آفتاب غلظت تا خل
 منقطع بول زعفران زرد برون آید و همچنین بخت سر کردن
 سر که زعفران سر لهار برسد و بخت سرخ کردن سر که زعفران
 چنانکه معلوم شود که کوشد اما اگر خواهد که بول صیان موطر
 را زرد گرداند به سر آن این است که بول صیان محروک
 با بول بکاج را که سرخ شفاف باشد و بول صیان
 انباشته است بهتر بود مکرر و مکرر را با بول صیان

حمز و ج نموده در قدر میکنند و از آن قند باقیله صوف الفم
 بقدح دیگر مقلط کنند بعد سه خرو از آن بول مقلط و کج را
 بج رود با سیر با سرخ با و مخلوط کرده در آفتاب بنهند تا آن
 بول بلون ز اجابت بیرون آید و باز او را در قدر حبس
 بساق یک کور مقلط کنند اگر رنگش بزرگتر باشد بسیار خوب
 و الا بساق اول عمل را اعاده کنند و در آفتاب گذارد
 تا بول زرد و سبز و سرخ در قلیط بیرون آید و در غنما
 احتیاج بلون ندارد اگر نوشته باشد که روغن زیت با ح
 البیض یا روغن عدس یا انما روغن نعمر را بر اجابت
 کانه رنگین کنند خطاست و در زاجات هیچ ندمی و دیگر نماند
 الا که او را حدس زد و وحشت نیم بدین طرز نشد که آن
 زاج سبز و زرد و سرخ هر که ام را که خواهد حل کند بر داشته
 او را در بن سبز اخضر رسیده و با دار انبوه فقه فارستند کنند
 و سیرش آید او را و صلا محکم سازد تا موضع در او نشین
 در قدر بول مقلط آویزد و یک نوشته بر آن بکشد که سوزا
 خدا شده باشد تا با تجارت از آن بیرون رود و بعد طلوع

حکمت آسمه میکند تا راج در آن انبوه و فاحش گردد و بوی
شکر در روبرو این نیز بهمن طریق حد کند که روده کو سفیدی
را بر کرد و بار کرد آن و با آب نمک بنویسد چند بار دیگر و
ده روزه نهد و بادی در روده و بستر دیگر را نیز بنهد و
بپاویزد تا خشک شود پس بنوشد در آن ریخته و برش را
مسدود نموده با آب گرم با حمام گرم کند از ناحیه شش
و اگر خواهد که راحت را بنوشد در حد یک یک بر روده
برارد و کرده و یک نیمه را خلا کند و در حمام گرم بنهد
تا خشک شود و در آب گرم با موضع دار و بادی در روده و
کند تا حد کرد و اگر ریش را بپول نمک اگر کرده باشد آن
روده را که راج و نوشاد در دارد در آن دوش کند در جل
کرد و اگر آن روده نوشاد راج را در غمره بول منظر مطین
کند و در او را بر بند روز در آفتاب ننهد و آب
نرم بار حد کرد و اگر آن نوشاد راج را در کبیه مویین ریخته
در ریهون قند راج کو حک حال او بزد و سر قد را
بر بند و آن قند را در میان غمره مطین در بول
منظر او بزد و در آن غمره را در آفتاب گذارد

و شتابانتر نم نال نوشاد و زان در کینه بونین حد شده
 اگر کینه نفی می رود و اگر زبانی نماند از هیچ کس که ازین کینه
 میمان آن را بهتر نماید و روده را که نجات و نوشاد در او در او
 نهند و سر تر را با زبانی سخت کنند و در خاک گرم بپاشند
 یا لسان نهند و هر زبانی را با نماند نال نجات و نوشاد
 مثل آب روان شود و اگر آن نوشاد در فزاج را در فارورده
 شک بزد و سر فارورده را حمله نموده در نمک نویسن که آینه
 بدوزد و بعد در جایی نهاده و گرد اگر در جایی بزمین نماند و پس
 برگردد که آن فارورده در زبانی غرق شود و روز در آب
 باشد و شتابانتر نم نال نجات و نوشاد در او در او
 زبانی را نماند که در شتابانتر را و اگر خود نوشاد را با
 جرو بپاشد این سلق سلق کند بطریق که در روز در
 کردن اشیا در کرده ام یک جرو نوشاد در او در جورد
 شتابانتر نم نال نجات و نوشاد در او در او
 بپاشد یک شتابانتر نم نال نجات و نوشاد در او در او

و در این

و زبانی را نماند که در شتابانتر باشد و آن برضه او در این
 آن برضه نماند چون مرغ نماند نوشاد در حد شود و طلق
 هم اگر در برضه کند و در مرغ کند از برضه شود که زرد یک
 بکشد اما بداند که چون طلق را در برضه کند و میباید
 و در دفع بیمار حد کرد پس انواع حل را جارا و ابلج
 این است نوشاد در این بدین طریق مجرب و مضبوط
 مصعد او و بهیاد و مضبوط و کافور او و زنجبیل او و کزبره او و نعناع
 و در کتاب شهر را هم بیان کرده ام و خاصیت را جات
 سه کانه مخلوط و خللات سه کانه مخلوط و الوال سه کانه مخلوط
 مفطر بجهت بدین حد روح و جسد است که در بخار حکمت باشد
 یا است ۲ بدین ساختن مس فی مسعود و مفطر
 بداند که اگر مس فی مسعود مسعود و غیره نوشاد را الوال و
 سازد و در کوزه نوکین و در نون فخران بگذارد
 موصوفه که کوزه باشد نماند و حقه مکمل کرد و بعد او را

در بوته بریان کرده در آتش جهان تاب که سرخ شود
بر کمر در آید زخا ریزد محلول و در وسط زخا سرخ محلول
در اعلی زخا سرخ محلول بر تمامت بار آور تا آب
جسانی غسل کند تا زخا برود پس او را بروغن زیت
عبر منقوش عجمین کند و بعد زشتیهای آن بپوشد و این را
بر آینه زد و سحر کند و در بوته بپاشد و سحر کند
تا آنکه مس آب شده از بوته اعلی بوته پائین میزند
پس اگر خواهد به بهین یک دفعه اتفاق عید از دو آبار
مس را الواح و دقیقه ساخته بطریق مذکور بوزاند و در
آب و با وسط و با اعراضات سه گانه بریزد و بنویسد
بروغن زیتول و چرب کرده و با بوره از سر بر آینه زد و سحر
و بکند از دنا سه مرتبه چنین کند که این غایت غایت
و این مس را از مس قهر است که در سنه و منسوب
بابل بآن عمل میکنند پس اگر حاجی زاجات سه گانه
الوالم چهار گانه هر در این عمل مفید و او فقط اگر بپزد
چربند از دلکن رز دو سه و سرخ درین عمل مذکور

۲۵

و آن از رخا اعظم و اوسط و ادنی باشد چنانکه بعد ازین
 بیان کرده نشود لیکن الله تعالی غالب و فایز
 ساختن مسرکت اندک کیفیت ترک است و فرار از انوار
 و اسرار نوشته ام که دره دینار مسرکت کند و دره دینار
 کبریت اصفه مندر مفرد اوید بر او حمزه اشهر درجه که دارد
 با آن مسرکت کند و در دو فور کند تا آن مسرکت پس از دوختی
 پذیر شود و الا در نوب دوم پنج دینار کبریت دیگر در که
 با و بخوراند که سحی پذیر گردد و اگر احتیاج نبوت سیم
 افند پنج دینار دیگر در که از بخورد آن مسرکت و به الله متکس
 شود و خوشنویس بر دلسواد او را ارجات سه گانه محکو
 هر که ام که دارد از این کند بالسر که چهار گانه مفرد او حمزه
 او حمزه او مفرد او یا با ابوال چهار گانه و یا با عسل علی بی
 و مفرد و بار و عن ریشون و سایر ادیان آثار و عظمای
 بناتی از نسیب و حیوان چون حج البض و انالی چون
 دهن شمر و دهن عذره اینهار ابر ارجات سه گانه

مثل یون سکه یا میزنند تا آن زاج ایشان را
 رنگ دهد بلکه ایشان را مفرد البکار و علم میزنند تا
 مکر و عن غدا و غیر آن سالی و حج البصر آن باشد که
 حجر مفسد یا میزنند و منظر کنند در زجاج شامی مطین
 آن روشن چون در حجر منور گردد و همچون قائم مقام
 آن در حجر زجاج مفسد و قائم مقام آن میسند
 مفسد و قائم مقام آن زجاج ثابت حکمت و قائم
 مقام آن حدید و حجر مفسد و قائم مقام آن آنک
 حجر مفسد یا روشن حج البصر و غدا و غیر یا میزنند و یکی
 بایکی در فرج زجاج شامی مطین منظر کنند تا روشن
 برنگ اجساد بیرون آید پس کوب و ضرب در آتش
 میسند و باسن روشن میسند و ظاهر و باطن
 او اثر کند و برنگ آن اجساد باشد چنانکه از حجر
 و از حجر غیر حجر و از حدید چون حدید و از آنکه چون
 آنک و از مس چون مس و بهر لون که آن فضا بیرون

آید بفرست

آید بفرست یک آن ز رسد نیا و یکد آرد در کد از زر و مسرون
 آید آن اسرار را که یاد کار از منم بد آنکه بصد جان جهان
 از زر و اگر روشن زینون غیر منوش را جزو یا خود زعفران
 حدید یا میزد و در فرج زجاج مفسد کنند تا روشن زینون
 زعفران حدید بیرون آید و منظر چون بدن روشن کند و در آن
 فخران هند منظر شکوفه زمانه که در دو بهر منظر بدین
 طریق عمل کنند که زعفران حدید که در بس انواع ابر و کهایس
 مفرد او مرکب و حجر او با و ناگلا یا صیقل در آب پاشان کردم و ازین
 انواع ابر پاشان و رنگند که این جمیع تجربه رسیده است و بدین صدف
 در میان حق و طلق میفهمد راه راست بمقصود این است باب
 ۲ گز دوم در بیان تدبیر تصدیق و نشان است به آنکه مقصود بنوشاورد
 نوشاورد که غیر منوش است و تصدیق او در درجه او این است که کسوف
 از آن نوشاورد را جزو در چهار جزو آب صافی کند و در فرج
 اموار آب که حدید یا مس یا زجاج دیوار بلند که او را در آب صافی
 یک نیمه خالی باشد در آفتاب بر طایفه یا سدر منهد تا نوشاورد
 مانند کافور بنور نظر آفتاب منهد گردد و در دیوار فرج منهد

پس آن نوشت در باب احتیاط بر کرد و آفتاب خشک نماید و
 بکند اردو به تدابیر این نوشت در باب احتیاط بر کرد و آفتاب خشک نماید و
 نوشت در باب احتیاط بر کرد و آفتاب خشک نماید و
 و اگر خواهد با بول زرد و سبز و سرخ ملتهک کند در سه اعده دارد و اگر خواهد
 با بول سفید و زرد و سبز و سرخ ملتهک کند در سه اعده دارد و اگر خواهد
 با بول زرد و سبز و سرخ ملتهک کند در سه اعده دارد و اگر خواهد
 نقطه و ادیان نقطه ای که نوشت در این نسخه که اگر آن نوشت
 را با آن روغنهای عجم سازد و در بین الفقه حسن نصیب نماید
 ببلون و در جات آن ادیان به برون آید و بکند و در جات
 کانه که زرد و سبز و سرخ محمول باشد نیز نوشت در این نسخه عجم
 بمثل ادیان نصیب نماید آن نوشت در بلون آن زاجات برون
 می آید و اگر با بول سفید و زرد و سبز و سرخ ملتهک کند
 و در بین الفقه حسن ۱۲ ساعت کانه منوطه نصیب نماید نوشت
 بلون آن عمل برون آید و در جات ادیان بکند و اگر
 آن نوشت در ۵ با ساقین ابریشم سلوی دو وزن کند و در بین الفقه حسن
 نصیب نماید در ساقین سفید برون آید و اگر آن نوشت در باب
 ابریشم سلوی ۵ وزن کند و با بول زرد و سبز و سرخ ملتهک نماید

در بین الفقه حسن

و در بین الفقه حسن نصیب کند در عمر نهات احمر سرون
 آید اگر آن نوشت در این نسخه که عجم کند و نصیب نماید
 باز در ساقین سفید برون آید و اگر آن نوشت در
 با بول سفید و زرد و سبز و سرخ ملتهک کند در سه اعده دارد و اگر خواهد
 نماید باز بلون بول سفید برون آید و اگر آن نوشت
 را با زاده اجساد مثل زخم و باغیر حمور و حیدر حمور و
 حمور و مفسد حمور در بین الفقه حسن نصیب نماید آن نوشت
 در بلون اجساد سرخ برون آید و در عمر نهات احمر سرون
 و اگر آن نوشت در این نسخه که عجم کند و نصیب نماید
 حکمت حیدر و کاسر و طلق مفسد و بول سفید در بین
 الفقه حسن نصیب نماید آن نوشت در بلون اجساد سفید
 برون آید و در ساقین کاسر و طلق مفسد برون آید و اگر
 و انوار حمور با و صبح و کاند باد کرده ام با ساقین طلق که راده
 اجساد و نیکو را در عمر نهات احمر سرون با بول سفید و زرد و سبز و سرخ
 دو وزن کند و ۱۲ ساعت زرد و سبز و سرخ ملتهک نماید

و ۲۰ ساعت بخورم نصیب کند در بین الف و ص
 با اکثر متوسط و هر دفعه هر فصل او را با نوا در دفع
 نماید تا آنکه نوا در بطن آن اجساد مصلحت گردد و این
 نصیب نوا در در درجات خمره و اعلی باز خمره و غیره
 و در وسط با حدیث خمره و آنکه خمره و در ادر بار خمره آن حدیث
 و س مکمل و در درجات باض و اعلی با راده و فضا
 و با س و در وسط با کافور حرکت حدیث و س مکمل
 و در درجات باض و با س و در ادر باطل و بلور در صاب
 پس ندر ادر باطلی در انجا بیان کردم و بکثرت از دفع
 او مهند کند اشم و صد کرد نشن اتم با انواع تدابیر خمره
 در کنز ادر با تعلیلات نبات و املح بیان کردم
 و س و وزن کردن او را اتم با جسد در اسرار و ادر
 عیان مشاهده اتم و طریق کبش اتم بمراتب ص و نوشته
 اتم تا وافی باشد با س در بیان ندر کمال حرکت
 جریب بد آنکه مایه آن ندر نوا و فاکتور و س

بیداد

هبا و کرد طاحونه سفید و نمک طعام مشهور و موی
 کوسفند بمصر اتم خمره ذکر و خورده زرد و خمره و س مکمل
 پس انهار با یکدیگر است و خمره و در ادر باطل و س مکمل
 باض و این با بوده با با س و کمال خمره و در ادر
 با رجه گمان رجه بیست ساعت با مالد تا آنکه از آن
 گمان دو شده شود این س مکمل حرکت که نظر فضا
 و فارور اتم س مکمل حجب با س و بیان
 کمال و صد اقدام و فارور اتم با س مکمل و باطل
 می مسوق و س مکمل اتم کاشف و کرد طاحونه و نمک طعام
 مشهور ادر دو جمله با اتم س مکمل و در ادر باطل
 بفر صافی خمره و صد اقدام و س فارور اتم باطل
 با س و بیان ندر فارور اتم و س مکمل و غنی و اتم
 با س مکمل فارور اتم و س مکمل و در ادر کمال حرکت
 گرفته و خشک کرده و س مکمل اتم س مکمل و در ادر

بازند

در آن برزند بقدریکه نصف شیشه را بکند و نصفش بخاشاید
 پس قدر ششم سید پاک بنفشه که شش و شش را
 سر نمون در حفره نهند که آن شش در میان شش دیگر باشد
 و هر دو سر شش بنفشه را به در و در و صد حبه که در خشک سانه
 و بعد در بالا و اطراف شش که کتش نرم که برزند تا آنکه
 بجزارت آن کتش روغن از شش بالا فرو حیده
 بشش اسفند رود و اگر در کتب است صفر با صفره
 ابض مسوق منزع کنند روغنش رو در حبه و حبه و سبزه
 نرود و الاضنا به آنکه روغن فی میان گرفتن بخون
 به آنکه روغن عذره را هم بطریق روغن جمع ابض
 حاصد کنند لکن عذره صیان اینها نمیشود
 بود که از چند یوم وقت و لا دلتش بکشد شش باشد

۱۰۰

پس اگر آن عذره را با صفره ابض مسوق منزع
 و مخلوط کند و پس ترتیب غشش را بکند با صفره ابض
 مسوق رو وزن کرده و بعد از دو وزن کردن
 او را در شش به شش روغنش را بکند که حبه و سبزه
 الاضنا به آن کشیدن روغن انسانی به آنکه
 غشش مندر آن با افضل در آن رسین کار است پس
 سر جوان نرینه را که در سر سبزه باشد از روغن
 بلوغ و قبل از بلوغ نشاید و شفو و غیره شفو را صابون
 و کلاب صافی بشوید با و شش را بیل که در بعد خشک
 کرده با مقراض براده نماند و بقدریکه آن که
 الصفر با و محروم نموده در فرج راجع است که نصف آن
 فرج را بکند و نصفش خاها باشد و با در کوزه که که

که ظاهر

که ظاهر و باطن او را بکلی حاکم کند و در خشک
 کرده باشند به او را بکوره استوار نموده در پیش
 آتش نرم نرم را فروز تا آب سفید غلیظ فروخته
 چون آب سفید منقطع شود آتش را سخت کند تا آب
 سیاه غلیظ فروچکد چون آن آب سیاه منقطع شد آتش
 را بلند کند تا روغن سیاه فروچکد پس آن روغن سیاه
 برداشته نهند در دوفالنه پس روغن آن است که
 جزو است از زخم و غیره مگر آن را جزو ازین روغن
 با میزد و در فرج زجاج مقلط کند و آن مقلط را بار
 مقلط کرده بطریق مزبور دوباره مقلط نماید تا اینکه آن
 روغن بپویند زخم و غیره سرون آید است
 روغن مبارک فارون که گوشت فاسد رو با
 سر را تا فست در آتش و بدین روغن غسکری

از زخم بردن

زخم سرون آید چند نغمه که از حشر بهر بود و پس
 عبد بنحیه رسیده است و اگر با دهن غلظت و غلظت هم
 بدین طریق بگذرد عمل کند در وسط و در آید باشد باب
 و کثر نسیم در بیان نفید است از روح و احسان
 و در بیان کالات دست بدانکه اگر خواست
 زیق و زینج و شجوف حکمت و کبریا واجب
 و روح دو وزن کرده را نفید کن اینها را سه طریق
 سرون بنت طریق اول در بیان زان و لبنه
 است و آنرا در یک است که هموار است و در ده که بلند و بگو
 آن یک زراع بود و عرض آن قدر نیم دراع و کنارش را
 گردانند و منهدم گشته و لبنه هم سر بوش است که بر لب
 محکم سازد و در رو و صد و صد نماید پس این فیه
 از هر یک است و از فصد آن رجاء بود یا حتی و یا

و یا لعل

با سفا که رنگ سبطه دارد و درین لبت هم باید بقدر سر جوال
 دور سوراخ باشد و یکدفعه سقف درشته باشد با بخارات
 از آنجا بسرون آید طریق دوم در بیان کوره آتش است و کوره
 را باید مربع باشد و یکدفعه سقف درشته باشد و یکدفعه مدور
 باشد و زنده و در کرده باشد و جاسکالی و قمع و قاروره را
 در بالا آن خالاکه دارد و در چهار جانب آن کوره چهار
 لقمه باز و چهار سوراخ که در دایم بر آن آتش در آنجا معلوم
 کرد و پس آن نال را اول لکل حکمت مطلق سازد و چهار
 و خشک کند و لبت را در دو استوار نماید با قمع درین را
 مطلق نموده و قمع بالا را در مطلق بر آن و از کول بند
 و موصد را در دو صد سازد و خشک کرده در آن کوره
 فراع می کند از دو هنرم آن را از جوهر خشک کند این
 طریق که میزنم را در آنجا فیک یک باد و یا دو سوزان
 به نهایت هموار نماید از چهار جانب لقمه آتش را

مکمل

مسا و شمع زنده و شیشه ریخته در آن کردن که نمود
 فست او را هم بطریق افواج و آنال که حکمت گرفته خشک
 کرده بکار بر درین است علم نصیحه که لغایت مجرب است
 لبت ازین طریق تجاوز کند طریق سیم در بیان میزان
 نصیحه است بدانکه اگر خواهد جسد را نصیحه کند زمان
 نصیحه شش باید از وقت تا وقت باشد که ۲۴ ساعت
 تمام است و آتشش هم باید نه بلند باشد و نه هموار بلکه متوسط
 باشد و ۲۴ ساعت هم بعد از نصیحه بگذارد تا سرد شود
 و اگر نفس خواهد نصیحه کند چون زرنج و کربت زمان نصیحه
 بهیچده ساعت است و آتشش هم میانه و بهیچده است
 هم بگذارد که سرد شود و اگر روح را خواهد نصیحه کند چون ربیع
 و نون در زمان نصیحه شش ۱۲ ساعت است و آتشش

بسیار

نفس است نرم چون حرارت جبراج و اسامت اسم
 بکدر آسوده شود پس جمله ارواح و اجساد و النفاس و املا
 ح و زاجات را که خواهند تعبد کنند باسن علم و هدایت
 آید لاشک و لاریا و نامرینها که جمله خجرات شجوت
 باطت و آلت فی کثر چهارم در بیان تعبد رقیق
 و ریح زیت بداند که انواع تعبد نوشت در باب چهارم
 و النفاس و ارواح کف و تعبد ریح و ریح را مفر و کف
 و همامن اعم المصالحات فی اجمع الاعمال
 پس اول ریح را شقیه باید کردن و شقیه را بدین
 که او را بانوش در حکمت محلول در ریح طبع نمیکند
 تا نوش در سیاه شود و میرزد و نوش در ریح و میکند
 تا نوش در حکمت در طبع بدون خوراک باید و ریح شقیه
 باشد و سحق پذیر کرد و اگر بانوش در کافه مشهور محلول

المعین

اسم باسن طریق عمل کند باز ریح سفید و شقیه کرد
 چون گوشت در ریح سفید میرزد و اگر با مریض محلول
 بول محلول ریح را بدین طریق طبع کند باز مشهور
 کرد و حدیث را طبع را در کثر اول بیان کردم
 و اگر با بول مقطر و زیت مقطر و غیر مقطر ریح را بطریق
 طبع ده باز روشن و یک کرد و عقده زیر آستانه
 شود که او را با براده لثه روبا سید و فرغ ریح مقطر را
 که آن تمام عمل ریح است در شقیه باسن فی بدین
 ممرست و طریقه اش این است که یک ممر صافی را چون
 طلق محلول کرد و در ریح و بعد از ریح را در میان آب
 صافی ریخته در جنبه طبع کند تا بهمانند پس آن نیم
 را که بجز صافی نموده و آن صافی را در دو بار طبع

لین

نماید تا خشک شود و بعد از خشک باز او را بآب حل
 نموده بگوشت نهند که بحد نصف رسد باز صاف کرده
 با آتش عطف نمایند و با بلایق کنند تا بهفت نوبت
 و دیگر شش این است که هر نوبتی که آن را در حلق
 میکنند او را با قشای خشک کرده در هم بکوبند و در
 حمزه مطین که آب داشته باشد سرور در آن
 حمزه را در آفتاب بستانان با آتش نرم نشود
 که با مرهم مخلوط در آن آب حل شود و بعد آن آب را
 بجز علقه صافی نموده با آتش خشک کند و با ریاضین
 نماید تا بهفت نوبت که تمام است و این مثل
 زراج زرد صاف است و دیگر او را در کوزه زرد
 پان کردم اما این را بهر سرخ کردن نباید

بسم الله

پس که خواهر که بربق بالین دو کسر که به مرد زراج
 زرد صافی در برابر باشد عطف کند و شمع نماید بدین طریق
 باید عمل نمود که ده جزو زنجبیل بالین به مراتب و زراج
 زرد نبات دو وزن نموده با سرکه مقطر استیقه کند
 و هر بار ۱۲ ساعت استحقاق نماید و یک ساعت نشوید
 نرم و یک ساعت اعفاناست شبانه روز که بهفت
 دو ساعت سخت تمام شود این است زنجبیل
 باب فی کثیر پنجم در بیان تشیع زنجبیل بدینگونه
 تشیع باید که کوچک و بزرگ باشد و بهنرم آن فضا
 باید که هر یک را در آب انکا فدی یکی بسوزاند چون
 جراح دارد و لوح و یک یک باد و باد و بسوزاند در آفتاب
 سه و دو دو یا سه سه بسوزاند در حاد و دو

آتش حاد

آنکه اجماع دو ساعت است با ۱۲ ساعت
و نفس یک ساعت و روح نیم ساعت پس در روز
را که خورده شمع کند بانوشا در وسطی دو ساعت
و یک ساعت و نیم ساعت و ۱۲ ساعت و در روزه
ح هموار رزق یا چیزی بخورد بر سر آن کوره نهند و نشوید
چون خشک شد بر دراز و صلیق یا ویزد یا سرد
شود بانوشا در راز عاده کند و سخی نماید و نشوید
و به و با نظر حق عمل کند تا اینکه اجماع دو روح و انفاس
شمع و غواص گردد پس این است قواعد علم شمع و
امتحان آنها بر روز در سر رزق بان کرده ایم کلمه
بر لوح نمی نماند در باطن باز باید و در حمره بلوغ فتنه
که اگر در آن لوح ذوب نشود و در دیگر و غواص

ایده

کرده رسید هفت و الا با نعد راز سر کرده پس
جمع اجماع دو انفاس و روح و ارکان و صورت
و شمع را که سر را به بنوع باید شمع کرد که من است
خود کرده ام حمره یا صلی کلام فیه انا فاعثا فیا و شیا
از آن جمله در باب عقد زین و عمل آن با رزق
میسرود و مرد بزرگتر کردیم که ده جزو زین را با رزق زین
مع ملاحظه و صلابه ریخته سر که غرض مظهر را با و فیه
نماید و هر بار ۱۲ ساعت سخی کند و یک ساعت
کوره شمع نشوید و به و یک ساعت گذارد تا سرد شود
و با نظر حق کند در سن سه شبانه روز تا آن رقیق
و زنجیر طرح مرد و وزن شود و سخی شش ۱۲ تا آن

القی لکی

زین سحر پذیر شود بعد از آنکه در آنال کند و لمبیر
 آن رسته و مادر قدح صراطین برزد و قیام دیگر بن
 سوراخی را بر آن که سوزان نامه و بدار و سوز
 محکم کند و خشک سازد و با تشنم هموار بر بند تا
 ۲ ساعت بکند و بخار است سیاه غبطه از آن
 خفته بالا بر شود چون بخار است سیاه بعد از آن
 سفید مگردان سوز را بر او و سوز می کند
 و ۱۲ ساعت دیگر آن تشنم کند و ۱۲ ساعت فرو
 که در دسترس شود بعد از آن زین صحر را در دست
 با زینا هم مشور و زین زدنات با سر که ۱۲ ساعت
 سحر و یک ساعت تشنم زین و یک ساعت احفا
 و ۱۲ ساعت هم تصد کند نوعی که ذکر شد

ناگفت دین

ناگفت نوب تمام شود این سحر زین
 مفر صحر و تصاعد زین را با سایر اجساد
 و باض در اسرار محرابان کرده ام که تصد
 زین هفت نوب تمام کرد و زین سحر زین
 شود بعد از آن تشنم کام مشع گرداند چنانکه در
 من اشمشت و یک بار در بر شد بنابر
 خسته طرح کند که لفره را با سر شود بدون آن
 مال فی بان نه بر گرفتن جوهر زینین
 بد آنکه اول زین زرد مصفا باشد چون طلوع
 کند و بعد از آن دو ساعت تشنم دهد و سرش
 ساعت در خن سحر کند و دست سموف
 جزو را با جزو بر او بر ۱۲ ساعت دیگر

لحق کند

سحق کنند تا آنکه شفاف و درخشان چون
 لعل به خشان گردد پس او را در سرفه جدید ریخته
 سه ساعت باطل حاذق طبع خشک شود و او را
 غرور با حوض و سحر حوضه مکمل و مع طعام مشوی
 دو وزن نماید و مع طعام مشوی آن است که
 بکوبند در اول آن بهر در آب بکوبند تا شفاف
 شود و آن لطف را به بحر علقه صاف نموده در آن
 زخم عقد کند و باز بکوبد دیگر آب بکوبند و صاف
 نماید و عقد کند تا به مرتبه سیم رسد که تمام است
 او را با مس سحر و زرنخس دو وزن کند و بپزد
 روزی سحری نماید و بعد از سحر اینهار را آنگاه در
 و با در صبح بدست بپزد و ساعت بپزد
 متوسطه لقیه نماید و بپزد ساعت بنزد و بپزد

الذکر

تا سرد شود و باز آن زرنخس را با مس مشوی
 کند و بطریق دیگر لقیه نماید و باز مقدور را کشته
 با طعام مشوی و وزن کرده و صند سازد تا آنکه صوری
 مانند بوسه سفید و صاف بیرون آید که دید باز بپزد
 آن خیره شود پس از صبح دارد به شمع چون او را
 با نوشادر محلول شمع کند عوارض گردد و یکبار مس
 لطیف میبرد که لقیه فاضل رو با مس بیرون آید
 فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل فاضل
 بهر که بر رده نمی سازد را باید بار زنجار حمر شفاف
 دو وزن کند بعد او را در بونه زرنخس نماید و در
 بونه را بکوبد بونه سخت کند و خشک کرده بکوبد
 چند لکه طافت دارد در مس و مس که در زرنخس

الذکر

امکان فرو کند ز دل اگر سخی پذیرند خوب و دل را باز دارد
 کند و بازینج از هر دو وزن نماید و بطریق مذکور کند ز دل
 پس اگر سخی پذیرند تمام است و دل را در نوبت
 سیم باز و در بازینج دو وزن کرده و بسایق میزبوی
 بگذارد که البته سخی پذیر شود و در بازینج سبانی
 سخی کند و بنوبه نوازش زاید کرد و در نوبت
 رو بر ایند سفید کرد و نوازش موقوف است بکبر و اگر او
 در بعضی از الفی حمل است که هفت نوبت حل
 عقد کرده باشند باین طریق که باقی را در روده
 یک یک کام گرم حل کند و در قیام مطین باشد نیم
 عقد نماید تا هفت نوبت پس آن حمل را

بر کند

بر کند و مس منور یکبار با آن کافور کرد و زاید
 طریق طریق را اول آنکه نوشتار در حمل را در سخی
 بکوزد آن کلس در ده و بر سر کوره شمع نشوید
 ناله آن کلس سفید و کافور کرد و طریق محرم لکه
 آن کلس را این نوشتار در حمل در زجاج مطین
 طبع نمکند تا کافور کرد و طریق سیم لکه آن کلس
 در بویه بریان نماید و در نوشتار در حمل غمس کند
 تا کافور کرد و تا چون آن کافور را با نوشتار در حمل
 شمع و عوارض کند قایم مقام برضه مکتوب یکبار
 را بر نشوید تا مس طبع کند و در انفره رو با سر کرد و زاید
 مجرب و صحاوند بر فضیله مکتوب را در سر زبان کردم
 فایده فی تدریس کافور حکمت حدید است

در بند

و نه پس آن بدین بهائت است که بر او بعد در
 با جوهر برنجین دو وزن کند و بکند از زار که نوبت
 اول سعی پذیرد و چون و الا در نوبت دوم ویم
 به بهائت رسد و سعی پذیرد و بعد بآب صافی
 شستن کند و بنویسد تا و شستن رود پس این جوهر هر چه
 سفید نشود الا با کبر و اگر آن جوهر زجاج باشد
 بیض است که او را با قلیا دو وزن کرده باشند
 و بعد از دو وزن هر دو را محلول ساخته باشند پس
 آن محلول را جاهر و قلیا را را بطریق علم به تحقیق
 و تئو به با بنای و منس بخورد آن کلس حدید
 رسد تا اینکه سفید و شفاف بیرون آید آن
 است کافور حک حدید چون منس شود فایم
 مقام کافور حک است که است و قلیا صریح

در ادرار

و سواد را چون به تئو بهائت بود که از رفسه روی
 کرد و مجرایها با آب فی بیان به رفسه
 و نظیر لوت است که در رفسه روی که کبر
 مطبوخ است در اسرار و الوار بیان کرده اند
 و قسم از اقسام تطویر رفسه را نیز در اینجا ذکر نموده
 باین طریق که یکبار رفسه رویا به در نوبت یکبار
 زدنش نوبت و هر نوبت را کمی کور در زدنند
 مسوق را در ورق رفسه کرده و بر سطح کند بگو
 و در که از یکبار بکر کرد و روان شود البته آن رفسه
 چون زجاج خشک شود و سعی پذیرد پس او را
 بکند از رفسه بنویسد منس در زدن و با
 نیک حمزه و حدید حمزه در وسط و با عطران

افاده

الجدید دو وزن کرد با مس و بار بخار اعظم در آید
 پس اگر این فضا مکه را بسوی کند و روشن
 زینون بار و غش حج البهس نشسته نماید و نشسته
 تا بسته نوبت نگاه از راه تلخف آن که
 مسطور به بند از وضع قائم پذیرد و هر زیاده
 مایه در که از اضاافه کند که بر خالص بیرون آید
 پس به قسم از قسام فقره مطلوبه محسوب کنند
 به بر تقووس فضا مطلوبه در راه الکرم عبد الکرم
 منبر یا بن نوع بیان کرده است که اگر آن که
 از محمد بن و شکر فضا است در آید و بار بخار
 ثابت است در وسط و بار غفران صد بدست در آید
 که هر یک از این را کسر را باید در میان آنها نشسته

که آب قیاس

که آب قیاس و نور و نوشا در باشد حکایت به فضا در در
 آتش نماند و در او غش نماند پس بر این آبها به بن طبع
 است که بهار قیاس را که غش منوش و نور غیر مطلق و نوشا
 مسدود از هر یک که جزو بر در دو نور را در بول صفتان
 منقطع کند قیاس را در خط نقطه و نوشا در آب صافی
 نماید و ظرف قیاس و نوشا در سایه گذارد و ظرف قیاس
 در آفتاب استان با آب آتش نرم و هر روز از آنها را صافی
 کند و بوزن اول نور و قیاس و نوشا در در آن مائعات
 نماید ماسه شبانه روز بعد از آن سه آب را صاف کنند و هم
 را بریزد و در قیاس به با صیقل طبع کند تا نمیرود و نمیشاید
 به میزان نگاهداری از آن طبع کند به طریق که به از کسر و دوز آن
 آب موزون ساخته با آتش نرم طبع دهد و اگر آن در

در ادنا خفران الیحدید است که با کبریت رصفردون
 کرده باشند چنانکه در کسر و زوال نور زبان که هر دو
 یکدیگر کبریت بر خفران حدیده بخوراند و با غلطی تقیه
 دهد و شش ساعت سخن نگوید و یک ساعت نشوید و با
 عت اعتنا باشد نوبت که آن خفران الیحدید و کبریت
 هر دو سه فرساید پس ضرورت از آن خفران با چرخها
 جزو از آن در ریجام مطین طبع زده تا آن آب بلون
 خفران بیرون آید و خفران در آن حل شود این
 کار مبارک کریم و اگر خورده زنجار مطلق است
 با آن آب طبع کند با آب بلون زنجار بیرون آید در
 و طبع باشد و اگر خورده گوگرد در حمه و با شکر و حکمت
 با آن آب طبع نماید تا آب بلون گوگرد و شکر بیرون
 آید در جبهه اعلی باشد و هر گاه سر را که با آن آب طبع نماید آن

بیرون

آن آب چون اگر شود و اگر در آن حدیده در پس
 آن آب در قاروره ریخته بگذارد هر وقت که می خواهد
 گوگرد خفران در آن آب در آن آب مبارک غسل
 که ظاهر و بطن آن فضا را مطلق کمر دانه و لامع شود بدو
 را به نجف احسانا کاسه بگذارد و اگر در اعلی زنجار
 مکتس و قائم مقام آن زنجار مکتس و قائم مقام آن
 حدیده مکتس و این مکتس و قائم مقام این همه
 حدیده مشمع و قائم مقام او مکتس مشمع چون آن
 مطلق سه به نجف این احسانا ببرد بگویند تا سه نوبت
 که آتش شود زنجار مکتس بی فاصل بیرون آید و اگر
 آن فضا مطلق سه به نجف اگر عظم که زنجار ثابت
 بگذارد و یکبار بنوبت آوکل از خالص بیرون

بیرون آید

برون آید و اگر شش دینار فطره طلوعه را بگذارد و یکدینار
 زنجار ثبات بر آن طرح کند در خالص نار مشرقی برون آید
 این است به پرفطره طلوعه و مسوده با اس
 فی بیان نه بر شکر و حکمت است بدانکه شکر و حکمت
 در وجه اول این است که کبریت رز در بار غفران صید
 در وزن نماید چنانکه کفم که شش دینار غفران صید در بار
 بقا مصدق در سطح محلول شش نوبت سحری و ثنویه
 و اعطاء وزن کند و بعد از آن وزن ۱۲ ساعت در بین
 القدحین تصد نماید آنهم مصدق که در چون با فوس سحری
 باشد این است شکر و حکمت در اولی اما در وجه
 و سطح اگر یکبار غفران صید صید جمیع مکس با کبریت
 و در بین مصدق و وزن محلول سحری در وزن نماید با این
 طریق که شش دینار صید جمیع مکس یکبار و یکدینار کبریت

محقق شود

مبطخ بخورد و در و ده و زنجار ثنویه کند و شش ساعت سحری
 نماید و یک ساعت ثنویه و یک ساعت لغفا باشد شش نوبت
 که آن شش دینار صید جمیع ۱۲ دینار کر در بعد ۱۲ ساعت
 دیگر او را سحری نماید و ۱۲ ساعت تصد کند آنهم مصدق
 چون با فوس سحری باشد این است شکر و حکمت در وجه
 و سطح اما در وجه اول اگر یکبار صید جمیع مکس در جمیع مکس
 و باز غیر جمیع مکس را با سحری و زنجار محلول
 چنانکه کفم در وزن نماید و بعد ۱۲ ساعت سحری کند
 و ۱۲ ساعت تصد نماید آنهم مصدق شود چون با فوس
 اگر شفاف باشد این است شکر و حکمت در وجه
 و سطح مشروط آنکه اصبا در شش دینار بخورد و شش نوبت
 بونب و زنجار سحری محلول را با شش نوبت ثنویه کند و هر نوبتی
 شش ساعت سحری نماید و یک ساعت لغفا باشد در

وزن کردن

بعد از خوردن کردن ۱۲ ساعت همه را استحقاق نماید و ساعت
نصفه کند این سه ساعت خوردن کردن که ذکر کرد سر را بر میان کلاه
قالب فی بیان به بر ثابت کردن نوشا در شب
بدانکه در ثابت کردن نوشا در کلاه مصداق حمزه و یا نوشا در
مصدق غیر حمزه نیک نوزاد محمول میباشد و نیک نوزاد محمول این
طریق است که جزو نوزاد مطهر است جزو بول صبا ^{منظر}
چون کند تا نصف رود و نصف نماید پس آن نصف را به جگر عطفه
نموده در مغز فیه جدید برود و در آن کرم کند که در بیا
بگذارد تا آن است در آنجا نیک کرد و یا اینکه آن
آنکه بر سر کوره نشین طبع علیکانه نماید تا خشک شود
در روده پاک کام کرمناک حد کند و باز بر سر کوزه
نشین عطفه نماید تا هفت نوبت چنین کند بعد از آن
محمول شود و خوردن نوشا در مصداق حمزه و غیر حمزه و نوشا
نرم کند تا نوشا در ثابت کرد و نوشا نشین آن است

که عطفه نماید

آن است که مصداق شود پس این نوشا در بر عطفه
نشینت قالب فی بیان به بر ثابت
و ذوق غوص و نیک و نیک و نیک
غوص و ذوق غوص و نیک و نیک و نیک
او را در عطفه که باشد تا نیک به نیک
نیک به نیک به نیک به نیک به نیک
عطفه محمول به و نوشا در محمول مزبور این هر دو نیک
و نشین ساعت سخن کند و یک ساعت نشین نرم
اغصا تا نشین نوبت چنین کند که این آن عطفه
مشتمل و خواص گردد و بگذارد در قلمون نیک و او
از رو باس و جرم موسی بیرون آرد و اگر خواص
آن عطفه را عطفه کرد اند محمول به و نوشا در بیکه

الف

بهشت نوبت مد عقد یافته باشد هر نوبت یکبار
 از آن محمول به بخور در آن محمول ۱۲ ساعت
 سخن کند و ۲ ساعت توبه دهد و در وقت فرو
 گذار نماز شود و باین طریق عمل کند تا شش نوبت که آن
 طلق محمول یا نوبت در محمول ۱۲ وزن کرد و بعد از ۱۲
 ساعت در بین آن نوبت در محمول ۱۲ نوبت
 مصلحت کرد پس آن نوبت در محمول ۱۲ نوبت اول
 بکنوبت عمل کند در روزه یک و یکبار تمام که نشان
 و آن محمول ۱۲ بار بخور و همان طلق ۱۲ و ۱۲ ساعت
 روز سخن کند و ۱۲ ساعت شب نصیحت نماید
 نوبت که آن نوبت در محمول ۱۲ طلق بیرون آید و مصلحت
 و طلق مخلص کرد که اگر قلوب در روز و سوره ۹ به طلق
 آن سه نوبت بگذارد و نوبت با شش نوبت بیرون آید

و قیام

و نوبت یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 این طلق یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 و کافور حکمت یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 هر چند این چهار را اگر جدا جدا بخورند یا با هم بخورند
 مگر از آن طلق در وقت نوبت در محمول ۱۲ نوبت
 طلق مخلص یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 و شش ساعت سخن کند و در وقت توبه یکبار یکبار
 که آن طلق مخلص در وقت توبه یکبار یکبار یکبار
 و قلم مصلحت کند که از روز و با طلق یکبار یکبار
 فایده بماند به هر حال که باشد در آن نوبت
 فایده بماند به هر حال که باشد در آن نوبت
 که طلق مخلص یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 بهشت نوبت مخلص یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 که خروج قلوب یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 از بنشین محمول مصلحت و خروج یکبار یکبار یکبار یکبار

الو

زین مقصد و جزو مصطلک مسوق غیر منقوش پس جمله را با هم
جمع کند و در زجای مطلق برزد اما مصطلک و زین مقصد در ضربه کل
نبرد و درین محمول لا مفسطرا او برزد و طبع حکمانه کند تا عقد برزد
این است که در حرکت اگر خوله که در را حد کند در روده پاک
یخته در حمام کرم که در را حد شمس بعد از وصله ان محمول بار بر سر کرده
نشین طبع کند تا عقد نقد و باین طریق عمل نماید تا بهفت نوبت نقد
ان طلق مکمل باین نوبت در محمول عین کند و در کبریه مبین
برزد و در فقه بر زجای کوچه که در روان فقه برزد و در غمره
مفسطرا برزد و سر غمره به نهد و در اقصای لبنان و بالکشت
نرم نشویه دهد به یک هفته ان طلق حد کرد و هر روز قدر از ان
کبریه بقتل برود و بار که نوبت در حرکت محمول تا بهست
بسخق نشویه بخورد طلق دهد که محمول نقد و باینکه ان طلق
باین محمول عین کند و در طرفی برزد و باینکه زین فیه س
نهد تا یک هفته و هر روز زین را تازه کند تا اینکه ان طلق برزد

و الله اعلم

و این است که در حرکت اگر خوله که در را حد کند در روده پاک
یخته در حمام کرم که در را حد شمس بعد از وصله ان محمول بار بر سر کرده
نشین طبع کند تا عقد نقد و باین طریق عمل نماید تا بهفت نوبت نقد
ان طلق مکمل باین نوبت در محمول عین کند و در کبریه مبین
برزد و در فقه بر زجای کوچه که در روان فقه برزد و در غمره
مفسطرا برزد و سر غمره به نهد و در اقصای لبنان و بالکشت
نرم نشویه دهد به یک هفته ان طلق حد کرد و هر روز قدر از ان
کبریه بقتل برود و بار که نوبت در حرکت محمول تا بهست
بسخق نشویه بخورد طلق دهد که محمول نقد و باینکه ان طلق
باین محمول عین کند و در طرفی برزد و باینکه زین فیه س
نهد تا یک هفته و هر روز زین را تازه کند تا اینکه ان طلق برزد

و الله اعلم

حمام نهد تا سه نوبت چنان کند که تمام آب را نگاه دارد
 سحری کند و آب بشوید و بشوید خشک کند و سحری کند
 ربن است بدو یکس که نوبت در ریان هر وزن یکس و
 لقیه نماند و با هر دو را محلول سازند و بمیمن ریاض
 از صف شفا و موزون به بنزدین تدبیر کنند و یکس
 شرف و نبات قرص و از نموده و مح
 باب فی سان تدبیر نوبت است بدو یکس در
 چند رنگ زرد و سرخ باشد با جافو بنزدین تدبیر در ریان
 در غفران مدید و وزن کند و روغن صفتة البض
 با غده ان نمایار و عن موزون بشوید و ده تا بهفت
 نوبت باین طریق که ششند نوبت را کرد و یکس
 در غفران مدید بخورد و ده و بار و عنها نوبت
 نماید و شش ساعت سحری کند و یکس بشوید

ویکسٹون

که محبت خدایت
 و خدایت نشانی
 کند که آن نشانی
 و در آن نشانی
 غنای تو را
 از سخن تو
 جزو رایت
 و میا و عیار و وزن
 در هر دو پایش از
 و عیار و وزن و
 در هر دو پایش از
 و عیار و وزن و
 در هر دو پایش از

ملک

و مکمل کند و سخی ناید و بشوید و خشک کند و بید
 او را از اجزای زرد حملوان به حملوان سخی حملوان و باطل
 سه کانه و یا با بوال چهار کانه مفرد و مفطر و محض از زرد و
 سخی برون آید و در باطن سخی بنوشا کانه مصلحه حملوان
 و بنوشا در حرکت حملوان و با فیلد حملوان بزد و سفید
 برون آید باین طریق که آن مکمل و براده مس را در بونه
 میزد و با لاش میبند و در جره زجاج و بول مس که میزد
 و هر بار که این اجزاء سیاه می شود میزد و جبهه می کند تا اینکه
 آن اجزاء بلون خود بماند و با بنوشا در و با فیلد از برون
 نوعی عمل کند و با آن مکمل براده را با این اجزاء بکوبد
 در جره و با باطن می دهد و هر دفعه که آن اجزاء سیاه می شود
 و جبهه می کند تا اینکه اجزاء بلون خود برقرار شوند و یا اینکه
 به سخی و نشوید اجزاء زرد و در جره و با باطن بخورد آن مکمل

براده

و براده دهد تا سفید و سخی برون آید این سبب منقیه
 مس را با منقیه جدید و بنوشا بنوشا در یک منقیه
 حد عقد که باشد پس براده جدید غیر منقوش را بر دراز
 و در بونه بناید و در آن حملوان مفطر زرد و با آن براده
 با آن حملوان طبع ناید تا سفید و شفاف برون آید این
 منقیه جدید که بعد از منقیه او را در جره زجاج عمل کند با منقیه
 رصاصین آن است که اول رصاص سفید را که فلوس
 در مفطره جدید بگذارد و در نیمه کجاء مصلحه بافته باشد بخورد
 او در ناخورد در جره و در آن گاه بر سر و
 در کف آتاشه و خاکستر گون باشد از رصاص سفید
 و بنوشا تا پاک آید و پس این اشکاف در حرکت جدید
 که باید او را را بوش در کانه مصلحه حملوان و با باطن در جره
 رصاص و در آن که حملوان و با باطن در حرکت حملوان و با باطن
 فیلد حملوان که هر یک است نوبت حد عقد یافته

باشد

باشند طبع و یاتاب و غم و الحوق و ثوبه سفید گردد چون
سفید شد او را بونین مستشکل کند و هر چند
در آن فقره می رسد تا بر نهد که فقره ثابت رو با سر و ن
و اگر خواهد آن قلم بد بر بر با جوهر زنجبین مالد درجه و
و اگر خواهد آن قلم را با نوره مصلوح در قلم حک کند چنانکه در
و نوار مذکور است درجه را دارد و اگر خواهد آن قلم را با سر
مبعض حک کند باز درجه علیا دارد و اگر خواهد آن قلم را
باز نوزد سر حک کند بدست پر کند در آن نوزد و بعد
مستشکل کند جزو قلم است مکنز و فقره رو با سر و ن
باب فی کثرت سیم که اگر حک میاید آن مکنز
در بن علم طریق و تنویر است بداند که اگر خواهد فقره که از دیار
بافقره که از مادر بونه بگردد و شعله زنده و در آن سیم است
و هر قدر در ورق در با فقره بسته سه نوبت بآن جدا طریق

تا شش نوبت چنان کند تا آن شش بار بر رده آید
۱۲ بار کرد و نوبت از آن رو را بر روغن زیتون غمزه
چرا کند و بکند از در بونه سخت تا شش سختی در بونه
و شش زنجاری یکبار قطع شود پس و کد از در بونه
باز رو را بسوختن بر رده کند به نوبت اول هر روز
کردن تا نوبت هفتم تا نهم به سر او آن است که ضروری
بر رده را با خرد و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر
و چرا کند بر روغن زیتون غمزه شش و بکند از در بونه
تا شش سختی در نوبت اول دوم سیم دیگر که از در
تا در نوبت چهارم تا نهم چون زر که از در نوبت ششم
چون فقره که از در و اگر یکی روغن زیتون روغن
مح البص باشد درجه وسط دارد و اگر یکی روغن مح البص

و شتران باشد در جعبه در در چون بنویسند
 رسد این در که از حجر و منور گردد و مانند کوب
 در سون آید و حدیث را بداند که بر آتش باشد و
 و مشع گردد و ظاهر بطن او سرخ و روشن باشد و اگر شکلی
 شکن در بویوت لجر باشد و یا لفر از رگ که یک کدافته باشد
 و چندین خوارص و منافع در و رسیده آید که توصیف بیان
 بنجد فایده فی سان ترک سید محمد بن باب
 ترک لال آن است که یکبار از این حدیث محمد را یکبار
 لفره رویا بسته است نوبت با هم یکبار در و شک گرداند
 در کوره خلد ص نهد حدیث نون صوفی در لفره ده و یک
 در وزن او زیاده شود و لفره بی چهار در آن نیم
 از خالص بیرون آید و بهر دینا رسد و نیکو باشد مشرقه از
 کند به پنجده ایک عیار از خلد ص بیرون آید ترک دوم آن است
 که یکبار

که یکبار نیم از این جبه حدیث محمد را یکبار نیم از حجر و منور
 بنویسد نوبت با هم یکبار در و سون بر آید که و نوبت
 محول حجر و غیر محمد را بخورد و او ده بطریق میزان زنجار و
 که هر چه دینا رسد در بابت سده دینا رنوت در محول
 با و بخوراند تا لیسوی در زنجار رنوت پس در زنجار حساب
 ۱۸ دینا رسد با سده دینا روح بر رسد دینا رسد نیم
 دینا رنوت در در یک پس رین نیم دینا رنوت در محول
 را هر نوبت نیم در آن یک بخور و آن است
 دینا رسد محمد ده و سده
 سخن کند و نیم سده

و نیم ساعت تشریف دهم ساعت اعتنا بشن زنت در آن محبت
 رنجبار در کعبه و کعبه از آن راه طریقت بشنیدند و نقره را در
 دهر ده و بیار و انکی از مکتب بر بند و ز تمام عیار مشرق بیخ آید
 و اگر ز مغرب و یا مشرق و یا از هر جهت از نقره در سبزه
 و از حدید و سحر و سیست زنت با هم گذارد و شک کنند و در
 نند از خلاص تمام عیار برون آید و کیستیم آن است حدید
 محمد را بر آوده است و شوش و بیار از آن راه را بر آید و در
 زین مشق را در هر روز او دهد و شش ساعت سعی کند و ساعت تشریف
 نرم و بد خیالیم نرم شود و ساعت فرو گذارد تا سر رکعت بیاضی
 حکمت تا شنش زنت در آن شنش و یا حب محمد ۱۲ و بیار رکعت
 و گذارد و زن کون ساعت پیدا و درستی آید و تمام است
 و از راه آن بر آید و در آن راه رکعت اول و ثانی و سیم و چهارم

طریق مستطردی در عینیکه در کعیم کجا اورده خواهد بود و در کعیم
پسندیده تصدیق درین العیدین بهر ساعت این قسوسه بر سر
شش تصدیق سازد و بعد از اتمام این چرخ تصدیق برین چرخ باز سازد و در
پایان ۱۲ ساعت سنی کند و در هر ساعت شش و در هر ساعت اعداد ۱۲ است
تصدیق این طریق کند تا احبار و خدو و ماضی محسوس کند و در این طریقه
احبار مرصع شوند و اگر از این لغات این حباب و بعد از تطهیر تمام کنند
مثلاً کعیم خدو را ماضی و زمره را ماضی و زمره را ماضی و زمره را ماضی
سستی و شش و اعداد و در کعیم و ماضی و زمره را ماضی و زمره را ماضی
انجید و ماضی و زمره را ماضی و زمره را ماضی و زمره را ماضی
نشد و در قسوسه مرصع کعیم و در این حباب سنجید و در اول حباب
زمره را ماضی و زمره را ماضی و زمره را ماضی و زمره را ماضی
کعیم و در حباب سنجید و در اول حباب سنجید و در اول حباب
نشد و در قسوسه مرصع کعیم و در این حباب سنجید و در اول حباب

در آیه ششم که تاسه مرتبه تمام است و بعد از سه مرتبه آن مکتس را
 باز با کبریت صغیر یعنی دویزه و اغفار وزن نماید باین طریق که
 یکبار دایک کبریت صغیر بخشد بار را و سپس مکتس را و دوباره
 و ده تیش سافت سخن کند و یک است نشیبه نرم و یک است اغفار
 بشش است و آن شش بار را و سپس مکتس را و دوباره کف کس او را
 سه ضرب کرده بعد او را و بار بار با شش افوق نه اندر ده بعد از
 از او ادب ال کرده سه ضرب بتلخیص این تس مکتس و وزن کرده
 یکبار در سرخ و ثبوت تمام عبار بر وزن کند و درجه از پنج وزن
 او میفراید این است که اگر اجماع فایع مقام کو که اجماع و اکیه
 منقح و فایع و فایع و فایع است و یکانه مبتدی و مقصد
 مشق را است و است و مسدانی و اسع هر تیر و خواهد که کند
 حاجت التوالات در میان وزن که حیدر و حسن
 از بن مکتس است به آنکه از هر مکتس و از هر مکتس و حیدر
 مکتس

جدول فقیر کا فریضی اگر خواہد این عمل را در حقیقت تمام
 هر هفته را در دشتند بار بکیرد و یکبار کرد اگر مریض
 باشد نصف حکمت در خورد و در دشتند ساعت سحر کند و یک
 شتر نیم و یک خانکه کرم که یک ساعت فرو کند در زار سر شو
 تا شش زیت چینی کند تا آن شش زبار حسب ۱۲ و بار که
 و بعد از دهن که در او را ۲۴ ساعت دیگر سحر نماید و تمام است
 پس آن هزاره و بار نفس حسب در دهن کرد و در بار یکبار
 زیت صندل و جوز در او دشتند ساعت سحر کند و یک شتر نیم
 نیم و کرم که یک ساعت فرو کند در زار سر شو و این عمل هر روز کند
 تا شش زیت در آن ۱۲ و بار نفس حسب بهر چه در بار که یکبار
 تمام آن بانو کار محمول و شمع و شمع و شمع و شمع و شمع و شمع
 و در بار که در او یکبار زار سر شو محمول و شمع و شمع و شمع و شمع
 و شمع ساعت سحر کند و یک شتر نیم و یک خانکه کرم که یک ساعت
 فرو کند در زار سر شو

این عمل را در دشتند بار بکیرد و یکبار کرد اگر مریض
 باشد نصف حکمت در خورد و در دشتند ساعت سحر کند و یک
 شتر نیم و یک خانکه کرم که یک ساعت فرو کند در زار سر شو
 تا شش زیت چینی کند تا آن شش زبار حسب ۱۲ و بار که
 و بعد از دهن که در او را ۲۴ ساعت دیگر سحر نماید و تمام است
 پس آن هزاره و بار نفس حسب در دهن کرد و در بار یکبار
 زیت صندل و جوز در او دشتند ساعت سحر کند و یک شتر نیم
 نیم و کرم که یک ساعت فرو کند در زار سر شو و این عمل هر روز کند
 تا شش زیت در آن ۱۲ و بار نفس حسب بهر چه در بار که یکبار
 تمام آن بانو کار محمول و شمع و شمع و شمع و شمع و شمع و شمع
 و در بار که در او یکبار زار سر شو محمول و شمع و شمع و شمع و شمع
 و شمع ساعت سحر کند و یک شتر نیم و یک خانکه کرم که یک ساعت
 فرو کند در زار سر شو

با هم در وزن کرده یو ثانی در وزن ششم بدو شصت
 یکبار در طبع است بر مبعده یو فقه سیمیه در تمام عبار
 سرون آمد و اگر خواهد ارکان اکسیر فرجه را احد احد ابان
 محمول شصت شصت خواص که اند یکبار در ۱۲ و فقه ریت
 طبع است در تمام عبار مشکو شام سرون آمد و اگر خواهد آن
 روح در حشر را بعلم محمول سازد بعد از محمول یکبار آن
 بر مبعده یو فقه سیمیه در وزن طبع کند در مبعده
 سرون آمد و اگر خواهد آن محمول را با شصت نم عقد است کند
 و بعد از ثبوت ستمی باید یکبار را عمده و یو فقه سیمیه
 در تمام عبار سرون آمد این است اگر اعظم در مبعده و در
 از آن و معاد و تدبیر و الف او ستم فی آن را هم
 الله و در نور مخمس بیان مکتوم در بد استن ان در حال
 سطل

سلطان
 یکبار در وزن شصت
 اناس در بیان وزن کلام
 در مبعده یو فقه سیمیه
 در تمام عبار
 سرون آمد و اگر خواهد
 محمول شصت شصت خواص
 طبع است در تمام عبار
 روح در حشر را بعلم
 بر مبعده یو فقه سیمیه
 سرون آمد و اگر خواهد
 و بعد از ثبوت ستمی
 در تمام عبار سرون
 از آن و معاد و تدبیر
 الله و در نور مخمس

و این شش را بر هفت مذهب با مصالح و مفای
 و این پنج حکمت است که اول آنکه اگر زن در کون روح
 با حید و آن شش را بر هفت مذهب مقرر می کند
 یکم زینت و تعلیم که زن را نشاندن روح حق و نورانی که
 مصلحت باشد و زن کن اگر چه یکم زینت آن نورانی را از آفت
 نصیحت و عفو یا بعضی آن نورانی را به سقیم و نشو و نما
 زینت بخورد آن مذهب بدو زن نشو و نما و زن شاد
 عنایت ساله مبطل مقرر اگر چه یکم زینت و تعلیم که
 کن و مستحق مذهب که کمال در میانه و آفتاب باشد
 اینست زینت حکمت و بعد از آن است نشاندن از راه حید
 غیر مستحق که برود که از این زینت را نشاندن است که
 و یکم زینت و تعلیم که زن را نشاندن روح حق و نورانی که

۱۲ و این شش را بر هفت مذهب با مصالح و مفای
 بنابر شش دیگر از نشاندن زینت که تمام منقطع که پس او را از زینت
 بر یکم بریزد و در کون و بعد او را بر سران بر او زینت که از آن بر او
 با یکم از زینت بر هفت مذهب مقرر می کند و حید و عفو یا بعضی آن
 طریق آن زینت را بر او در مذهب دیگر از زینت که زن نشو و نما
 مضمون رسید حید و عفو یا بعضی آن نورانی را به سقیم و نشو و نما
 حید و عفو یا بعضی آن نورانی را به سقیم و نشو و نما
 از این حید و عفو یا بعضی آن نورانی را به سقیم و نشو و نما
 زینت با هم که از این و در حید و عفو یا بعضی آن نورانی را به سقیم و نشو و نما
 اگر چه ای مذهب این زینت را بر هفت مذهب مقرر می کند
 محکم و در حید و عفو یا بعضی آن نورانی را به سقیم و نشو و نما
 علیا و علی و در حید و عفو یا بعضی آن نورانی را به سقیم و نشو و نما

در محفل غفران حدیث پنجم که در انوار سبیلان کفعم زین
 عیار از همچون نشان را اگر بکجه در جات بنما احوال است و نشان
 بکجه در جات زین را و معل است و نشان ثابت بکجه در جات زین را و معل
 معل است تا واضح می بیند با محفل صابغ و دم
 درین سخن کرد امر است بد آنکه از تعلیم و وزن کفعم نفس بکجه
 و آن پس بکجه در درجه اول است مفرد غیر مغتزل را و در دوم
 بکجه در دو بکجه یا بکجه صفت مسوق بر طالع کن تیره نوبت ده
 و بنا کرد و صفت مسوق بخورده و نامس مذکور برده و اس
 و سخن بکجه و از معانی کفعم در باره او را که آتش پنج و یک که صفت
 دیگر بخورده و او بکجه و اگر بکجه مسوق و نوبت بیج او را که از صفت
 بکجه یک یا بکجه را ان البته بکجه در دست می بکجه و او را در اول
 منقطع کند چند آنکه بول بول کفعم یا بکجه یا بکجه بکجه بکجه
 و بنا کرد

در محفل غفران حدیث پنجم که در انوار سبیلان کفعم زین
 عیار از همچون نشان را اگر بکجه در جات بنما احوال است و نشان
 بکجه در جات زین را و معل است و نشان ثابت بکجه در جات زین را و معل
 معل است تا واضح می بیند با محفل صابغ و دم
 درین سخن کرد امر است بد آنکه از تعلیم و وزن کفعم نفس بکجه
 و آن پس بکجه در درجه اول است مفرد غیر مغتزل را و در دوم
 بکجه در دو بکجه یا بکجه صفت مسوق بر طالع کن تیره نوبت ده
 و بنا کرد و صفت مسوق بخورده و نامس مذکور برده و اس
 و سخن بکجه و از معانی کفعم در باره او را که آتش پنج و یک که صفت
 دیگر بخورده و او بکجه و اگر بکجه مسوق و نوبت بیج او را که از صفت
 بکجه یک یا بکجه را ان البته بکجه در دست می بکجه و او را در اول
 منقطع کند چند آنکه بول بول کفعم یا بکجه یا بکجه بکجه بکجه
 و بنا کرد

باز شد سال کمال ششم غنای کرد و آن بار که فتنه است یکبار
 بنده ناز و چشیدن از اجساد و انفس چون در کف شوق تمام
 کن مصلح الافوار سبده مشکون کبریا علی باب و یاسکن ز جوار
 صدیق بر کاتب الحرف و سید هدیرا در حالت ابتلاء مرض شدت
 بصفت تحریر نه جات پنجم باب و یاسکن سید نبی حاکم مندر
 بسم الله الرحمن الرحیم این است کتاب مفاتیح

بدانکه در هر سبب در وزن کون از و اسرار و نفوس احیاء
 نوشته دیکه قیقه از و فانی و حقایق اعمال در این احوال که ششم و
 دهم می که در قوم کواندم اکنون توفیق منحه است که میوه ای که میوه سترگی از
 سببهای میان کنم در راه اسرار بر همه و فتح مبین نام و المکمل
 از مبدی خواهد که کند را و آن تر از جامه رسید و از نیت
 ماجر

کتاب مفاتیح

و بیان وزن کون در این احوال که ششم و
 بنده ناز و چشیدن از اجساد و انفس چون در کف شوق تمام
 کن مصلح الافوار سبده مشکون کبریا علی باب و یاسکن ز جوار
 صدیق بر کاتب الحرف و سید هدیرا در حالت ابتلاء مرض شدت
 بصفت تحریر نه جات پنجم باب و یاسکن سید نبی حاکم مندر
 بسم الله الرحمن الرحیم این است کتاب مفاتیح
 بدانکه در هر سبب در وزن کون از و اسرار و نفوس احیاء
 نوشته دیکه قیقه از و فانی و حقایق اعمال در این احوال که ششم و
 دهم می که در قوم کواندم اکنون توفیق منحه است که میوه ای که میوه سترگی از
 سببهای میان کنم در راه اسرار بر همه و فتح مبین نام و المکمل
 از مبدی خواهد که کند را و آن تر از جامه رسید و از نیت
 ماجر

این شش مع کهنه بگذار و یا ایلمه قلعی را بگذار و پنج نفس را
 باو طرح کن بسوزت و بعد از باری و اکل معده اضافه کن و هر روز
 شود و اگر یک از این نفس را اگر بربت جوش و اگر هر پنج نفس را
 جدا جدا بزنند و هر قدر طولانی شود و شش که از بار اگر بزنند و بگذار
 از هر یک پنج و یا هر سه معنی تا قلعی معنی طرح میرود و هر روز
 و اکل معده اضافه کن و نقره رو با ساید نمون **نکات**
 شش در یک روز که حدیث در ساض حمره بگویند و یا اگر
 خواهد نقره مکه را با کافور حکمت نیم روز بزنند و اگر خواهد با کافور
 حکمت حدیدی و روز بزنند و اگر خواهد باطلی مکه را بزنند و بگویند
 در شش نشاندن یا از نقره مکه را بر روی بگذار یا کافور شش یا حدیدی
 یا طلای بخور را و در ۱۲ ساعت شش کند و یک ساعت نشوید و یک ساعت
 اغما شش بزنند و آن شش را از نقره مکه ۱۲ و یا از نقره مکه
 روزی ۴ ساعت بگذار و اگر شش کند نام است پس حمره اگر

خوار و شش را بگذار و یا ایلمه قلعی را بگذار و پنج نفس را
 باو طرح کن بسوزت و بعد از باری و اکل معده اضافه کن و هر روز
 شود و اگر یک از این نفس را اگر بربت جوش و اگر هر پنج نفس را
 جدا جدا بزنند و هر قدر طولانی شود و شش که از بار اگر بزنند و بگذار
 از هر یک پنج و یا هر سه معنی تا قلعی معنی طرح میرود و هر روز
 و اکل معده اضافه کن و نقره رو با ساید نمون **نکات**
 شش در یک روز که حدیث در ساض حمره بگویند و یا اگر
 خواهد نقره مکه را با کافور حکمت نیم روز بزنند و اگر خواهد با کافور
 حکمت حدیدی و روز بزنند و اگر خواهد باطلی مکه را بزنند و بگویند
 در شش نشاندن یا از نقره مکه را بر روی بگذار یا کافور شش یا حدیدی
 یا طلای بخور را و در ۱۲ ساعت شش کند و یک ساعت نشوید و یک ساعت
 اغما شش بزنند و آن شش را از نقره مکه ۱۲ و یا از نقره مکه
 روزی ۴ ساعت بگذار و اگر شش کند نام است پس حمره اگر

که این و حق نفی انکار کوم و این عهد و این کزنده بعد از من عهد
نور کوم اگر کسی علم در وزن کردن آب و در اوج و انقاس را
ندانند نمی تواند در یک اعمال از اعمال اکبر را یکی در برش
نامی اسرار انوار ابکار در برابر این است و جمله در اسرار سبعة
و مفاتیح سید روح است خدا می نعم دشمن آن ندهد باد و این
ابکار را بر جواف نادان و اثر ز فاس گویند باطل و
بسم الله الرحمن الرحيم بدانکه این کتاب ابکار سبعة
کامله در وزن کردن انقاس و در اوج حساب است
با هم یک بدست و در هر حزب و صفحه و آنچه مخطوط است از
ساز و زیر و نقاش و خلل مترادف است و شکل است بهر
ساز اول در وزن کردن بار و است در روح اول
در وزن

در آن ۱۲ دینار ۱۸ دینار فقه دلد اور در مفسد و در سکت و در سکت
 کند و تمام است و اگر چه این سه وزن را چهار وزن سازد از
 هر طریقی بیرون نیست اول آن است ۱۲۵ دینار از برادره حیدر
 در بیاض و حمزه برادر و یکدینار بخور را و در شش ساعت می کنند
 و نیم ساعت تنزیه و یک ساعت عفتا نشستن و نیم ساعت در سوزن فقه
 بعد اور را بنوشته که در طریقی خورد و شش و تنزیه و عفتا نشستن و نیم
 در چهار وزن فقه و با ایله نشسته و برادر برادر اول باقی
 مصلحت در وزن کند بعد بنوشته که در مصلحت در وزن کند بعد بنوشته که در
 چهار وزن شمع سازد و یکدینار را طبع کند بر عجم و بنابر مصلحت
 ازین سه طریقی بیرون نیست اول روح اعظم در مصلحت
 با اجساد و جمیع روح حقیقی و نوسان است با اجساد و جمیع روح
 در مصلحت و نوسان است با اجساد و جمیع روح حقیقی و نوسان است
 تمام و نوسان است با الله تعالی که در مصلحت و نوسان است
 و نوسان است با الله تعالی که در مصلحت و نوسان است

در آن ۱۲ دینار ۱۸ دینار فقه دلد اور در مفسد و در سکت و در سکت
 کند و تمام است و اگر چه این سه وزن را چهار وزن سازد از
 هر طریقی بیرون نیست اول آن است ۱۲۵ دینار از برادره حیدر
 در بیاض و حمزه برادر و یکدینار بخور را و در شش ساعت می کنند
 و نیم ساعت تنزیه و یک ساعت عفتا نشستن و نیم ساعت در سوزن فقه
 بعد اور را بنوشته که در طریقی خورد و شش و تنزیه و عفتا نشستن و نیم
 در چهار وزن فقه و با ایله نشسته و برادر برادر اول باقی
 مصلحت در وزن کند بعد بنوشته که در مصلحت در وزن کند بعد بنوشته که در
 چهار وزن شمع سازد و یکدینار را طبع کند بر عجم و بنابر مصلحت
 ازین سه طریقی بیرون نیست اول روح اعظم در مصلحت
 با اجساد و جمیع روح حقیقی و نوسان است با اجساد و جمیع روح
 در مصلحت و نوسان است با اجساد و جمیع روح حقیقی و نوسان است
 تمام و نوسان است با الله تعالی که در مصلحت و نوسان است
 و نوسان است با الله تعالی که در مصلحت و نوسان است

در آن سحش زان پیشترت و قطعانیه همه غایت کمال
 اوست پس شنبه بار از این نیت منقح مصدق است که کند
 مصطلک منجوق غیر منجوقش را با نوزده کانه بچکانه مصطلک محلول
 و وزن نماید بیست و نوزده شنبه بار مصطلک را ایام زنده و کانه
 کانه محلول را بخور دود و چهار ساعت سحی کند و نیم ساعت نشویم
 یک ساعت اعتقاد نشویم و آن شنبه بار مصطلک ۱۲ و بار
 و یک ساعت سحی و یک آن در وزن کانه را سحی نماید و تمام آن
 افکاه او را بنوعی از انواع در محل زنده و کانه و نیم ساعت
 سحی نماید بعد از حل همین محلول را در نوزده کانه بچکانه کرد
 و بخور شنبه بار نیت منقح مصدق و شنبه بار سحی کند و یک ساعت
 نشویم و یک ساعت اعتقاد نشویم و آن شنبه بار نیت ۱۲
 و بار کانه در وزن کانه بعد از نوزده کانه سحی و یک آن را

تمام
 در آن سحش زان پیشترت و قطعانیه همه غایت کمال
 اوست پس شنبه بار از این نیت منقح مصدق است که کند
 مصطلک منجوق غیر منجوقش را با نوزده کانه بچکانه مصطلک محلول
 و وزن نماید بیست و نوزده شنبه بار مصطلک را ایام زنده و کانه
 کانه محلول را بخور دود و چهار ساعت سحی کند و نیم ساعت نشویم
 یک ساعت اعتقاد نشویم و آن شنبه بار مصطلک ۱۲ و بار
 و یک ساعت سحی و یک آن در وزن کانه را سحی نماید و تمام آن
 افکاه او را بنوعی از انواع در محل زنده و کانه و نیم ساعت
 سحی نماید بعد از حل همین محلول را در نوزده کانه بچکانه کرد
 و بخور شنبه بار نیت منقح مصدق و شنبه بار سحی کند و یک ساعت
 نشویم و یک ساعت اعتقاد نشویم و آن شنبه بار نیت ۱۲
 و بار کانه در وزن کانه بعد از نوزده کانه سحی و یک آن را

و بکار و تاسر شده و در کس که در فزون تقصیر کند بقدر کم آن شهر
 مقصود را و اضافی کند و در ساعتهای او را سعی کند باز بطریق مذکور بگذارد
 و در آن کند و کم آن را از شهر بریزد و سعی نماید و بر یک بطریق مذکور بگذارد
 تمام است و اگر بجهان نبوت بگذارد و تقصیر پذیرد البته از حق است فایده
 و بلند از حق است کانه او را در طرف چپین ریخته باشد و حق است
 و مقطر او مفرد او محسوس او صغیر او در در اول و وسط و اعلا
 و در در با و تسقینه نموده ساعت سعی کند باز بطریق مذکور بگذارد
 میشود و سعی نکند و حجت بر توبه نیست و سعی نکند و سعی نماید
 سایه و آفتاب است تا هفت روز و آن سبزه روز و روز و سعی و تقیه
 بالوان مختلفه بر میآید تا روز نهم و در آن سبزه و سعی و تقیه
 نیمی و روشنی و شفاف و شمع و لطافت آن رنگ نیده باشد
 این است و بکار حکمت و این علم را من و مقلدان که بر توبه و سعی
 و معمول است و هیچ وجه خلاف و نقص در آن نیست و سعی و تقیه
 (در بکار)

در بکار و تاسر شده و در کس که در فزون تقصیر کند بقدر کم آن شهر
 مقصود را و اضافی کند و در ساعتهای او را سعی کند باز بطریق مذکور بگذارد
 و در آن کند و کم آن را از شهر بریزد و سعی نماید و بر یک بطریق مذکور بگذارد
 تمام است و اگر بجهان نبوت بگذارد و تقصیر پذیرد البته از حق است فایده
 و بلند از حق است کانه او را در طرف چپین ریخته باشد و حق است
 و مقطر او مفرد او محسوس او صغیر او در در اول و وسط و اعلا
 و در در با و تسقینه نموده ساعت سعی کند باز بطریق مذکور بگذارد
 میشود و سعی نکند و حجت بر توبه نیست و سعی نکند و سعی نماید
 سایه و آفتاب است تا هفت روز و آن سبزه روز و روز و سعی و تقیه
 بالوان مختلفه بر میآید تا روز نهم و در آن سبزه و سعی و تقیه
 نیمی و روشنی و شفاف و شمع و لطافت آن رنگ نیده باشد
 این است و بکار حکمت و این علم را من و مقلدان که بر توبه و سعی
 و معمول است و هیچ وجه خلاف و نقص در آن نیست و سعی و تقیه
 (در بکار)

و اگر اورا گذاشته سز نبست در نواج سز محمول و نواج محمول ریزد
 محال ثقیله اوست و نهان است و اگر سز نبست بطیفة نواج غیر
 محمول بگویم و اگر بگذارد همچنان است و بعد از آن که می نواج است
 سز کانه رغو اوج حد میرسد شمع سازد و سز را بطیفة آن بگذارد
 و بعد سز نبست سز بطیفة کور و سز بگذارد سز سز کوه مانند تا تو
 رمانی و زور بگذارد و این کوه نفع و باز نفع و سز بگذارد
 و در نفع و احکام بگذارد و سز نفع بگذارد نفع سز بگذارد
 و یا باز بگذارد نفع سز را اگر سز سازد و اگر سز سز سز بگذارد
 و در خلص نفع سز سز سز و این است و سز سز کانه او
 و سز سز و غیر این سز سز سز سز و سز سز سز سز سز
 تمام محال حج با و صحیح در این سز چهار سز سز و سز سز و سز
 در روز جزا و مقام فرخ اگر در سز سز سز و سز سز سز سز
 باشد و این را بگویند و سز سز و سز سز و سز سز و سز سز
 سز سز

خدا اینها و نعم آن کسبش را سر رشته گشاید حکیم را بنادان و جاد
با این انوار را کوران نماید و باین در را همچنان کشاید و من
غضت حق قلم بستم و اگر این سر را در اندر که فقط ز زوایای این
عرفت که گفته بستم و الله اعلم مستر مستر **جله** و در آن کون
نقبش روح و با جریست بداند که اگر جرم زینین چنانکه در مقام کف
که در پیران پاک مقام سفید و شفاف و روشن آید و در مقام
و در زینت مقام در فصیح کفر نماید و او فقط در سبب نفی مکه
و در آن کون این طریقی در شریک زینت جرم منور کرد و یکبار در
حلال حملول نیست و در آن جرم در شریک است حق کون و است
نشریه آتش زینت و است اعفا تا بشن زینت باین سبب کون جرم
با نثر در زینت که گفته من القادح من ارض المظلمین در زینت
است کامل که گفته نثر منوطة فصیح کون و در آن
در میزان

رنجا حکمت در روح حقیقی و اطر یقل اکبر و زمره خضر و حمزه
 اکبر حرمه اکنون بید این روح مطلق را باراده حد غیر مختلش
 خودن کند و اگر خودن کنی نکند از دست خودن کنی آن
 بدین طریق است و شد باراده حد برادر و دیگر بار
 رنجا را و رنجا کرده پنج ساعت متقی کند و نیم ساعت نشوید و نیم
 ساعت استغفار نشوید نسبت کامل و این شد باراده و باراده
 و باراده و دیگر بار و شد و شد پذیر و حق آن است که
 رنجا رنجا غیر مختلش هر کس که دیگر از رنجا و این است
 و او که که از رنجا پذیر و شمع بنجاری او یک منقطع شود
 چون منقطع شد و دیگر از رنجا و باراده سازد و دیگر
 باراده را با یک بار رنجا سستی کند و رنجا نسبت خوب کرده
 تا به نسبت با این طریق و دیگر باراده و دیگر باراده
 سستی رنجا نسبت خوب کرده و دیگر از رنجا و اگر چنانچه
 و با این

باور غل کند ما زبنت و نقره از مشرق متکثر تمام عیار سرون آید
 قطع دوم یکدینار ازین حدید سیم یکدینار نقره و روپیه سه نوبت
 یکدینار زرخالص نیمه آن عیار سرون آید و در آن زر موهنا و در سندان تمام
 عیار زر مشرق متکثر سیم قطع سیم جوئی ازین حدید سیم
 مبارک با جوئی نقره روپیه و جوئی زر موهنا سه نوبت یکدینار
 و در خالص نند مشرق تمام عیار سرون آید و صدم زر لنت کشف
 این اسرار بار این است عمل پنج بار بر لوح ملور نوشته بگویم عیار

بسم الله الرحمن الرحیم

این است عمل که در کبریت احمد سوزان جسمه سوزد و در
 نالت دارد زنده یار بر گیر و یکدینار دالمت کبریت اصفه نند
 شفاف موزون ضافه زر در چون رخ البض است و در
 عیار نقره دار کجور را و دم غایت تمام سیمی کند و نیم غایت
 نسویم دم و نیم غایت اعفان بشش نوبت تمام نقره ازین سندان

مجلس

حاجانند
 و یکدینار ازین حدید سیم یکدینار نقره و روپیه سه نوبت
 یکدینار زرخالص نیمه آن عیار سرون آید و در آن زر موهنا و در سندان تمام
 عیار زر مشرق متکثر سیم قطع سیم جوئی ازین حدید سیم
 مبارک با جوئی نقره روپیه و جوئی زر موهنا سه نوبت یکدینار
 و در خالص نند مشرق تمام عیار سرون آید و صدم زر لنت کشف
 این اسرار بار این است عمل پنج بار بر لوح ملور نوشته بگویم عیار
 یکدینار ازین حدید سیم یکدینار نقره و روپیه سه نوبت
 یکدینار زرخالص نیمه آن عیار سرون آید و در آن زر موهنا و در سندان تمام
 عیار زر مشرق متکثر سیم قطع سیم جوئی ازین حدید سیم
 مبارک با جوئی نقره روپیه و جوئی زر موهنا سه نوبت یکدینار
 و در خالص نند مشرق تمام عیار سرون آید و صدم زر لنت کشف
 این اسرار بار این است عمل پنج بار بر لوح ملور نوشته بگویم عیار

پس در اینجا نشان از روح طبعی را از جمیع ارباب میوه مضاعف کردن در
 در نظر افتاد بر سر راه آن نشان از نظر افتاد بر سر راه آن
 روح العقلی مصدق میسر آن نشان از طبعی شفاف مصدق در محل
 کند در پی و یار و در گرسنه و یا جگر و یکس اورا که جزو طبعی
 و تشریه نرم کند تا غرض او که در سطح کاس تا فیه میارایا تا کند در
 در شکل اورا سفید گویند این است اگر طبعی هر سر که اخضر طبعی
 یکبار بر نشد بهار سر سبزه و بهر نوری را که تقریر مصدق افضا
 کند فضا میسر سالم ثابت بر روی آید تو کمالیت در محل
 کون طبعی پس اول باید صطک میوه صید نموده در ظرف بخل
 در درین ظرف به یکدیگر در زیر در طرف آن ظرف صبر را بر این
 پنج ساز تا آن صطک بهر سر میوه کوه و نمبر ازین سخن
 نتواند یکبار را که ازین صطک مسوق را باشند ناز از آن درون

در ناز

در نظر افتاد بر سر راه آن نشان از نظر افتاد بر سر راه آن
 روح العقلی مصدق میسر آن نشان از طبعی شفاف مصدق در محل
 کند در پی و یار و در گرسنه و یا جگر و یکس اورا که جزو طبعی
 و تشریه نرم کند تا غرض او که در سطح کاس تا فیه میارایا تا کند در
 در شکل اورا سفید گویند این است اگر طبعی هر سر که اخضر طبعی
 یکبار بر نشد بهار سر سبزه و بهر نوری را که تقریر مصدق افضا
 کند فضا میسر سالم ثابت بر روی آید تو کمالیت در محل
 کون طبعی پس اول باید صطک میوه صید نموده در ظرف بخل
 در درین ظرف به یکدیگر در زیر در طرف آن ظرف صبر را بر این
 پنج ساز تا آن صطک بهر سر میوه کوه و نمبر ازین سخن
 نتواند یکبار را که ازین صطک مسوق را باشند ناز از آن درون

در ثابت که در رو بسالم بر دین می دود چنانچه سید احمد
 نیت و این مقیاس و صیاح روح است حاصل کان است و باید نیز
 و لیکن است و اولی و غیرت منتهی اند که مستند بر مقصد است
 و این عمل منتهی حجت و از مرده است خدا با مرز و کس راه بداند
 و بعد از در جهال فاش و اظهار کنند با فی علی کنز
 لا اثنانی و یا علی و علی طلق است بداند اگر خواهد
 طلق را محسوس که از چنانکه نگام که منتهی و حجت است طلق را از
 کند با نور حمل و آن هر زن که در در قریح خلع طلق مکرر
 مرتع اندر و در بر طلق خشت چهار تقیه را بر سر و رخ دار من
 آتش از آن سوراخ معلوم که تصفیه یا محسوس مشع که در
 این است و بداند از آن نور حمل را که در نشانه با طلق معلوم
 و در اوست سستی کند و ۱۲ است هم بر کوزه مذکور با طلق شود
 و در دیگر در این عمل نماید یا اینکه آن نور حملون طلق شفاف
 بر دین اند

و از این مقیاس و صیاح روح است حاصل کان است و باید نیز
 و لیکن است و اولی و غیرت منتهی اند که مستند بر مقصد است
 و این عمل منتهی حجت و از مرده است خدا با مرز و کس راه بداند
 و بعد از در جهال فاش و اظهار کنند با فی علی کنز
 لا اثنانی و یا علی و علی طلق است بداند اگر خواهد
 طلق را محسوس که از چنانکه نگام که منتهی و حجت است طلق را از
 کند با نور حمل و آن هر زن که در در قریح خلع طلق مکرر
 مرتع اندر و در بر طلق خشت چهار تقیه را بر سر و رخ دار من
 آتش از آن سوراخ معلوم که تصفیه یا محسوس مشع که در
 این است و بداند از آن نور حمل را که در نشانه با طلق معلوم
 و در اوست سستی کند و ۱۲ است هم بر کوزه مذکور با طلق شود
 و در دیگر در این عمل نماید یا اینکه آن نور حملون طلق شفاف
 بر دین اند

[illegible]

خود را بر زمین در رخ نعلب نسبت به نوبی کیمشقل از زیر یکدزد و کیمشقل
 حد یکدزد او میداند نسبت یکدزد در رخ این است در رخ اگر یکدزد است
 یکدزد او را یکدزد با یکدزد نسبت یکدزد از حجاب یکدزد در رخ و کیمشقل
 تمام عیار چون آید در رخ آن برخی زند چون در مشرق نوبت اول عیار نیم
 سپردن آید در رخ و نوبت در مشرق نوبت حرم یکدزد یکدزد یکدزد یکدزد
 خلاص نمیدارد و آن عیار سپردن آید نسبت به یکدزد عیار یکدزد یکدزد
 عیار سپردن آید و غایت حال اهل نیست اگر از بقعه خواهد یکدزد از حد
 جوی و از بقعه را یکدزد و از رخ و از رخ نسبت به یکدزد و از حد
 از بقعه تمام عیار سپردن آید از رخ و از حد نسبت به یکدزد و از حد
 و صبح اندر صفت و خمیرانه اکا سیر حرة و این مستند در بقعه است
 و نسبت به از رخ و این که با بقوت اول است و خدا شاه
 رضی بی این علت از رخ و از حد و یکدزد از رخ و از حد

این جسد را از دنیا بیدار است باز نماند محو نامت و بیرون از دنیا
 بدین طریق است که گفته شد در هفت مرتبه حل و عقد نموده و حل
 درستی بخورد و نماند داده و بشود که این جرم فانی که نامت و بیرون
 در روزی که در حرام کرم که از دنیا بجات تمام آن نماند حل و عقد
 آن محو نامت را بخورد آن جسد بدو برین عقیده که بدو در حرام
 بنامید و می گویند که در کبریا شمس در آفتاب معتدل شده تا بنامید
 که فانی که آن نماند را در روزی که بدو بخورد این جرم فانی که
 است و متقی نماید و نیم است شرب و نیم است اعفا تا این
 تمام و در نصف تمام از دنیا و در نصف تمام از دنیا و در نصف
 و نفس جسد که در دست بر کبریا شمس در آفتاب معتدل شده تا بنامید
 نسبی که گفته شد که خدای تعالی به هر یک از اینها و در بعضی
 و در دنیا نباشد و این عمل را تا یک هفته تمام نام کند این است درجه
 رتبه اعلی نامت و در وقت طلوع در هر روز یک مرتبه بخورد این عمل را

بسته زنب در مقلوب تمام عید سیر و نایم
 در حاجت بکلاف ندر اگر هر که را شمع کحل
 کند یکدیگر را در ازوه دینار نقره بسته زنب
 طرح کنند در خالص به عیب ابریز
 لعن آیه لعون الله قاتل

باب بیاعمال نایم در شمشاد از شمشاد کنی فقه رسیده
 باید در وقت غروب و اگر هر که از شمشاد کنی فقه را ناید براده گوشت شمشاد
 از براده فقه را در در یکدیگر بارانک ز شمشاد که منفی زنب حلقه
 بافته باشد در خور در دود و ده ساعت بخور که یک ساعت شمشاد بر سر و یک
 افعافا شمشاد زنب در آن شمشاد براده ۱۲ دینار که یکدیگر در دینار مقدر
 بطریق نقل در هر روز سه مرتبه تصفیه نماید هر یک از این شمشاد در دست که مقصود
 سازد شمشاد برون فقه سیر و نایم این شمشاد فقه و این شمشاد در حلقه
 و در خور نقره و کحل به شمشاد فقه که یکدیگر بارانک شمشاد
 طرح کن بسته زنب و بهر نایم در دینار مقدر نقره رسیده
 آید اما اگر هر که باریق عمل کند شمشاد براده باورق نقره را در در دینار
 در آن شمشاد فقه در خور در دود و ده ساعت بخور که یک ساعت شمشاد بر سر و یک
 ساعت افعافا افعافا فقه در آن شمشاد براده باورق نقره ۱۲ دینار

برادر و پسر و بزرگوار و عزیز و محترم و طبع کنند تا اینکه شکست شود بعد از آن
سر غش منقوش را بکند از روده بیمار از این زنجیر سرخ طبع در خور
مردم بزرگ و محترم و پس از آن محکم را منقوش در قلع ذکر شد با شکر
تا در سخن باشد بعد از این باطل القل و کلول در قلع طبع حکما
کنند بر زرع القل سیاه میشود میریزد در القل تازه بر او اضافه
میکند تا اینکه طبع القل لایق خواهد بود آن محکم پس در سفید
اکون از این هر چه مبارک را در او وزن باید نوشت تا مقلد
بر آورد و بکند تا مقلد را در خور او دهد و شش است ستم کنند
در وقت نشوید و یک است اعتقاد شش زیت و آن شش که
قلع مقلد از روده بیمار شود و آن مقلد آن اضافه کنند و
زیت که از روده روده مقلد را پس از آن آید و این چهار عمل

۶۷
 بواج مظلون که پرشته است بعد در میان دقت ارباب در کما می رود
 و در اندام چهار پایی و بعد در گردن و در میان گشت و غیره خداوند
 بران لطف و دادان که این اسرار را بر ارشادش کند و کان این
 نعمت و رحمت و در گشت و غضب علی بن ابی طالب که از علم نهفته باشد
 من اوله الا اخره حجتا با کمال صفا و حرره مظلون الله الباقی
 سبحان الله الرحمن الرحیم فی بیان منقح اعمال السبعة
 و آن هفت علت من مظلون که سبب چهار علت راجع به
 یکی شمس است و یکی قمر و یکی درخت و یکی که در یک عدد و در یک عدد
 و آن پنج خنجر است و یکی عدد و یک عدد زنده است ام و آن کسبت اجرات
 و بعد در طوق زنده است ام و آن طلق تکلیفی و این مفتاح است
 کلک است و با این مفتاح است بعد در خراسان هفت عدد و مظلون

که در او در کاغذ می که بر آن قیج بریزد با برنج پاک بمالد و بهین کنی تا در قیج
 و در برنج قیج که در آن لکله از زردچوبه بمالد و صفرا زرد و در برادر او در
 صلابه بریزد و بهیند و در شش و حوض سرشته آنکه در صلابه است و آنکه در قیج
 مانده است همه را جمع کن و در آن تا آنکه کم است و در آن بر آن اخلاصه غصه
 هم ریخته بریزد و حق آن است و عسل است و دیگر با نسیج کن و طریقی اول
 در قیج ریخته و زرد و در برادر او در کن و بهیند و صفرا زرد و در
 جبهه کوبان و نوک در دست نماید و دیگر با حق آن است و بهیند و صفرا زرد
 و عسل است و دیگر با نسیج نماید و دیگر با نسیج نماید و در برادر او در
 و اخلاصه سه گانه ۱۲ ادویه کم و زیاد و بر نسیج نماید و بر نسیج نماید
 سیاه و تیره و مکدر است لکن بعضی رسیده که مفسد است و طریقی
 و منور باشد و زردی با منطرقی در برادر او در برادر او در برادر او در
 میشتاد و در سایه زرد که آنی با نسیج نماید و بهیند و صفرا زرد
 و دیگر با نسیج نماید

و بر نسیج نماید و بهیند و صفرا زرد و در برادر او در برادر او در
 و در برنج قیج که در آن لکله از زردچوبه بمالد و صفرا زرد و در برادر او در
 عسل است و بهیند و در شش و حوض سرشته آنکه در صلابه است و آنکه در قیج
 عسل را و صلابه ۱۲ ادویه کم و زیاد و بر نسیج نماید و بر نسیج نماید
 قیج در برادر او در برادر او در برادر او در برادر او در
 که اخلاصه غصه غصه که در آن است و در برادر او در برادر او در
 سازد با نسیج نماید و در برادر او در برادر او در برادر او در
 چوب عسل و بهیند که در برادر او در برادر او در برادر او در
 یکدیگر با نسیج نماید و در برادر او در برادر او در برادر او در
 قیج در برادر او در برادر او در برادر او در برادر او در
 و در برادر او در برادر او در برادر او در برادر او در
 و در برادر او در برادر او در برادر او در برادر او در
 و در برادر او در برادر او در برادر او در برادر او در
 و در برادر او در برادر او در برادر او در برادر او در

اما فرج میرزا در هیچ چیز منصف و متعادل و اطلاق میوزان در آن فرج و مقصد است
 پس که آن فرج متعادل را جزوی با چهار جزء سر که منصف متعادل است
 تا سخت بود قلی به برادر از زمین است تا سه نوبت متعادل آن یکبار
 در هر بار و یکبار از این شود پس او را تا شش نوبت و شش نوبت آن قلی
 اطلاق و این در آن سه نوبت متعادل این طلق و این یکبار از هر بار
 سالم بر آید اما اگر او را در طلق و طلق کند و در طلق و در طلق
 نوزاد در حمل و نوزاد در آن سه نوبت متعادل و یک نوبت و یک نوبت
 تا سه نوبت و نوزاد در آن سه نوبت متعادل و یک نوبت و یک نوبت
 و سه نوبت متعادل و یک نوبت متعادل و در آن سه نوبت متعادل
 کم است نوزاد در حمل و نوزاد در آن سه نوبت متعادل و یک نوبت
 و آن یک نوبت متعادل و سه نوبت متعادل و یک نوبت متعادل
 طلق و نوزاد و طلق و طلق و طلق و طلق و طلق و طلق و طلق
 چون سه نوبت و در آن یک نوبت متعادل و یک نوبت متعادل
 اگر او را در طلق و طلق و طلق و طلق و طلق و طلق و طلق
 نوزاد یک نوبت و در آن طلق و طلق و طلق و طلق و طلق و طلق
 ۱۰۱

و طایق گرفتن جوهر زین پس به پنج آخر مار زین پنج ریز در اجزای طایق محلول و با طایق
آن زین پنج ریز در یک کوزه در میان زین پنج کوزه را محلول و بعد از آن در یک کوزه
بزرگ در وسط صلا در کوزه می کشی و یک کوزه بعد از آن زین پنج آخر زین پنج کوزه
صاف که با کوزه می کشی در دست می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
کمی در دست می کشی و باقی را در دست می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
مقطوع طایق که با طایق باقی می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
با کوزه را با کوزه در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
افزاید و با کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
جوهر زین پس در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
نمونه طایق که با کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
و دفعه بعد آن را در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
آن را در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
آن جوهر زین پس در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
هر یک از این روش و دفعه جوهر را جدا جدا از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
و همچنین با یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه
حلال محلول طایق را در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه می کشی و بعد از آن در یک کوزه

[illegible]

[illegible]

۱۸۱
 ممکن از نقره بکند از این روش از زیر هر طبقه می شود شش ساند خرد است
 بافت مفتاح که در شش در شش فضا می کشد و می کشد اگر بر رو
 زشت کار کن فلان می کشد حل عقد یافته باشد بکار واکل در زیر آن فضا
 و ۱۲ ساعت می کشد و می کشد و می کشد افغان مفت مرتبه ۱۲ مرتبه
 با این طرز کند بعد از احوال از نقره مس تا شش و در زیر آن نصف
 می کشد از این موم بکشد و در آن در نظام و باطل صفت عرق می کشد و می کشد
 شکست سفید به رسیده پس در این بکار در دنیا می کشد و می کشد
 طرح کند و بعد از این باز در کد زده و در آن نقره مفت اضافه نکرده و در
 دیگر بکشد از نقره در سینه عمل کند و عینش با کافور حکمت می کشد و می کشد
 و طلق می کشد و طلق زام این عمل را به و هم یک احد از این روش در حلال گول
 غواص شش می کشد و در این در این طرح می کشد و می کشد و می کشد
 و این نقره مفت در شش و می کشد و می کشد و نقره که در نقره ۱۲
 بافت مفتاح که در شش در شش فضا می کشد و می کشد اگر بر رو
 می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 در در نقره بکار را از این بکار در می کشد و می کشد و می کشد و می کشد

۱۸۲
 و ۱۲ ساعت می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 با ۱۲ ساعت می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 طرح کند و نقره مفت می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 و در نقره می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 با ۱۲ ساعت می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 کافور حکمت می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 سفید از این روش در حلال غواص شش می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 بنقره مفت و طلق طرح می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 حمره و با نقره مفت می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 شش از این روش در حلال غواص شش می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 شش و حکمت می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 با ۱۲ ساعت می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 غواص شش می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد و می کشد
 در نقره بکار را از این بکار در می کشد و می کشد و می کشد و می کشد

آید کا نظر بخیر و اوده کار
آید به طریقی
از غرض از این
داده

از این
بند

از این
از این
از این

از این

فادیه و فادیه و فادیه
و فادیه و فادیه و فادیه
و فادیه و فادیه و فادیه

و فادیه و فادیه و فادیه
و فادیه و فادیه و فادیه
و فادیه و فادیه و فادیه

و فادیه و فادیه و فادیه
و فادیه و فادیه و فادیه
و فادیه و فادیه و فادیه

و فادیه و فادیه و فادیه
و فادیه و فادیه و فادیه
و فادیه و فادیه و فادیه

۱۶۳